Ludas Matyi

IV. évfolyam. 5. szám 1948 február 4

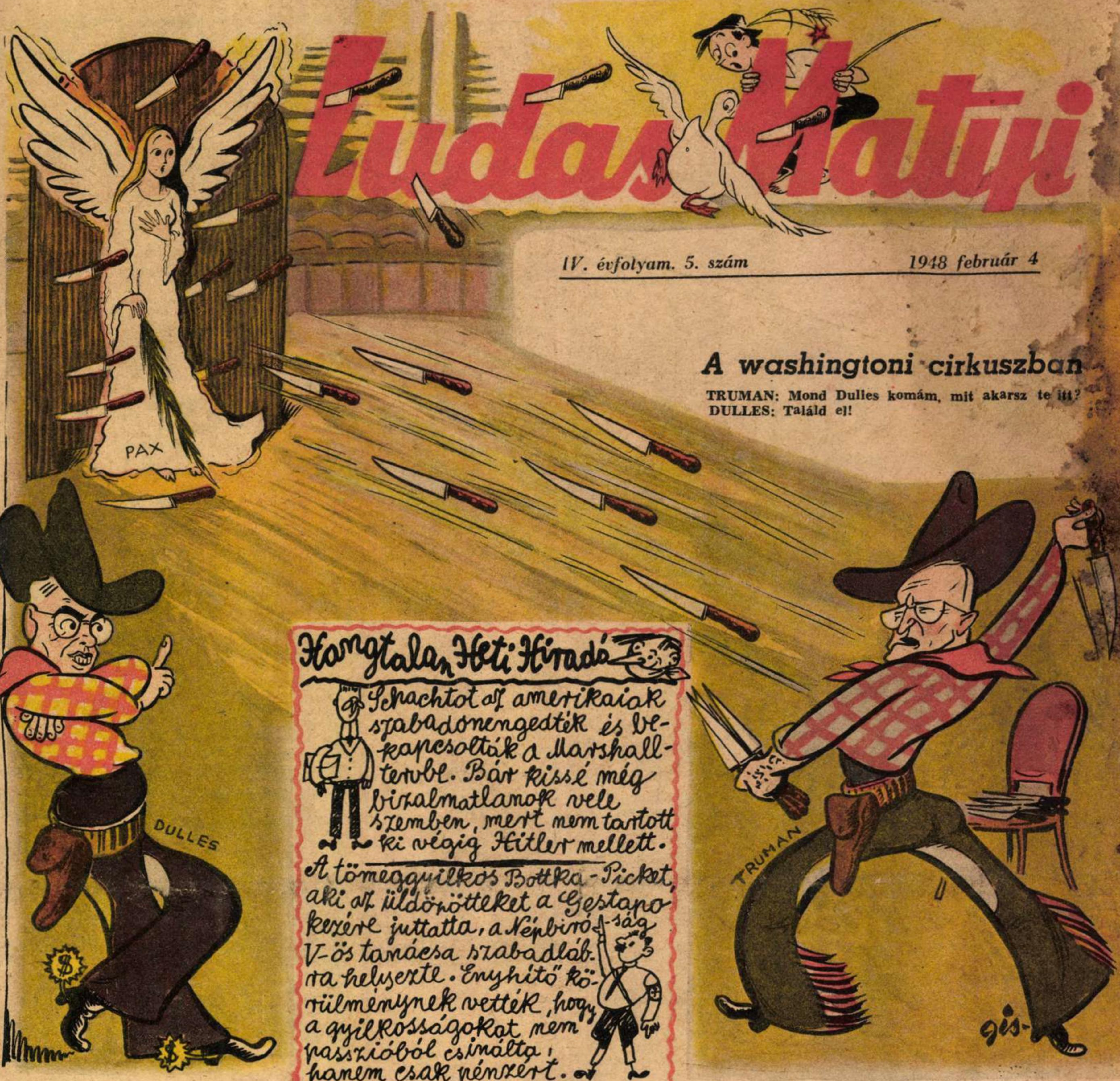

A washingtoni cirkuszban

TRUMAN: Mond Dulles komám, mit akarsz te itt?
DULLES: Találd el!

Hangtalan Heti Híradó

Schachtot az amerikaiak szabadonengedték és bekapcsolták a Marshalltervbe. Bár kissé még bizalmatlanok vele szemben, mert nem tartott ki végig Hitler mellett.

A tömeggyilkos Bottka-Picket, aki az üldözötteket a Gestapo kezére juttatta, a Népbiróság V-ös tanácsa szabadlábra helyezte. Enyhítő körülménynek vették, hogy a gyilkosságokat nem passzióból csinálta, hanem csak pénzért.

Miféle nők!

Podlacseknek partit ajánl egy nőismerőse:

— Az egy abszolut remek nő. Az fest, az ír, az zongorázik, az énekel, az táncol, az nyelveket beszél.

Podlacsek közbevág:

— A hibákból elég, most halljuk az erényeit!

A férj közbeszól

A rádióénekesnő férjéhez így szól az orvos:

— Uram, kedves felesége valószínűleg teljesen el fogja veszíteni a hangját.

— Reméljük a legjobbat, doktor úr.

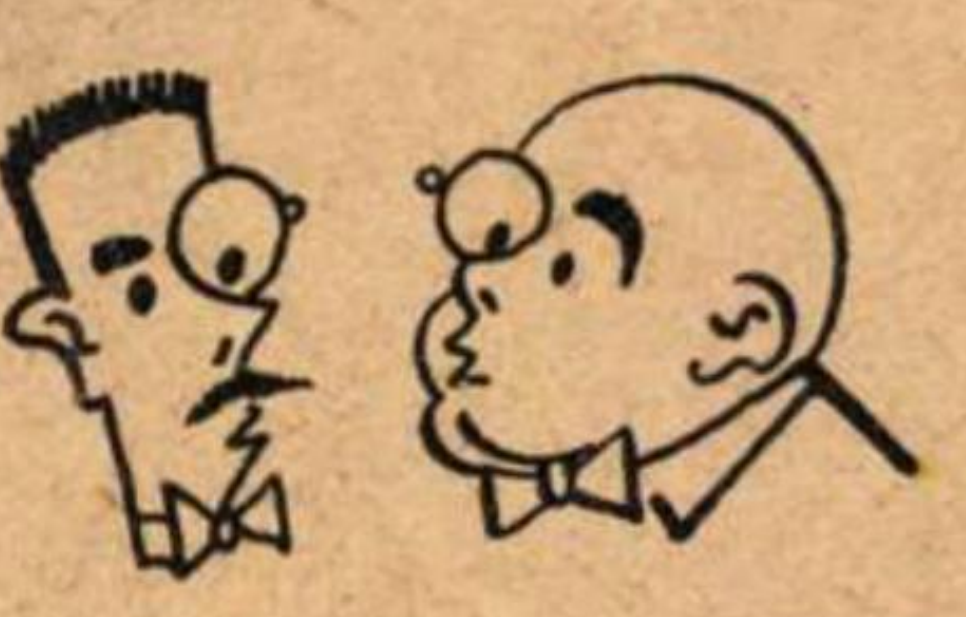

Hátha igaz, hogy nem igaz

— Barátom, ebben a nagy nemzetközi feszültségben az ember már igazán nem ismeri ki magát . . .

— Miért ne ismerné ki? Ha cáfolják, igaz!

— Na igen, de újabban a cáfolatokat is cáfolják.

Elő a törülközővel!

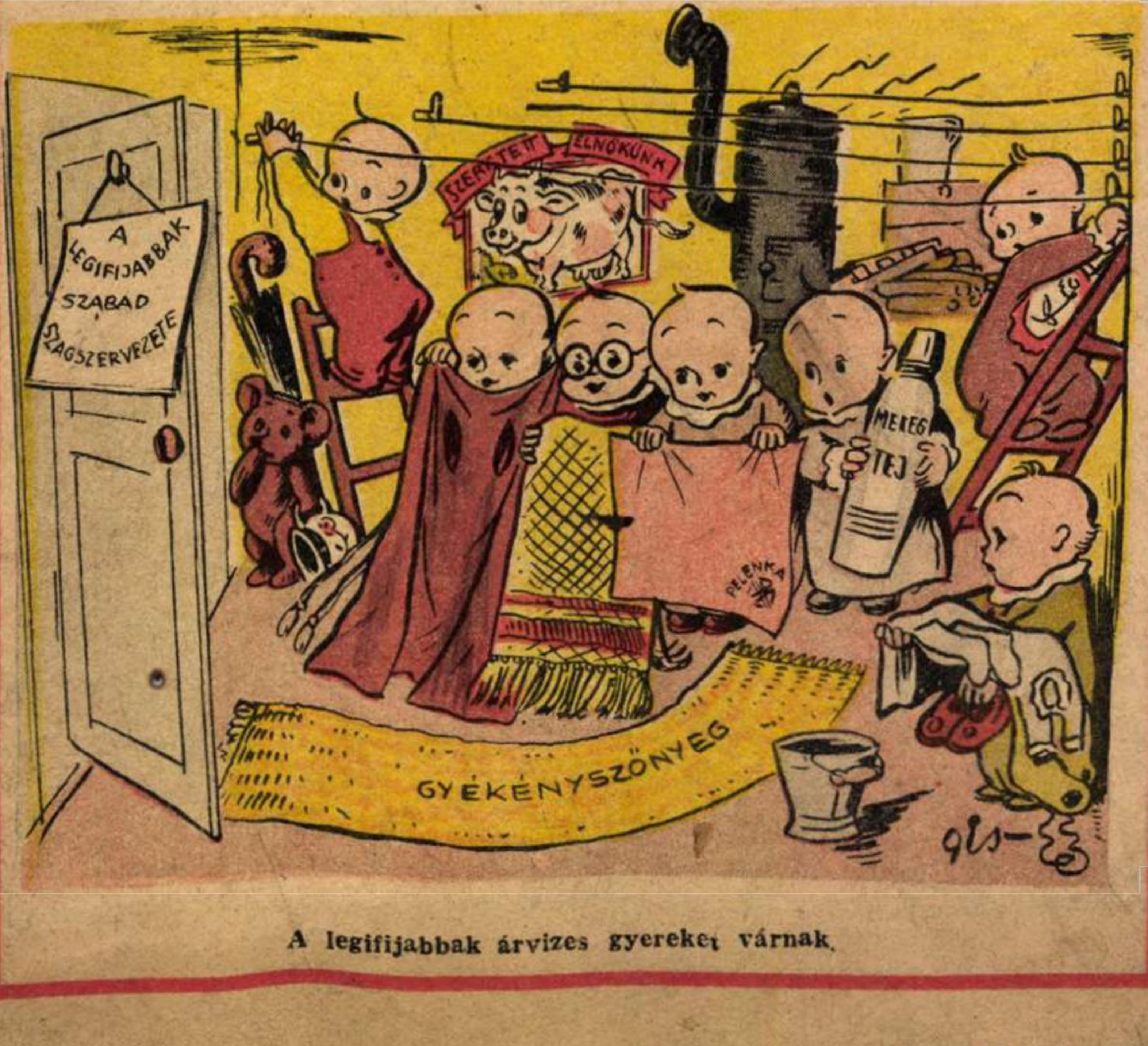

A legifijabbak árvizes gyereket várnak.

Felállítják a pesti agykutató intézetet

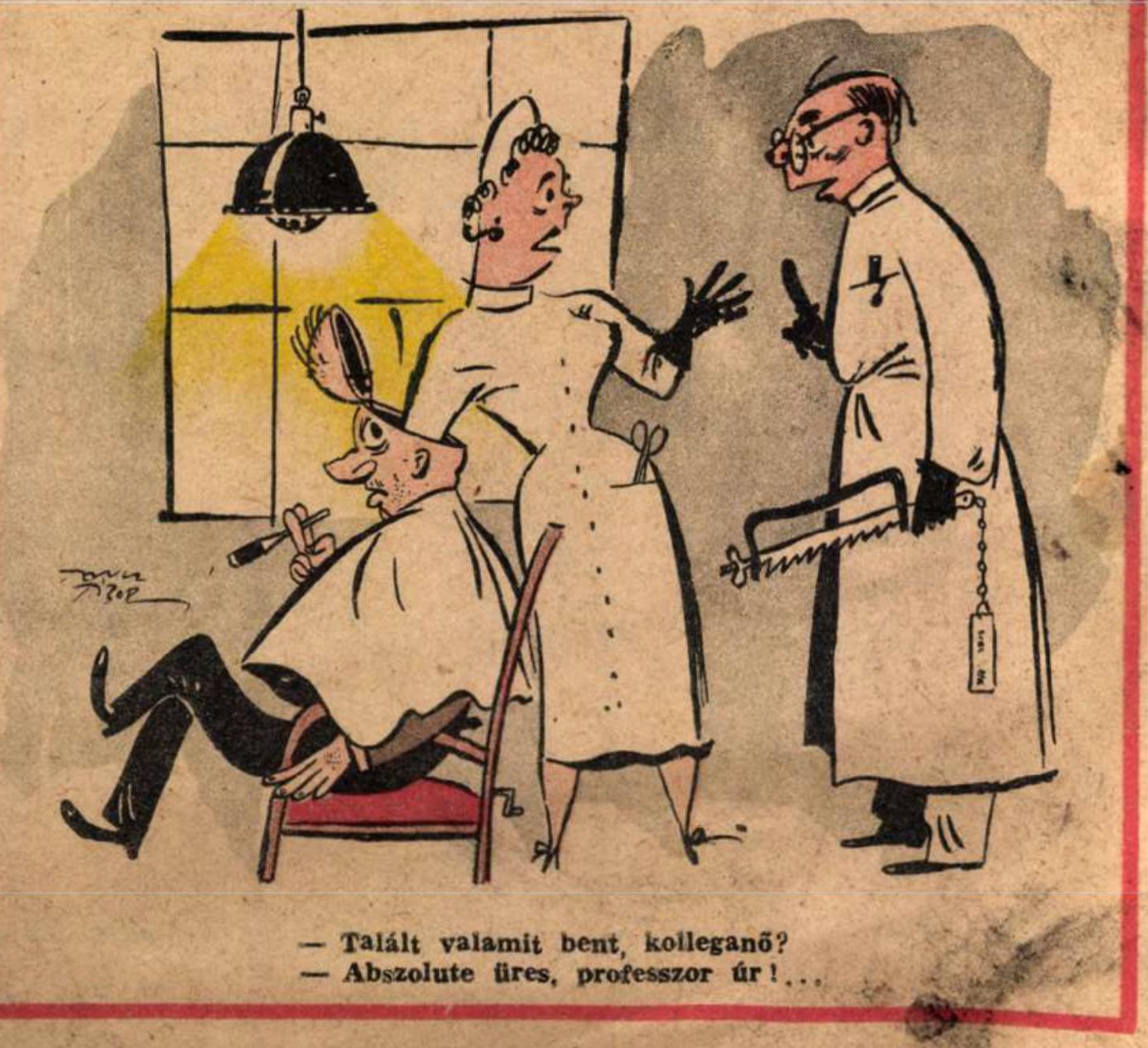

— Talált valamit bent, kolleganő?
— Abszolute üres, professzor úr! . . .

Fővárosi kezelésbe veszik az illemhelyeket

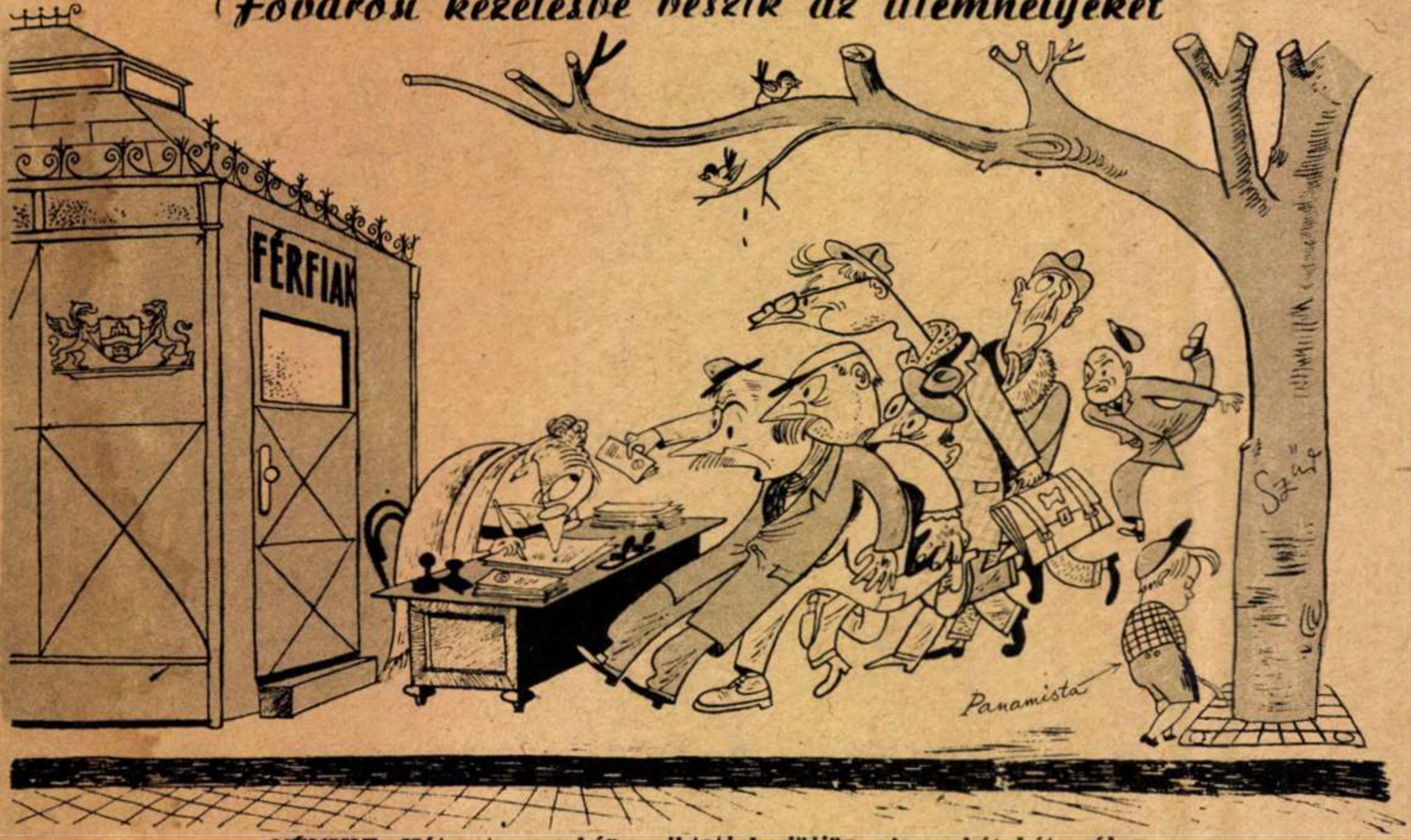

NÉNIKE: Hát ezt most kérem iktatjuk, jöjjön vissza két hét múlva.

Egy rémhír elindul

— Hallotta? Németország amerikai övezetéből a szovjet övezetbe érkező leveleket mind felbontják!

— Hallatlan! És miért?

— A címzett nem tudná másképˇ elolvasni.

A 7 legbárgyúbb vicce

— Miért olyan ideges, Kucsera úr?

— Hallom, hogy be kell jelenteni a tizennyolcéveseket . . .

— Na és?

— Van egy tizennyolcéves barátnőm és ha ezt bejelentem, a feleségem kikaparja a szememet.

Gyertyaszentelőkor

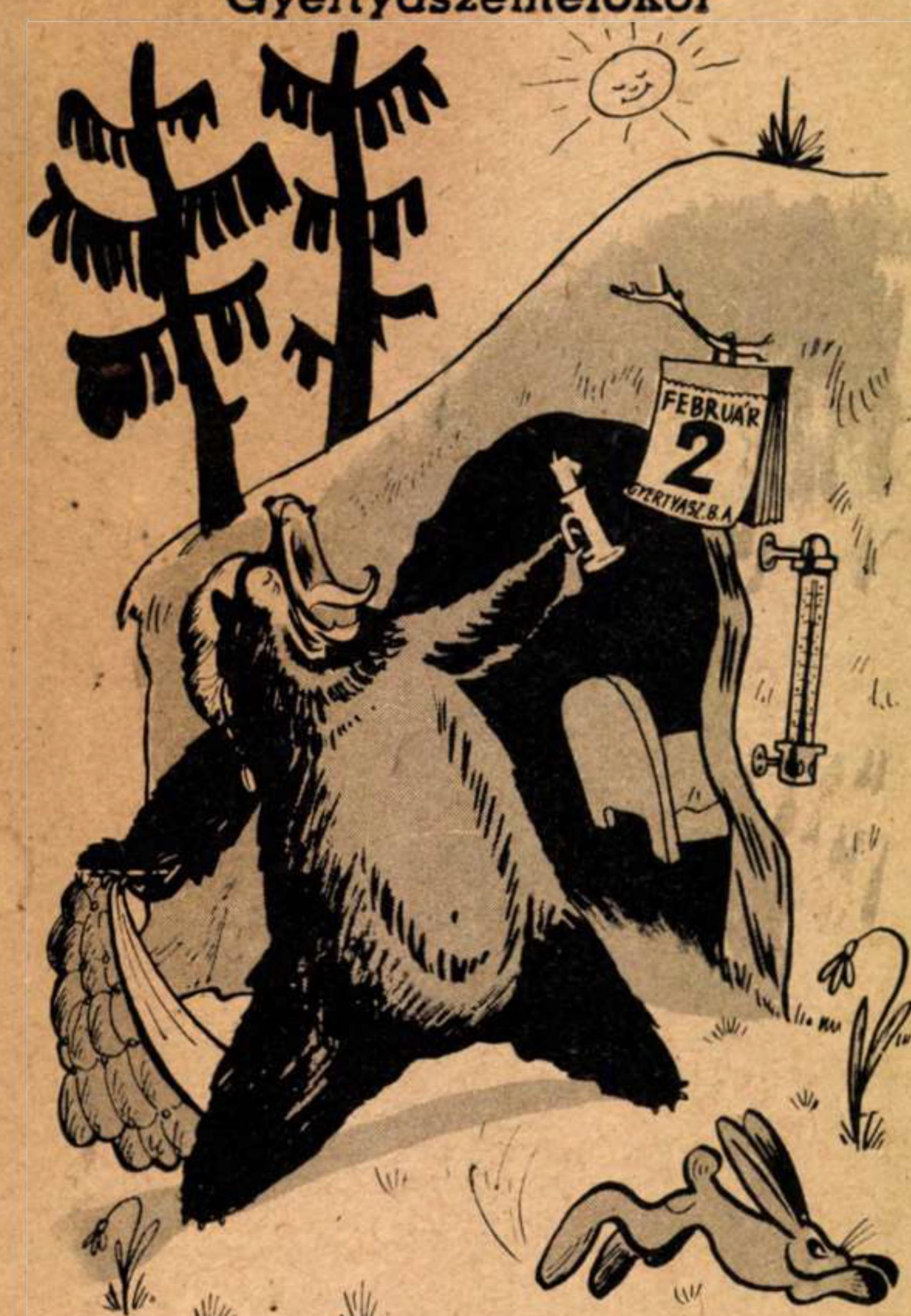

— Néphit ide, néphit oda, én az idén nem megyek vissza!

Mélységes fájdalommal jelentjük, hogy a legzordabb gyermek, a hidegszívű testvér, a

TÉL

élete jégvirágjában hűséges hitvese Zuz Mara után egy más hazába költözött.

Gyászolják: édesanyja, az Anyatermészet, mostohatestvérei: Tavasz Vera, Nyár Júlia és Ősz Előd, továbbá nagyszámú tisztelői: fakereskedők, fagykenőcsgyártók és az összes hóbarátok.

A Megboldogult évezredeken keresztül árasztotta maga körül szíve dermesztő hidegét. A tudományos élet terén hervadhatatlan érdemeket szerzett, az általa okozott betegségek mindenkor számos tudóst foglalkoztattak.

Mint katona is kiváló volt, az összes háborúkat tábornoki rangban küzdötte végig.

Hűlt tetemeit a családi frigidairben helyeztük örök nyugalomra.

Az engesztelő fagyosszentáldozatot a Meterológiai Intézetben mutatjuk be.

Béke havaira!

Szerelmi háromszög

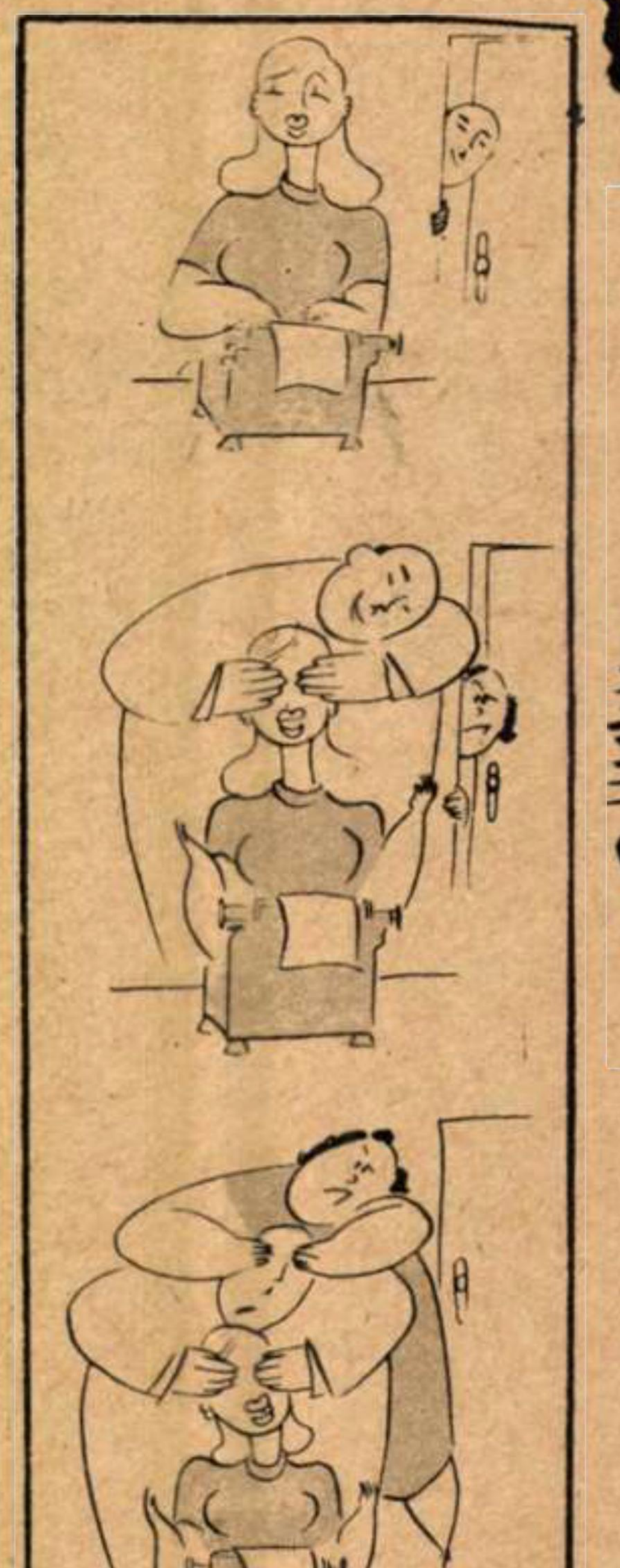

Taps

A nagy történelmi színmű második felvonása befejeződött és lemegy a függöny. „Eddig elég közepes a darab . . .“ — állapítják meg a nézők, de azért tapsolnak, maguk sem tudják, miért. A kritikusok előrehajolva figyelnek, most dől el, hogy közönségsiker-e a színmű.

Megjelenik a függöny előtt János Zsigmond fejedelem és meghajol. A taps rendkívül megerősödik, mert Szederváry tényleg nagy alakítást nyujtott. Azután kijön mellé Rosalinda és ketten hajolnak meg. Változatlanul erőteljes taps. Visszamennek. Kijön Horánszky Iván herceg. Kimondottan erős taps. Horánszky vissza. György barát Izabella királynővel ki. Még mindig elég erős taps. Vissza. György barát egyedül ki. Elég erős a taps. Vissza. Izabella egyedül. Nem elég erős taps. Vissza. Gróf Almaviva a csauszokkal. Mintha lanyhulna a taps. Gróf Almaviva egyedül. Tényleg lanyhul a taps. A csauszok egyedül. Kifejezetten lanyhul. Egyik csausz. Igen vérszegény taps. Másik csausz. Életveszélyesen vérszegény. A színház újból beveti János Zsigmond fejedelmet. Rendkívül erős taps. János vissza. Rosalinda, herceg Horánszky, György barát kézenfogva ki. Jó középerős taps. Vissza. György barát hírnöknőkkel ki. Jó taps. Egyik hírnöknő. Kissé kényszerű taps. Másik hírnöknő. Nagyon kényszerű taps. Harmadik hírnöknő. Jéghideg sarki szél. A színház újból felerősít János Zsigmonddal. Udvarias, de figyelmeztető taps, hogy negyedszer már ne vezessék be Szederváryt. János Zsigmond vissza. Gróf Almaviva ki. Fáradt taps. A vasfüggöny lassan ereszkedik. Izabella királynő. Kimerült taps. György barát Horánszky Iván herceggel karonfogva. Elhaló, bágyadt taps. Vissza. György barát egyedül. Katasztrofálisan legyengült taps. Herceg Horánszky egyedül. Aggonizáló taps. Csauszok a hírnöknőkkel. Szinte gúnyos taps. Rosalinda egyedül. Tapsi-tapsili . . . De már a vasfüggöny leért. János Zsigmond gyorsan a vasajtón ki. Dübörgő taps. A nézők felállva ünnepelnek. Rosalinda. Viharzó taps. Herceg Horánszky. Tomboló taps. Izabella. Őrjöngő taps. Szerző. Szerző. Extázis . . .

Győzött a színház.

Kishont Ferenc

Az udvariassági jelvény premierjén

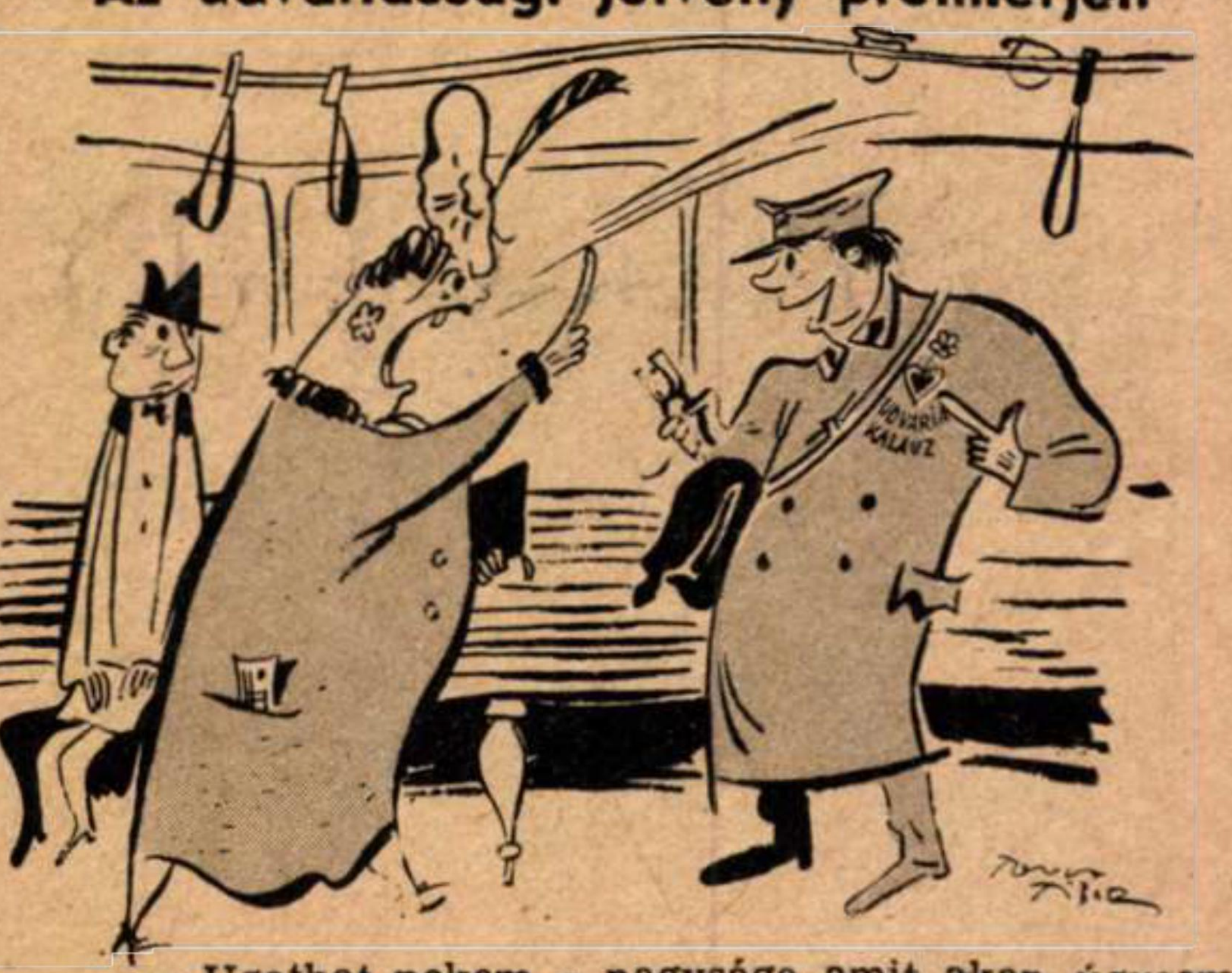

— Ugathat nekem a nagysága amit akar, úgysem pofázhatok vissza.

Sorban az igazság

A mozipénztárnál hosszú sor álldogál türelmesen. Egyszerre csak megjelenik a szemtelen Karpinec és tolakodni kezd előre. A sorbanállók felzúgnak és a jegyszedő erélyesen rászól Karpinecre:

— Uram, maga most jött! Csak álljon hátra utolsónak! . . .

Karpinec hátrapillant:

— Sajnos, ez lehetetlen — feleli udvariasan. — Utolsónak már áll valaki! . . .

Finom kis család

— Mama kérlek, egy vallomással tartozom neked. Tegnapelőtt feladtam egy jeligés apróhirdetést, hogy keresem egy szolid, biztos állásban levő úr ismeretségét.

— Óh, te haszontalan, hogy tehettél ilyet? És jelentkezett valaki a hirdetésre?

— Igen.

— Kicsoda?

— A papa.

Az embertoto fejlődése

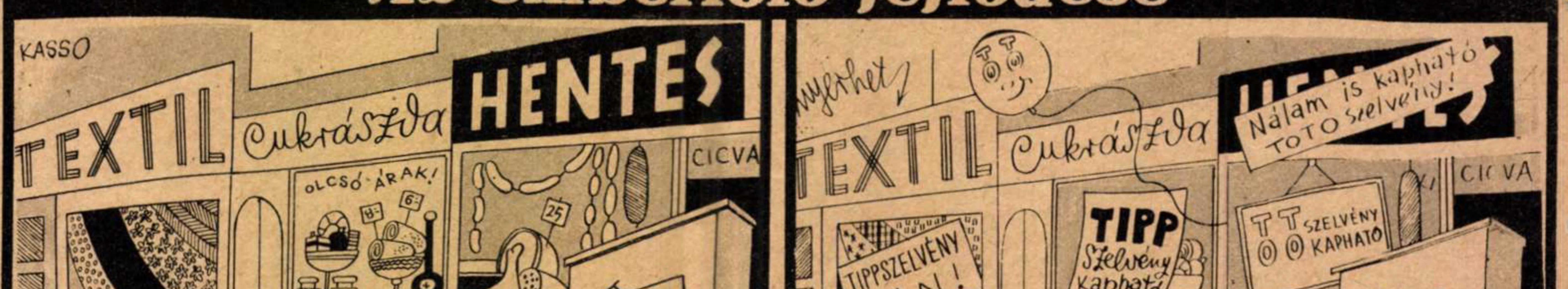

Ingjavítás
INGKLINIKA
Szentkirályi-utca 2. (Rákóczi-útnál)

Kérdés: *Mi a különbség a Nap és a reakció között?*
Felelet: *A Nap keleten kel és nyugaton nyugszik, a reakció keleten nem kell és nyugaton nem nyugszik.*

Dohányos emberek

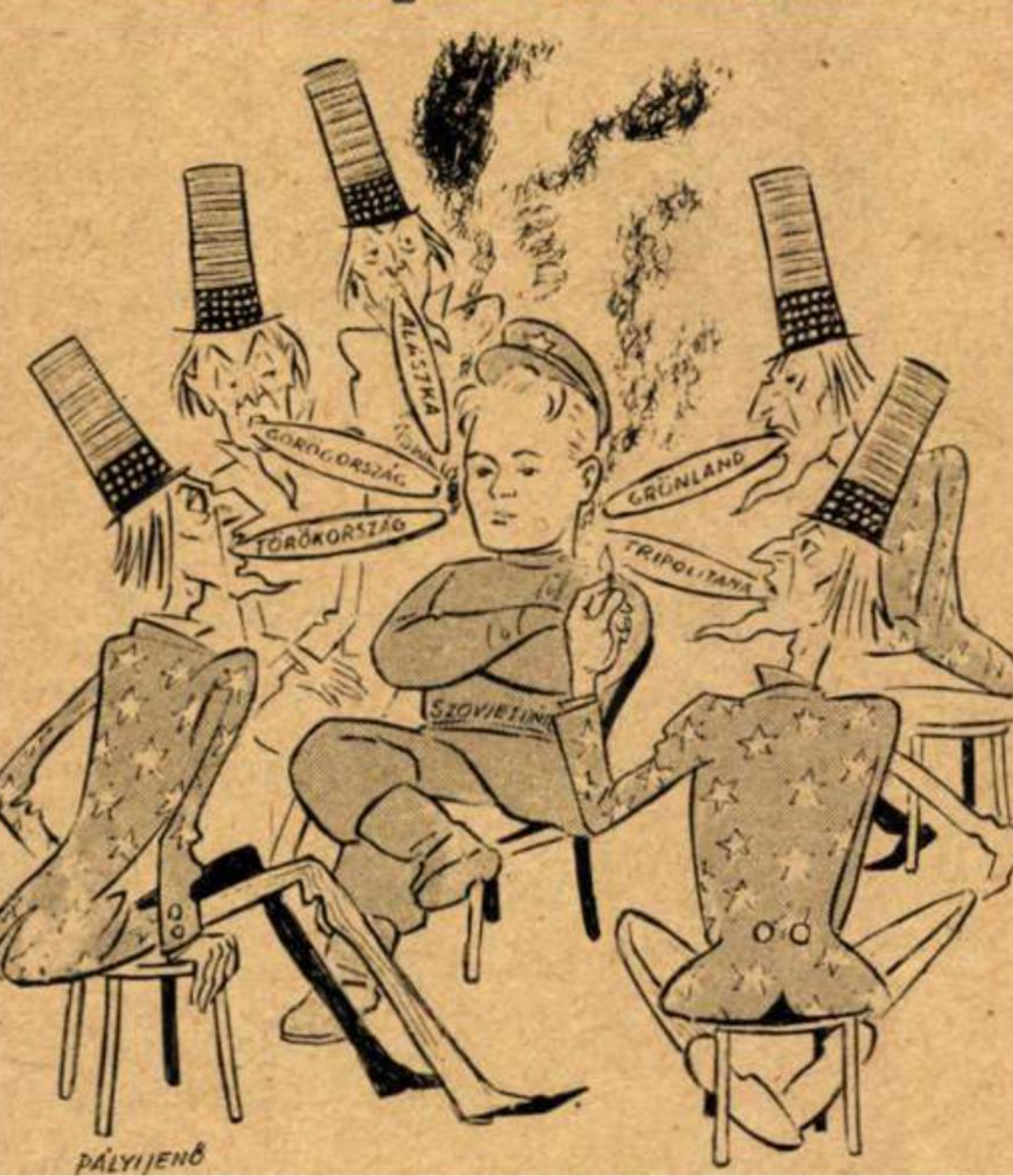

Uncle Sam: Nem zavarja, ha rágyujtok legújabb támaszpontomra?

Lányok egymás közt

— Két kérőm van, az egyiket szeretem, de az szegény, a másik gazdag, de nem szeretem, mert öreg, csúnya és kiállhatatlan. Most nem tudom mit csináljak?

— Hallgass a szívedre, menj a szegényhez!

— És mi legyen a gazdaggal?

— Azt mutasd be nekem.

Eltéredt amerikaiak a Bakonyban

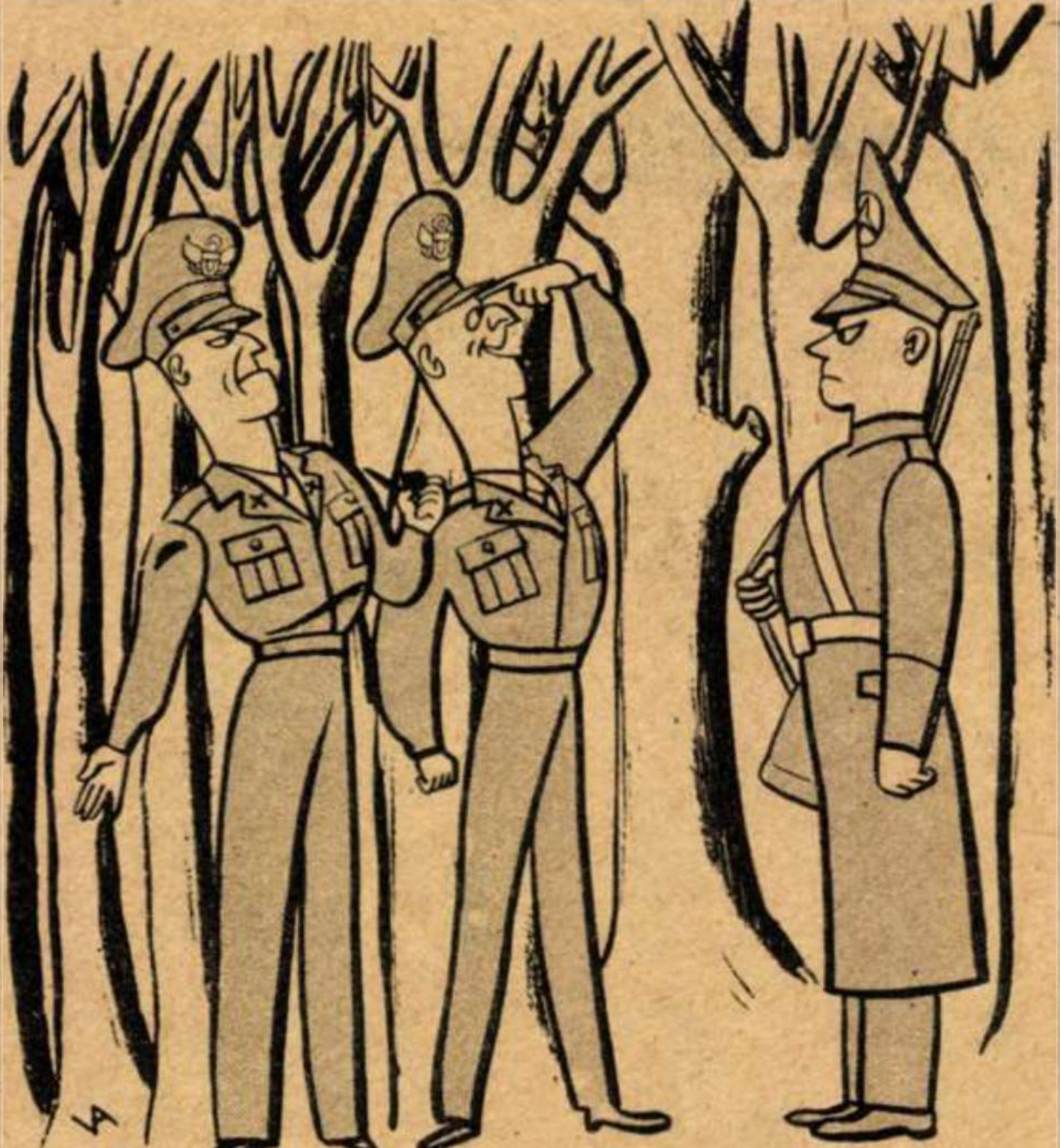

— Mit keresnek itt az urak?
— A newyorki postahajót várjuk.
— Dehiszen a Bakonyban nincs tenger.
— Áhá! Akkor úgylátszik azért nem jön az a hajó.

Nyomozás a Nitrokémia ügyben

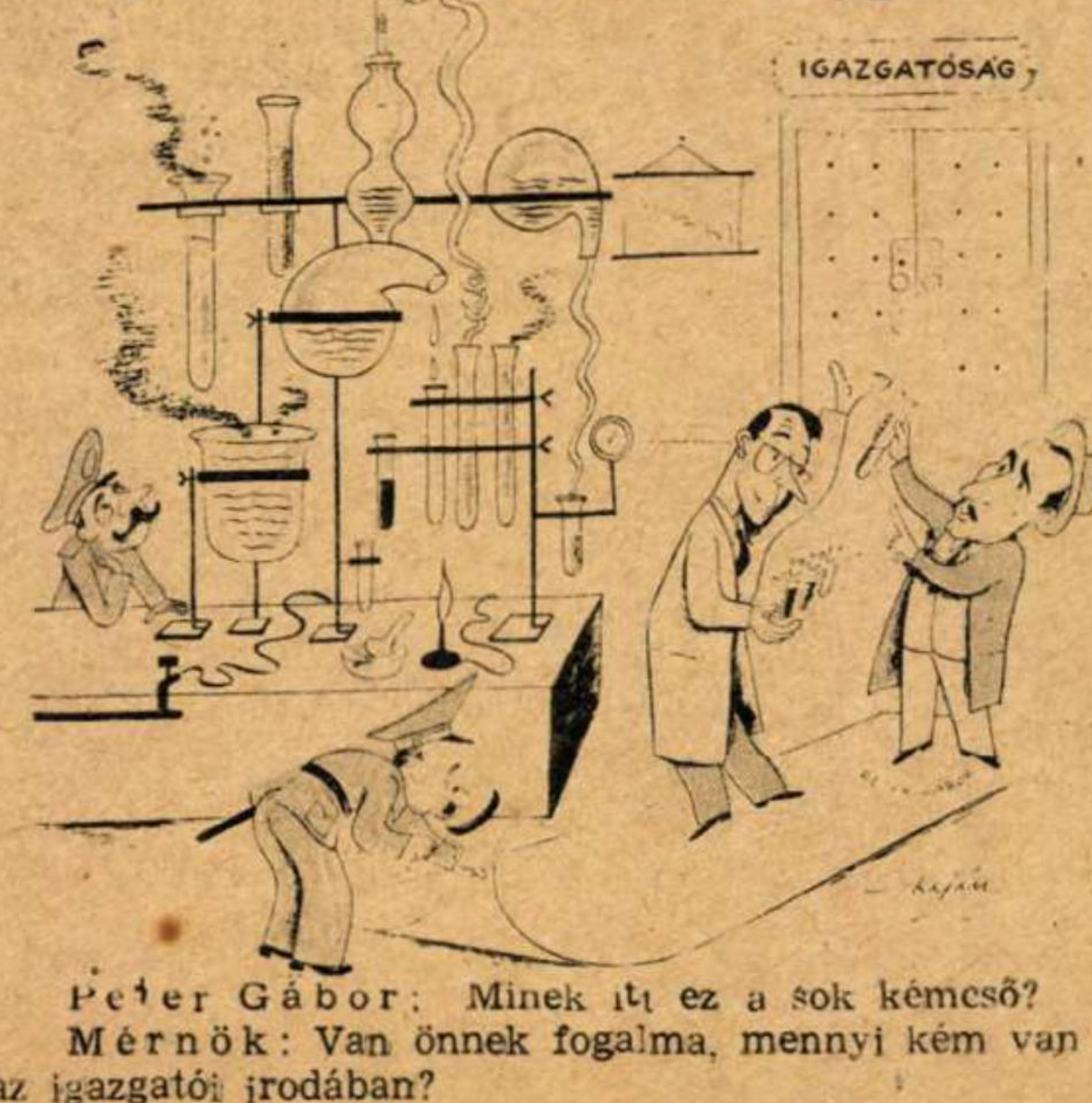

Peter Gábor: Minek itt ez a sok kémcső?
Mérnök: Van önnek fogalma, mennyi kém van az igazgatói irodában?

Jaj, a borbély!

Borbélynál szoktam borotválkozni. De nekem nincs állandó borbélyom, mint más, rendes embernek. Mert ha az ember háromszor ugyanahhoz a borbélyhoz megy, a segéd úr borotválás közben beszélgetni kezd. És ha velem a borbély beszélgetni kezd, én oda többé nem megyek. Bizisten nem vagyok mogorva, barátságtalan ember. De ha én bemegyek borotválkozni a borbélyhoz, akkor ott engem borotváljanak meg és ne tudakolják meg a véleményemet a várható toto-eredményekről. Miközben borotválnak engem, szeretek elgondolkozni mindenfélén, már sok jó dolog jutott eszembe ilyenkor.

Most két hete új borbélyhoz kezdtem járni, mert a régi beszélgetni kezdett velem, s emiatt persze nem mehettem oda többet. Már harmadszor borotválkoztam az új borbélynál és még egy szót sem szólt hozzám. El voltam ragadtatva tőle. A negyedik alkalommal erősen drukkoltam: ha ezúttal sem kérdezi meg hogy s mint vagyok, révbe érkeztem Akkor aztán abbahagyhatom ezt a nomád életet. A segéd megborotvált, és egy kukkot sem szólt. Boldog voltam.

Ötödször már nem is voltak kételyeim. Láttam, hogy Gyula — így szólította a főnök — hallgatag ember, már nem is féltem. Bementem, köszöntem, leültem, megborotvált, köszönt, elmentem.

Hatodszor voltam ott, amikor — nem tudván leplezni elragadtatásomat — szappanozás közben azt mondtam neki:

— Komolyan mondom, Gyula, maga a borbélyok gyöngye. Én már átéltem egy pár borbélyt, de olyan szimpatikus embert mint maga, még nem találtam…

Éppen kész volt a szappanozással, letette az ecsetet. Aztán megjelent a másik segéd, a Sanyi és borotválni kezdett.

— Hogy tetszik lenni? — kérdezte.

Megrezzentem.

— Mért nem a Gyula borotvál? — kérdeztem riadtan.

— Kérem… A Gyula remek munkaerő — felelte Sanyi —, de, sajnos, van egy happja… Nem bírja, ha a vendég beszélgetni kezd vele…

Tabi László.

Kényes kérdés

Az elmegyógyintézetet meglátogatja egy jótékony dáma. Megáll az egyik ápolt előtt és így szól:

— Mondja, főorvos ur, ennek a csinos fiatal nőnek mi baja?

— Ez kérem lány és az a rögeszméje, hogy asszony.

A dáma résztvevően kérdi:

- Na és az urak nem tudnak ezen segiteni?

Aki kérvényt
adott be SZEB-la-
kásért, már ne vár-
jon tovább!

Kétéves a magyar köztársaság

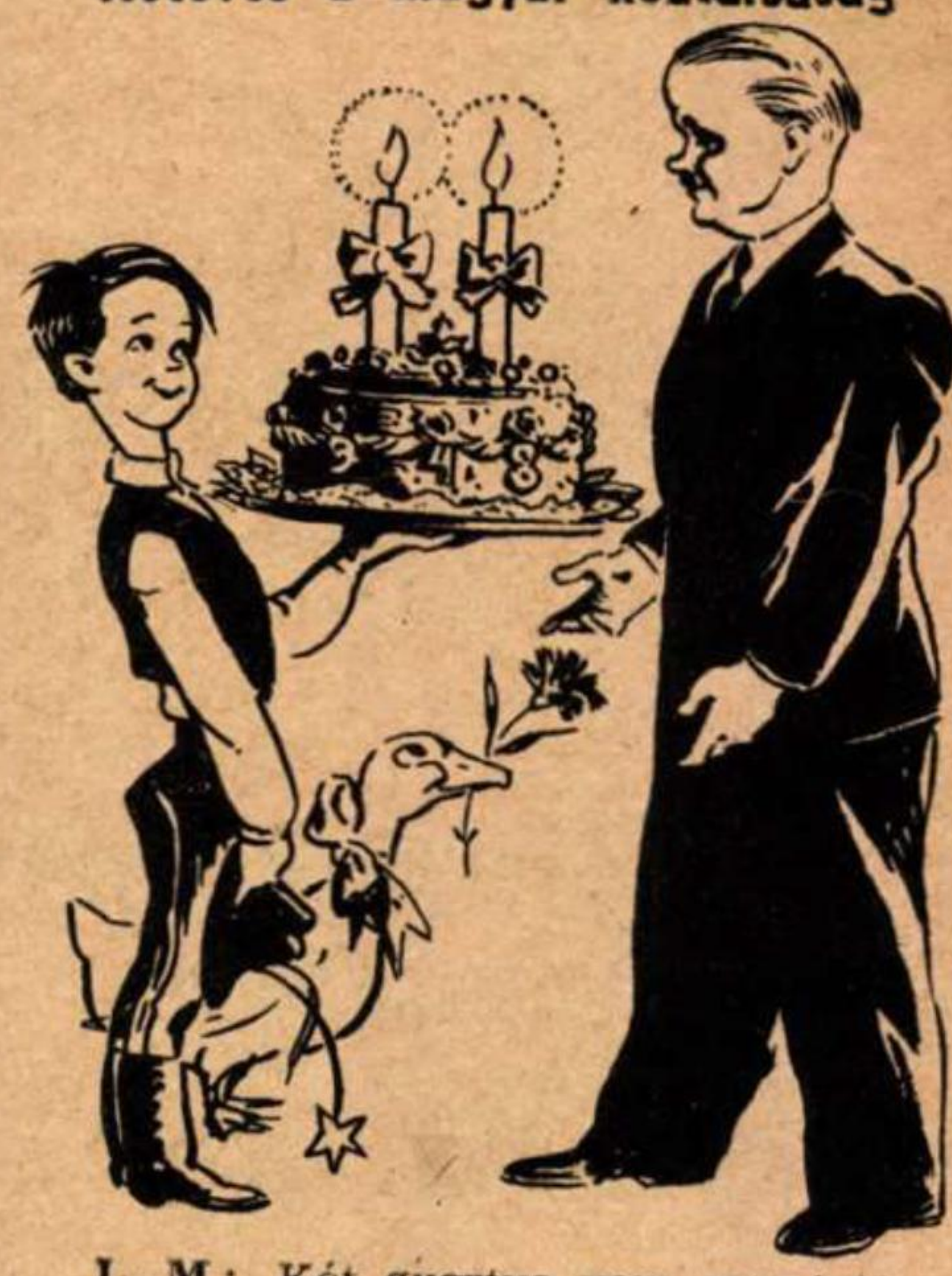

L. M.: Két gyertya van, annyi jár. De lesz még annyi is, hogy nem fér rá a tortára.

Jó típus

— Vettem egy rádiót.
— Milyen típus?
— MÁV-típus.
— Hát az milyen?
— Minden állomáson fütyül.

Igazságos itélet
avagy
a táblának is túlsok a kreton

Népdal füzér

I.

Kretontextilt síbol a babám,
keres is ő rajta igazán.
Kreton-textil hadd szakadjon el,
csak a Glück úr hadd szaladjon el
(mert)
Kreton-textilt síbol a babám,
mégse lesz majd kötél a nyakán.

II.

Elment a góré Amerikába,
de én nem megyek utána,
mondták nékem, hogy pucoljak meg,
kiderült, hogy nem, nem, nem lehet,
(mert)
elment a góré s én szegény marha
jól bent maradtam a pácban.

III.

Nem loptam én életemben,
csak a textilt tételekben,
mégis rám verték a vasat,
flanell-szajré majd elhasadt.

IV.

Szeretnélek újra textil között látni,
csendes alkonyatkor pezsgőket piálni,
szeretném, ha jönnél kék kartont is
lopnánk,
s amit elloptunk, a fogyasztóra fognánk.

V.

Rácsos kapu, rácsos ablak,
nemsokára ottan hagynak,
leülnek majd egy pár évet,
s újból koppasztják a népet.
Rácsos kapu, rácsos ablak,
néhány évet helybenhagynak,
hej, ha egyszer máskép lenne,
és a bírót hagynák helybe.

Hozzászólásunk Tarr László svájci letartóztatásához

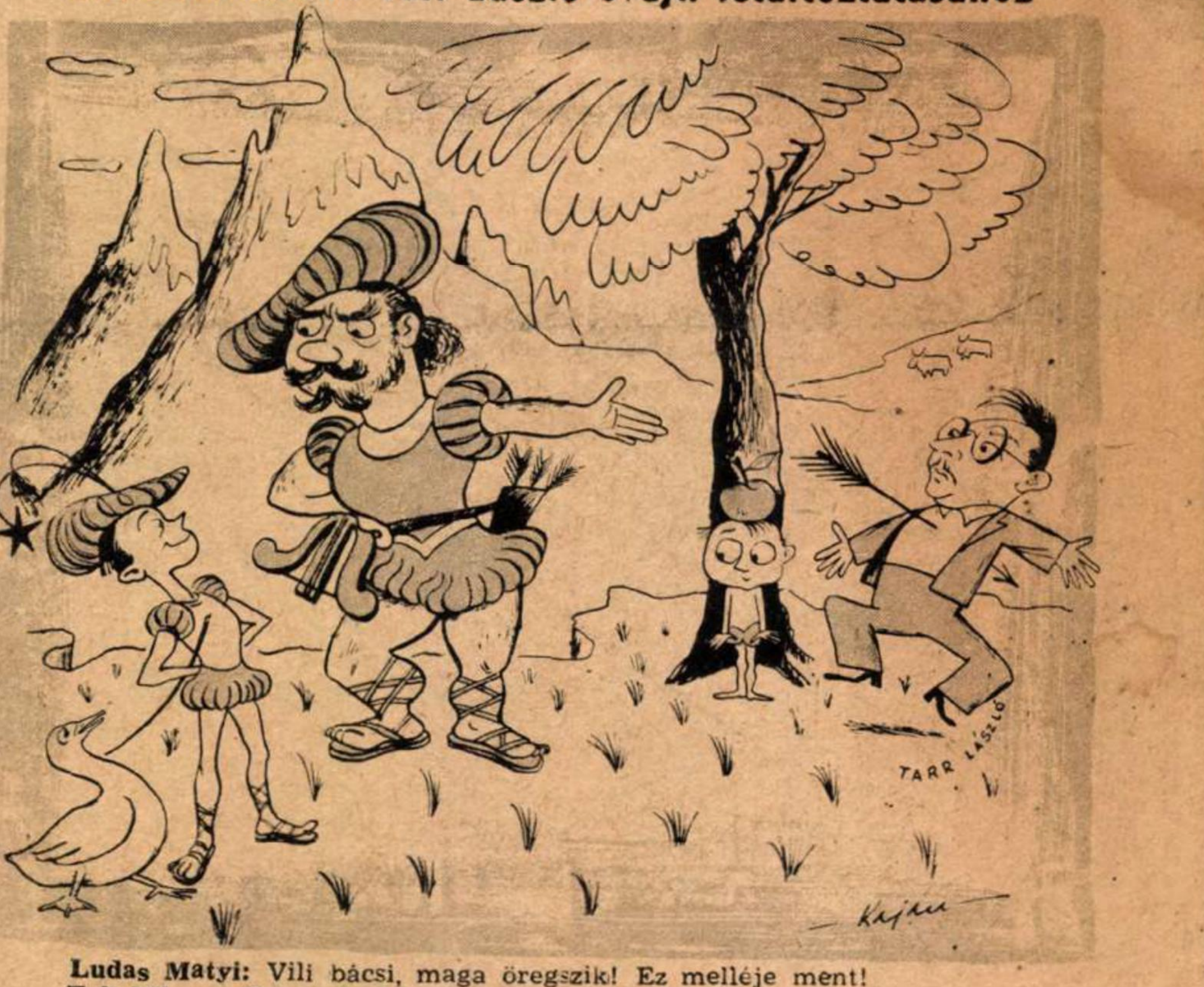

Ludas Matyi: Vili bácsi, maga öregszik! Ez melléje ment!
Tell Vilmos: Dehogyis Matyikám, így rendelték az urak Bernből.

Grönlandi vicc

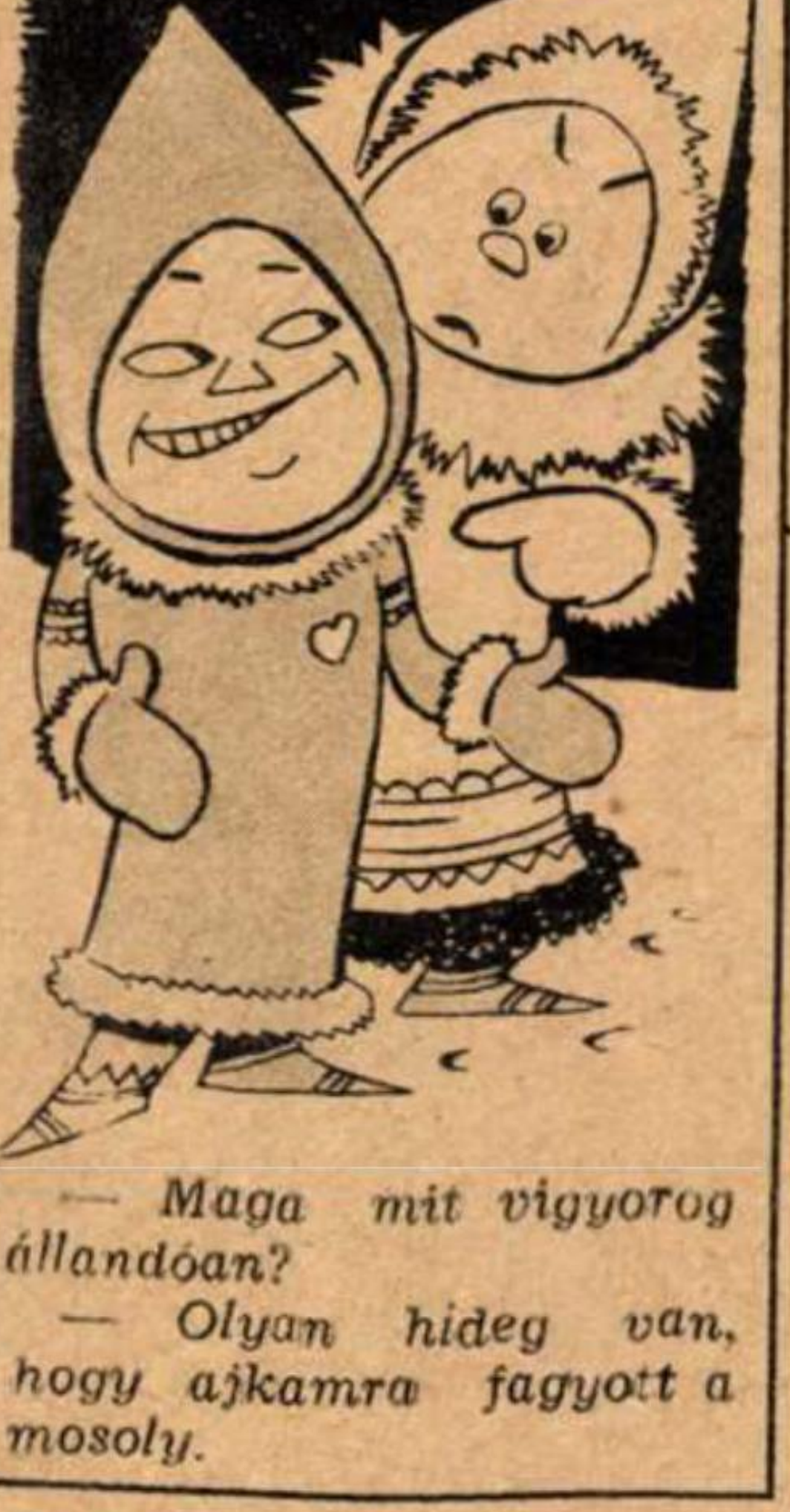

— Maga mit vigyorog állandóan?

— Olyan hideg van, hogy ajkamra fagyott a mosoly.

Agrárideológia

— Hogy hívják a Beszkárt hetikártyát?

— Kishaszonbérlet.

Gergely deák:

A DISZNÓ

(Poe „A holló"-ja után)

Tegnap, cirka éjféltájba' disznó lépett a szobámba,
Disznó, amely testvérek közt százhúsz kiló lehetett,
Egy fotelt toltam alája s megigézve néztem rája,
Néztem rája és szememben csillogott a szeretet,
Disznó nagysád, szóltam búsan, megkaphatom kegyedet?
Szólt a disznó: Nem lehet!

Lelke kell nekem s a burka, mondtam, az a finom hurka
És sonkája, melynek íze úgy jellemzi kegyedet,
A tarjáért elkárhoznék, mellé egy kisfröccsöt hoznék,
Sőt a csülke is játszhatna nálam egy kis szerepet,
Ha máját is megkaphatnám, nem kívánnék egyebet!
Szólt a disznó: Nem lehet!

Úgy vágyom a velejére, hátuljára, elejére,
Karajára, veséjére, hallgasson meg engemet!
Nem lesz többé soha gondja! Akar egy szép villát, mondja?
Megveszem és igérem, hogy azzal eszem kegyedet!
Uborkát is veszek önhöz s tiltott fehér kenyeret!
Szólt a disznó: Nem lehet!

De már erre dühbejöttem és szívemet kiöntöttem,
Maga disznó, kiáltottam s erre jött a felelet:
„Egyszerűen válaszolva: az életem el van tolva,
Mert egy piszkos feketéző megvette a testemet
S bárhogy is fáj, én már tiszta sertéshús nem lehetek,
Önhöz én nem mehetek!"

Egyesülnek a munkáspártok...

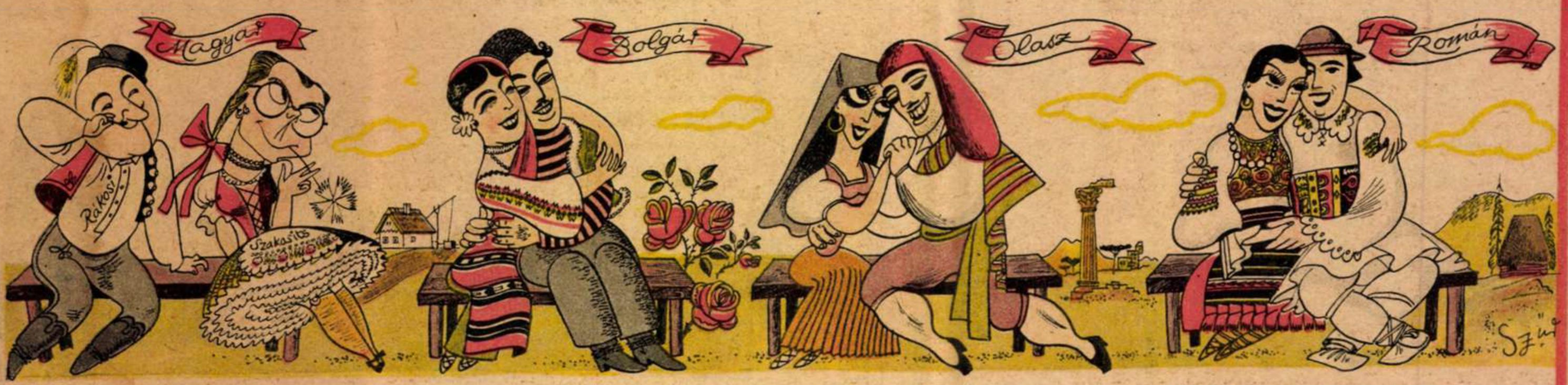

Szakasits: Mindenkinek van babája,
Csak énnékem nincsen!

Régi csúf idők

1940-ben történt, Komáromban.

A munkásszázad irodájában dolgozó tizedes, Krucsik úr, altiszt volt egy pesti nagybankban. Krucsik jó fiú volt, ami annyit jelentett, hogy kisebb megvesztegetéseket is elfogadott, nemcsak nagyobbakat. A századnál szolgált egy Kellner nevű munkaszolgálatos, aki ugyanannak a banknak a cégvezetője volt, ahol Krucsik altiszti minőségben tevékenykedett. Ez a Kellner egyike volt a legkitűnőbb szakembereknek Pesten, hét nyelven írt és beszélt, nagy tekintélynek örvendett a bankszakmában. Amellett egy kicsit slemil is volt ez a Kellner, nem nagyon ismerte az altisztekkel való barátkozásnak kézzelfogható és tekervényes útjait, bátorsága sem nagyon volt az ilyesmihez.

Egy napon Kellner mégis erőt vett magán, mert már nagyon szerette volna látni a családját. Remegve az izgalomtól odavágódott Krucsik tizedes úr elé és alázatosan jelentette, hogy két nap eltávozást kér.

— Minek? — szólt Krucsik szigorúan.

— Alázatosan jelentem... — dadogott Kellner — a feleségem várandós és ha visszajövök Pestről, hoznék tizedes úrnak valami szép ajándékot.

— Az más... — mondta Krucsik enyhült hangon — ha a felesége várandós, az más...

Két nap múlva Kellner visszajött, alázatosan jelentkezett és átadott egy töltőtollat Krucsiknak. A tizedes kezébe vette a tollat, csavargatta, próbálgatta, az arca ragyogott. Látszott rajta, hogy saját töltőtoll lehetett élete leghőbb vágya, amiről még álmodni sem mert soha. Ragyogó arccal nézett az előtte feszes vigyázzban álló cégvezetőre, úgy érezhette, hogy ezt a nagy ajándékot valami különleges módon kell meghálálnia. Hirtelen kezet nyujtott a cégvezetőnek és túláradó boldogsággal nézett a szemébe:

— Kellner... — dadogta — Kellner..., tegezhetsz!

*

Az őrségváltás idején mafla arcú leánykát vettek fel a bankba. Természetesen nagyszülei és protektorának politikai meggyőződése teljesen korszerűek voltak. A hölgyike azonban olyan hülye volt, hogy az még azokban az időkben is feltűnt és rengeteg anekdóta keringett róla a munkahelyén.

Egyízben például levelet kellett írnia a Zörgő-féle fehérnemű-üzletnek, amellyel a bank összeköttetésben állt. A leányka egy darabig vakargatta tökfejét, aztán odament az osztályvezetőhöz:

— Cégvezető úr kérem, hogyan címezzem ezt a levelet?

— Hát úgy, ahogy a cég beérkezett levelén a címzés olvasható — mondta a főnök kicsit idegesen. A leányka helyére ment és nézegette a levélpapírt, amelyen rajta volt a cég neve, címe és alatta vastag betűkkel a cég jelmondata: „Zörgő kelengye fogalom!" Megírta a levelet, átadta a cégvezetőnek, aki elhülve meredt a papírra. A címzés szóról-szóra így festett:

Zörgő Kelengye fogalom úrnak,
Budapest.

Enyhe februárban

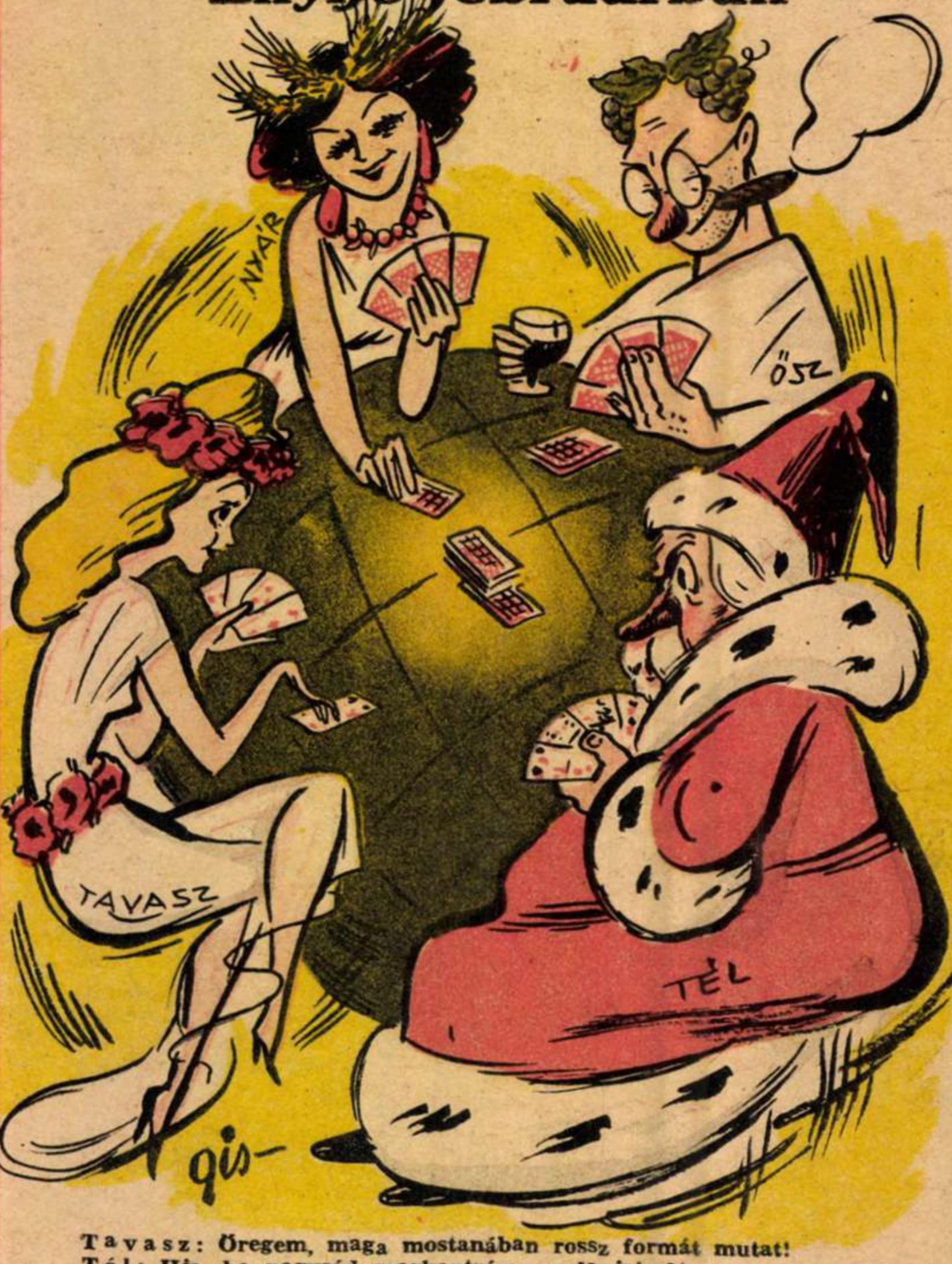

Tavasz: Öregem, maga mostanában rossz formát mutat!
Tél: Hja, ha nagysád megkontrázza a lapjaimat...

A MÁV újítása: kocsma a vonaton

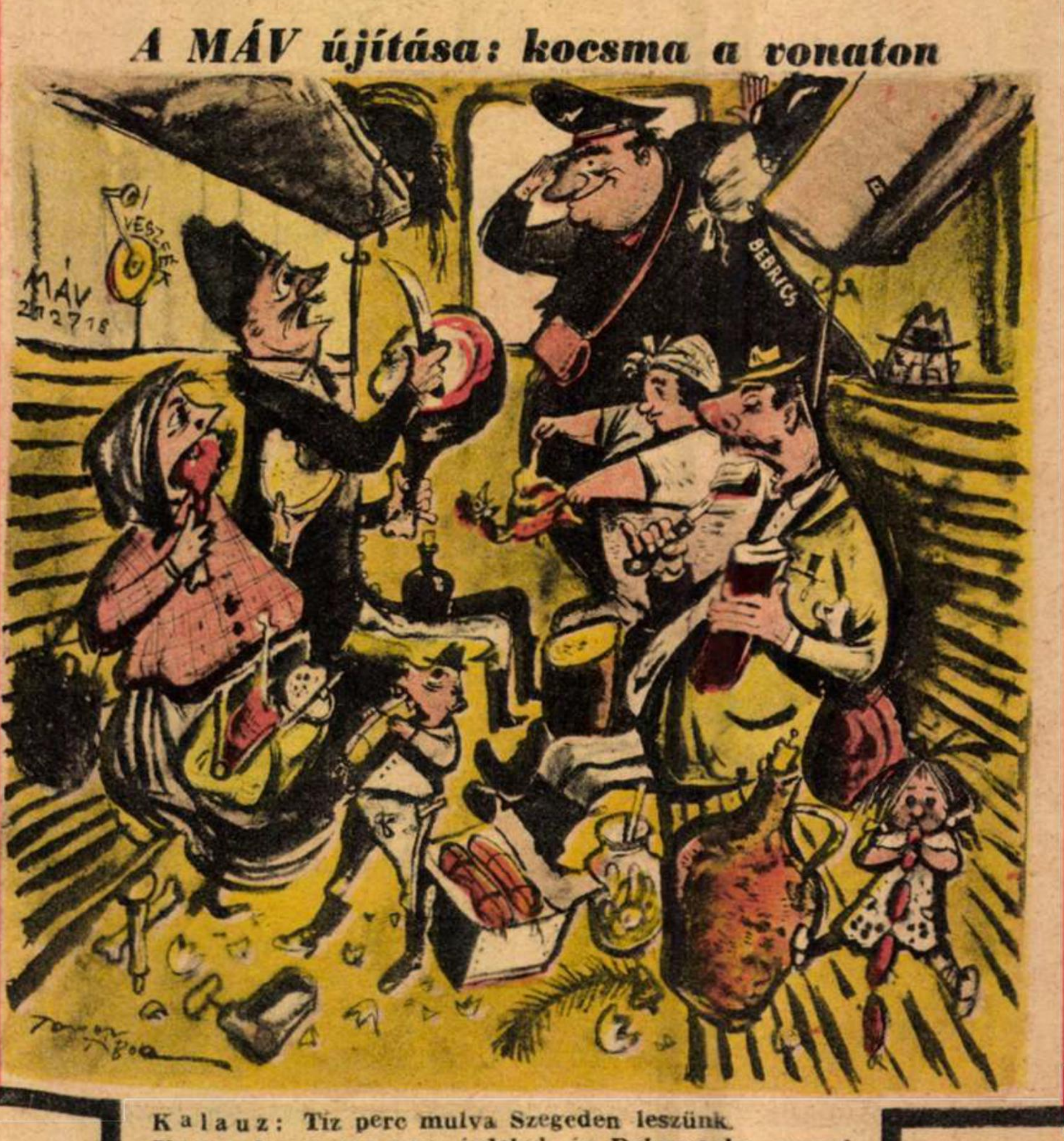

Kalauz: Tíz perc mulva Szegeden leszünk.
Utas: Az engem nem érdekel, én Debrecenbe megyek.
Kalauz: Hát akkor miért ült a szegedi vonatra?
Utas: Mert itt jobb a bor.

Rémes krémes hirdetések

Ki ne olvasta volna a kozmetikai csodakrémek hirdetéseit?

Körülbelül így hangzanak úgyebár:

Megdöglik az ura a vágyakozástól,
ha Csipcsala-krémmel keni a fülét.

Avagy:

Nem kell ebadót fizetnie
és felmenti férjét a Népbíróság,
ha Vitafrász-krémet használ.

Esetleg:

Igényjogosultság nélkül is összkomfortos lakást és valamelyes készpénzt kap a Lakáshivataltól, ha Plömplömkrémet vásárol.

Tegnap megjelent az egyik kiadóhivatalban egy vállalkozó és hirdetést akart feladni. A kiadóhivatali igazgató szólt a kisasszonyának, hogy telefonáljon le a portásnak: ezentúl ne engedjék fel ezt a gyanus embert.

— Miért gyanus? — kérdezte a kisasszony.

— Képzelje el, ez a szerencsétlen a következő ostoba hirdetést akarta feladni:

„Vegyen Napsugár-krémet, mert jó."

Schlachta-párti pók

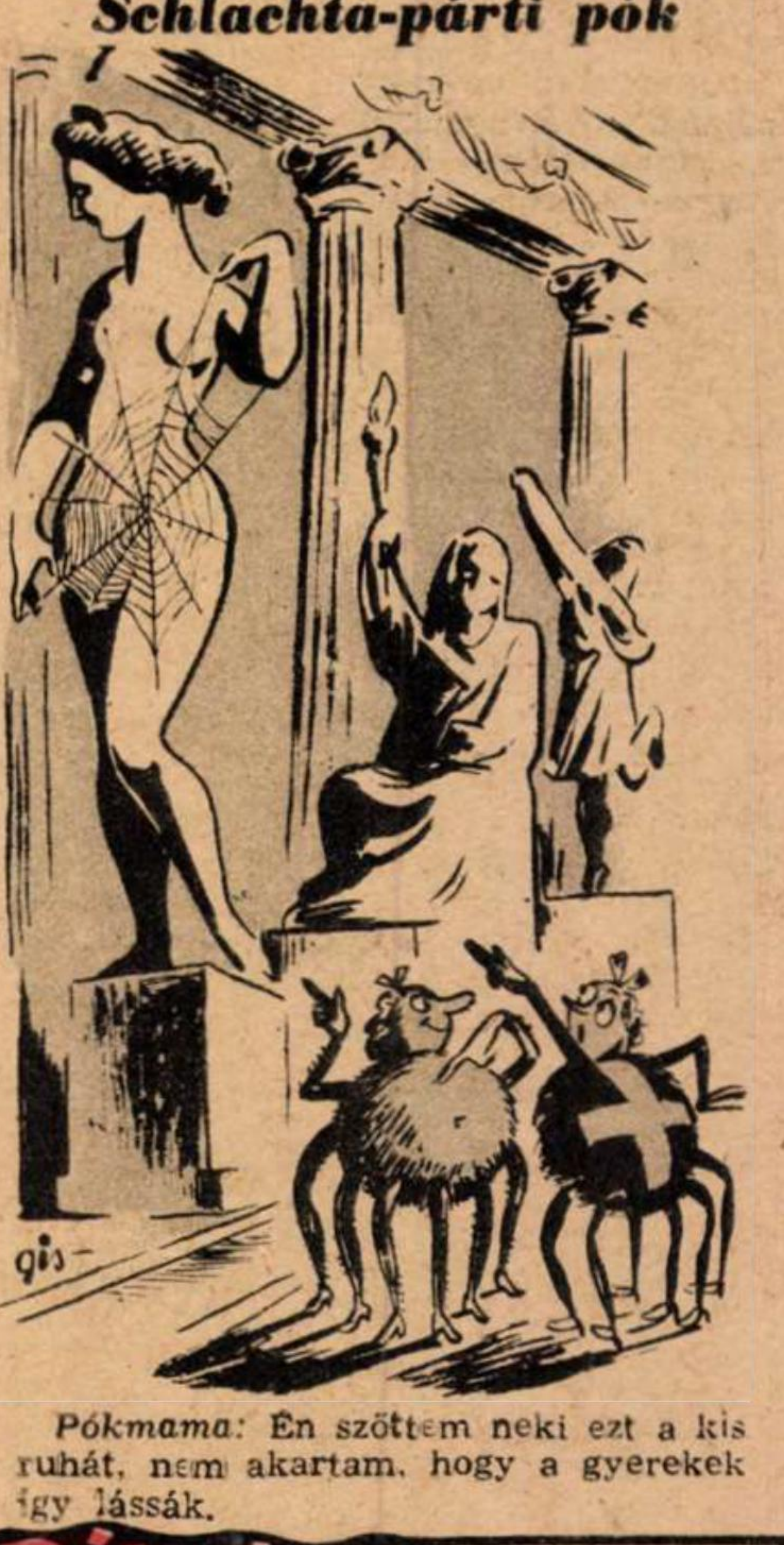

Pókmama: Én szőttem neki ezt a kis ruhát, nem akartam, hogy a gyerekek így lássák.

PÉLDÁZAT arról, hogy miért fáznak az államosítástól az érdekeltek?

Kredenc Jenő felszáll a vonatra. A fülkében vele szemben két férfi ül, akikkel hamarosan beszédbe elegyedik és kapacitálni kezdi őket, hogy játszanak szolid alapon alsóst. Az utitársak vonakodnak kissé, de aztán kötélnek állnak. Kredenc erre elővesz a zsebéből egy pakli rongyos, agyonjátszott zsíros kártyát és elkezd osztani.

— Tegye el azt a piszkos kártyát, — mondja az egyik utitárs — itt van nálam egy csomag új kártya, játsszunk azzal.

Kredenc Jenő tiltakozóan emeli fel a kezét:

— Új kártyával nem játszom. Nem vagyok én hazárdőr!

DARVAS SZILÁRD: Fényképek

Két gyönyörű gyerekem van, aminek nagyon tudok örülni, mert gyerekkoromban magam is szép voltam, ezt néhány hátramaradt fénykép és rengeteg hátramaradt rokon bizonyítja. Közben persze átképeztem magam, ezidőszerint kimondottan reakciós külsőm van, ami úgy értendő, hogy egyre ritkábban fordulok arccal a tükör felé és a hároméves terv végén egyetlen ép fogam se lesz.

No, de nem magamról akarok beszélni, hanem gyermekeimről, akikben ma még semmi nyomát se látni az eljövendő ronda férfinak s akiknek ezidőszerint kizárólag az a foglalkozásuk, hogy szépek. Ezért kosztot és teljes ellátást kapnak, továbbá fűnek-fának mutogatom fényképüket, méghozzá úgynevezett apai büszkeséggel, ami teljesen értelmetlen valami, mert törzsünkben földmíveléssel, állattenyésztéssel, külcsínnel és egyéb háztartási dolgokkal mindig inkább az asszonyok foglalkoztak.

De, hát az ember rendszerint arra büszke, amiben dilettánsnak számít, ennélfogva mutogatni szoktam gyermekeim fényképét, ami nagyon rendjén való dolog lenne, ha mások nem ugyanezt csinálnák. Rendszerint arra sincs időm, hogy elővegyem a saját képeimet, mikor a másik már kotorászni kezd a zsebében. Pesten ugyanis minden második ember apa és minden harmadik pontosan tudja, hogy ki az ő gyereke. Bár annyi demokratánk lenne, ahány meggyőződéses apánk van és nem mindegyikben van annyi tárgyilagosság, mint bennem, aki képtelen volnék gyerekeimre azt mondani, hogy csúnyák, mikor kifejezetten szépek.

Legtöbbször úgy játszódik le az ilyen fényképcsere, hogy megkérdem az illetőtől, akar-e valami szépet látni. Ő rendszerint helyeslően bólint, mert azt hiszi, hogy legalábbis egy tizest mutatok neki, mire én „ezt nézze meg!" felkiáltással kezébe nyomom gyermekem fényképét. Erre az illető máris farzsebéhez kap, mint Gary Cooper a kitiltott texasi filmekben, hogy kéznél legyenek a saját undok kölykeiről készített felvételek és csak úgy futólag jegyzi meg:

— Csinos szomszédjuk lehet...

Ami egy pikáns szellemesség és annyit jelent, hogy gyermekem voltaképpen a szomszédom és feleségem közötti bűnös viszony eredményeként jött létre, tehát én egy tökkelütött marha vagyok, aki egy kakukfiókkal hencegek és az én egész úgynevezett családi életem nem más, mint egy kakuknak a fiókintézete. No, de nem kell ilyen preciznek lenni, ez egyuttal bók is, amennyiben elismeri, hogy engem ugyan felszarvaztak, de a gyerekek — hála a szomszéd mindenre kiterjedő figyelmének — szépek és jelen esetben ez a fontos.

Ugyhogy ez rendben is volna, de a következő pillanatban előhúzza egy ronda vízfejű gyerek képét, akit nekem a lovagiasság szabályai szerint vissza kell dicsérnem.

— Hol vette ezt a gyereket? — kérdem én ilyenkor, mintegy leszögezvén, hogy ez a csúnya ember csak pénzért juthat ilyen gyönyörű gyerekhez, holott, aki csak egy pillantást vet a képre, rögtön tisztában van azzal, hogy az ilyen elfuserált gyereket ingyen is utánavágják az embernek.

Igy évődők naponta néhánytucat emberrel, úgyhogy el is határoztam: a jövőben csak nőtlenekkel állok szóba, de ez se segít. Kiderült, hogy a nőtlen embereknek sokkal több gyerekük van, mint a nősöknek.

Nehéz szakma ez kérem.

Amire az egész ország felfigyelt:

Most jelent meg!

Rákosi Mátyás:

TIÉD AZ ORSZÁG — MAGADNAK ÉPÍTED!

Ez a beszéd az egész ország függetlenségéért és felvirágoztatásáért folytatott küzdelmet ismerteti és irányt mutat a jövőre.

Ára 1 forint

Kapható minden újságbizományosnál és az újságárusoknál

Kossuth-díj

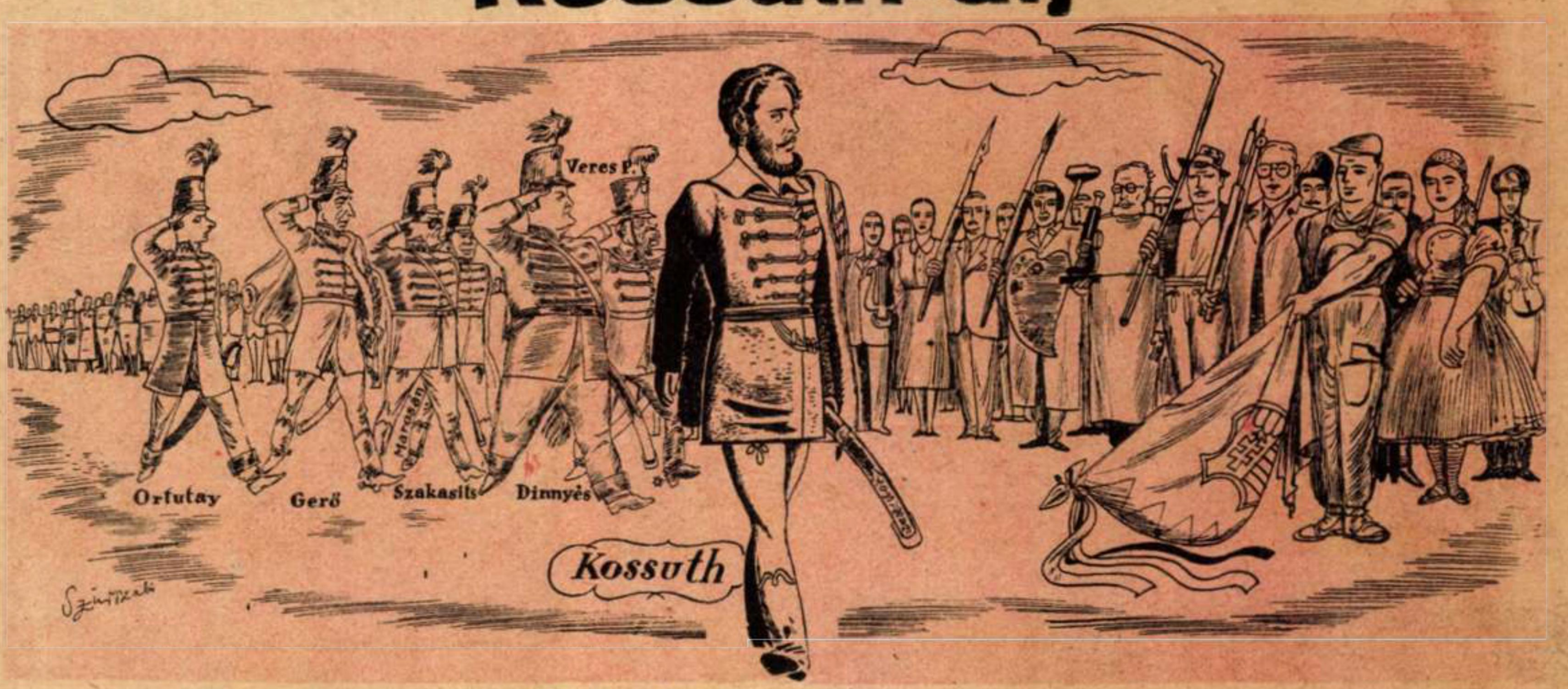

**Kossuth Lajos azt üzente
Egyre nő a regimentje.**

Angoltapasz Gandhi halálára

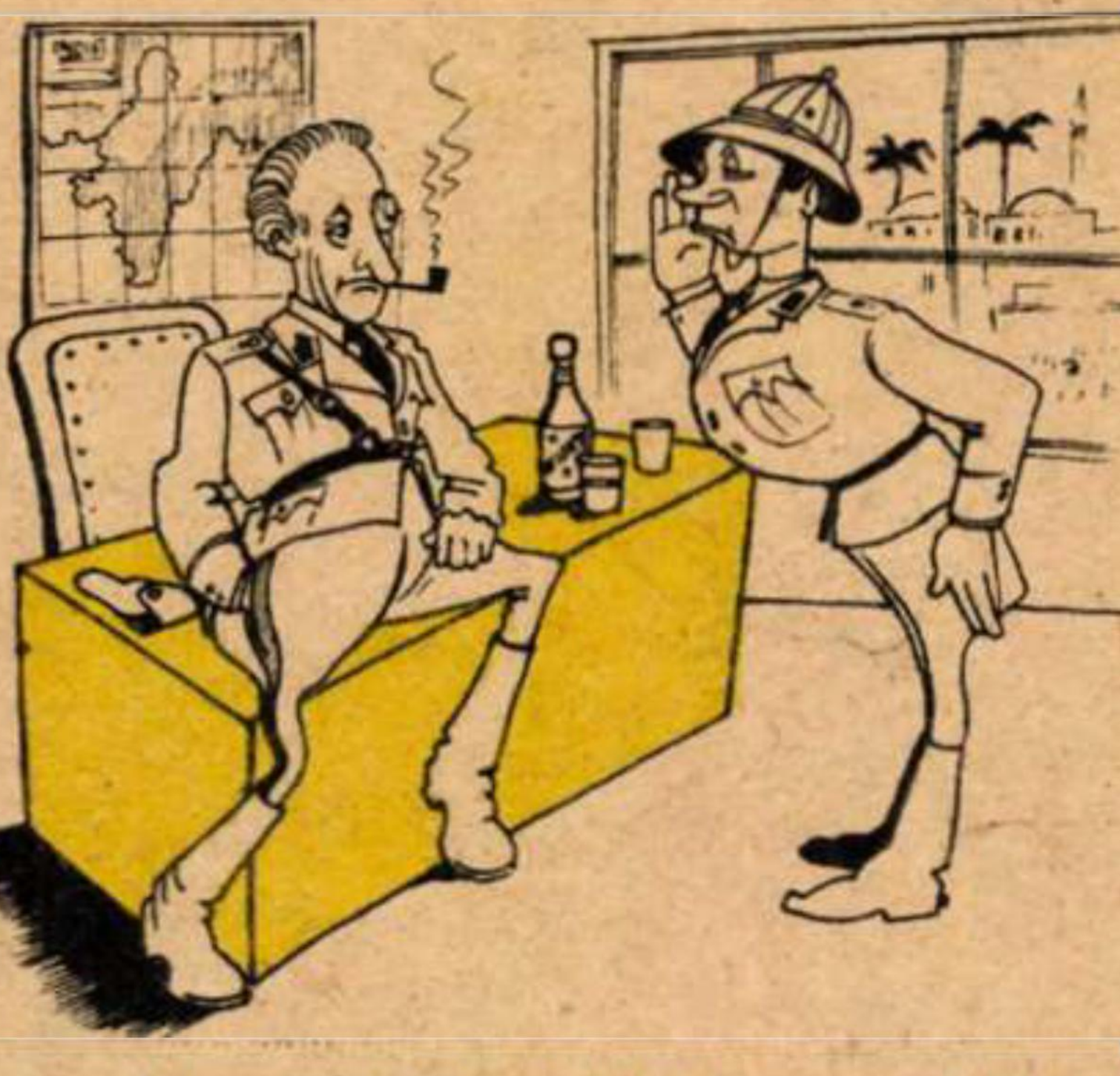

— Megölték Gandhit! A tömeg elégtételt követel.

— Helyes, captain! Lövessen a tömegbe!

Influenza járvány idején

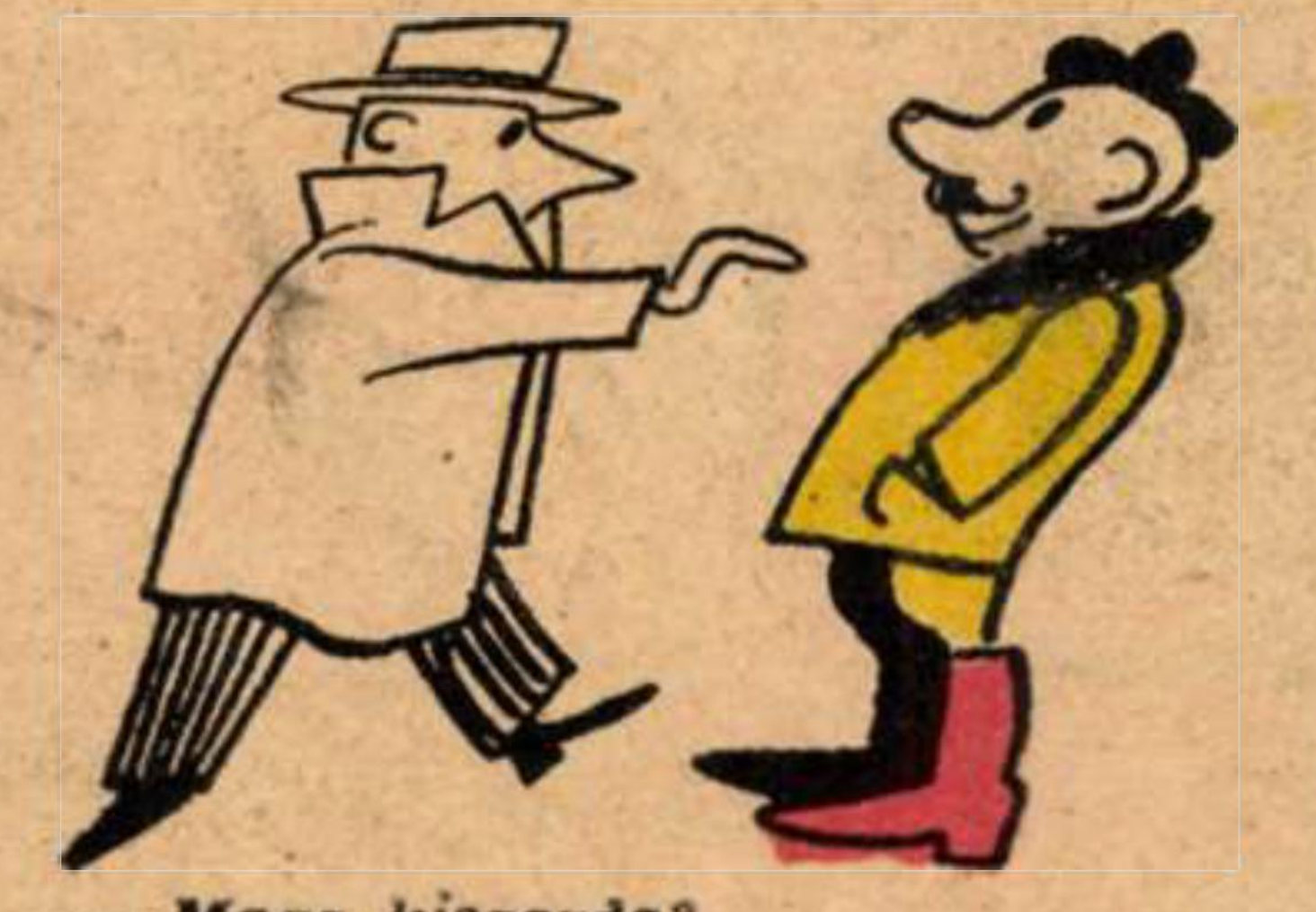

— *Maga kisgazda?*

— *Nem, én bacillusgazda vagyok.*

Lengyel vendégünk

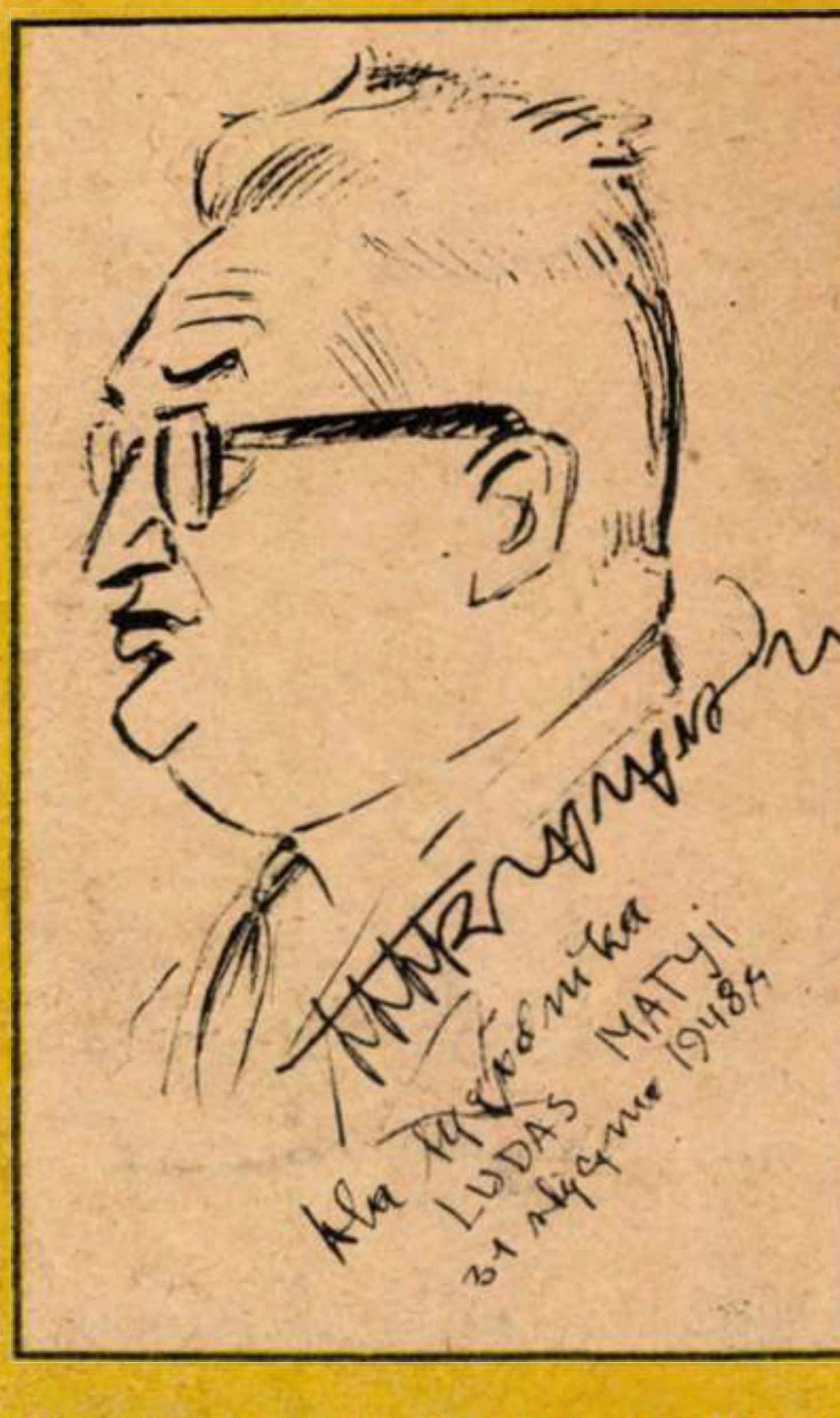

Skrzeszewszki Szaniszló közoktatásügyi miniszter, aki szívesen ült modellt Sándor Károly rajzolóművészünknek és szeretettel dedikálta portréját a Ludas Matyi olvasóinak.

Egy apróhirdetés rejtelmei

Havlicsek egy lap apróhirdetései között ezt olvassa:

Hihetelen árakat fizetek használt férfiruhákért. Puccmann, Lovag-utca 187.

Havlicsek felbuzdul a hirdetésen és elviszi egy régi nadrágját Puccmannhoz, a Lovag-utcába. A ruhaódondász megnézi a nadrágot és megteszi gaváns ajánlatát:

— Adok érte két forintot.

Havlicsek felhördül:

— Micsoda? Két forintot akar adni ezért a nadrágért és még van képe azt hirdetni, hogy hihetetlen árakat fizet?

Az ócskás vállat von:

— Mit akar? Hát nem hihetetlen ár ez?

Disznótorban

(Petőfi után)

**Nyelvek és fülek... csend,
Figyelem.
A disznók élete
Rejtelem.**

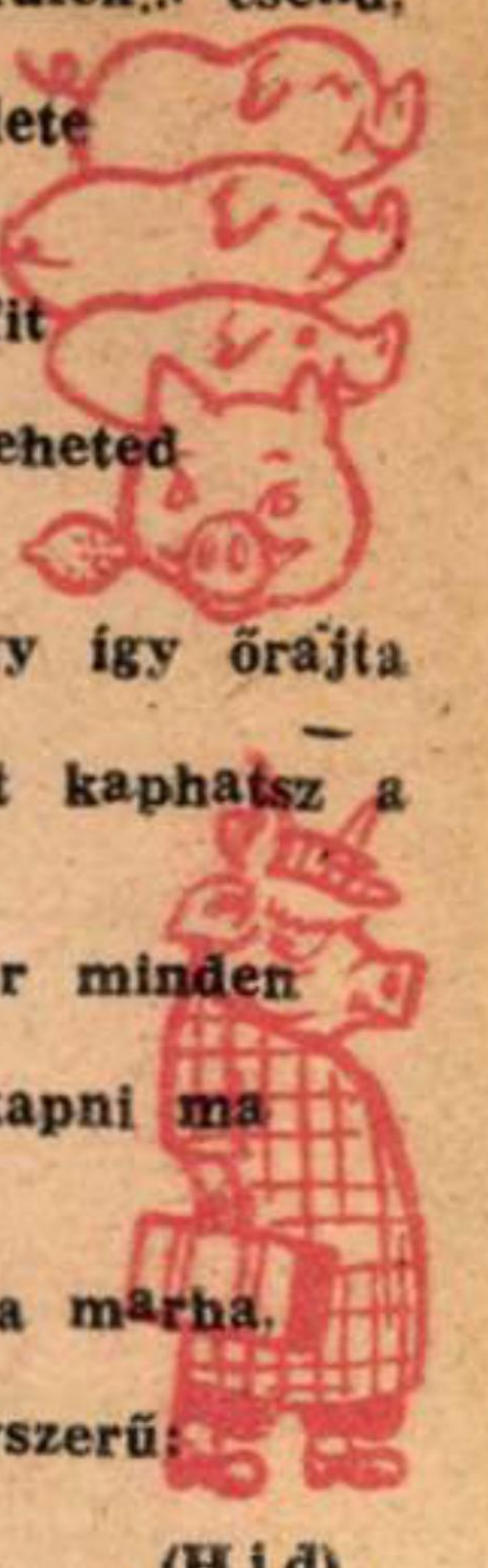

**Leölik a Röfit
Feketén
És drágán veheted
Te meg én.**

**S mert nagy így őrájta
A haszon, —
Csak disznót kaphatsz a
Piacon.**

**Marháért kár minden
Viadal,
Marhahúst kapni ma
Fiatal.**

**Hol bujkál a marha,
Mit csinál?
A válasz egyszerű:
Disszidál.**

(Hid)

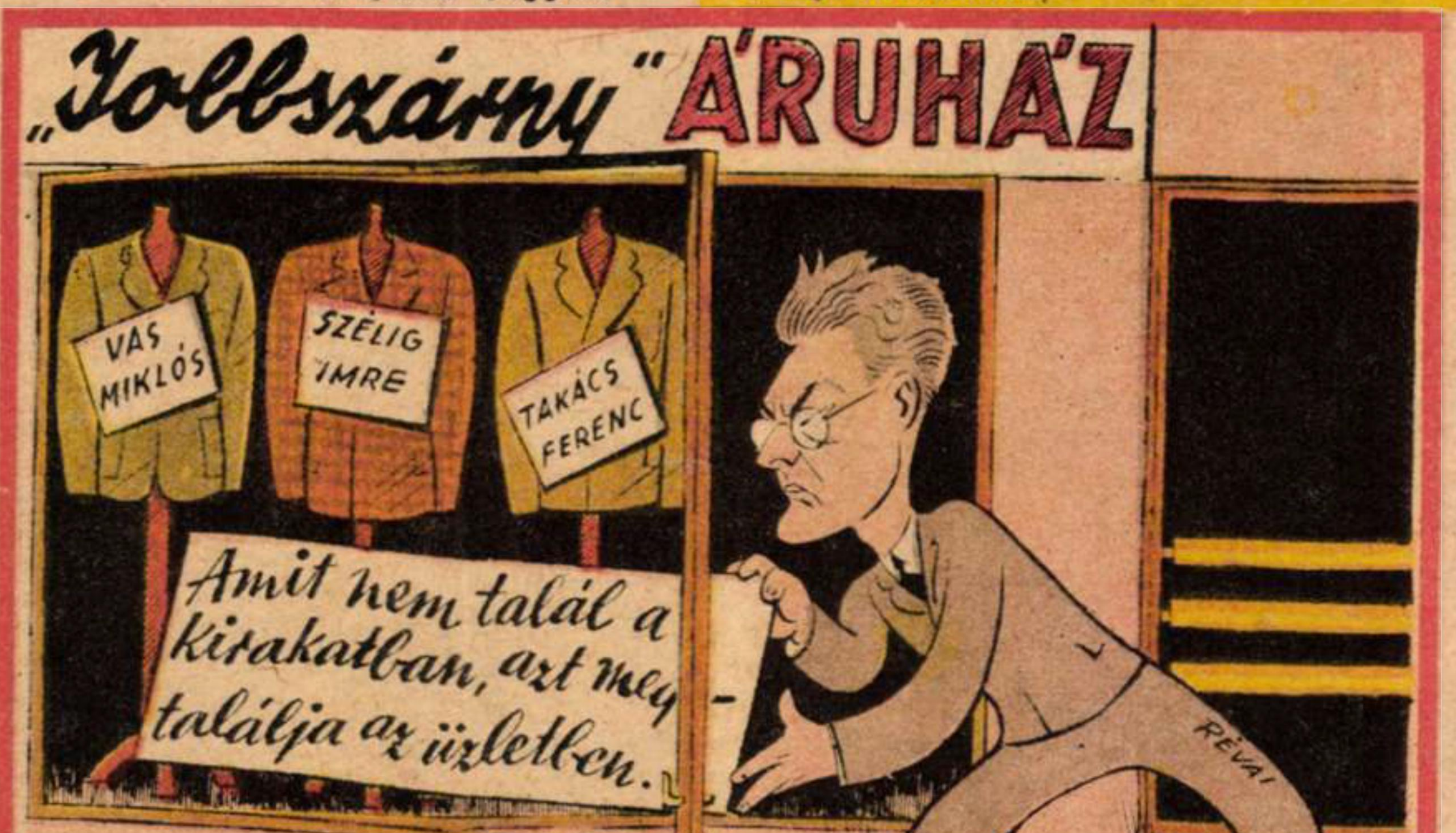

Szegény kliens

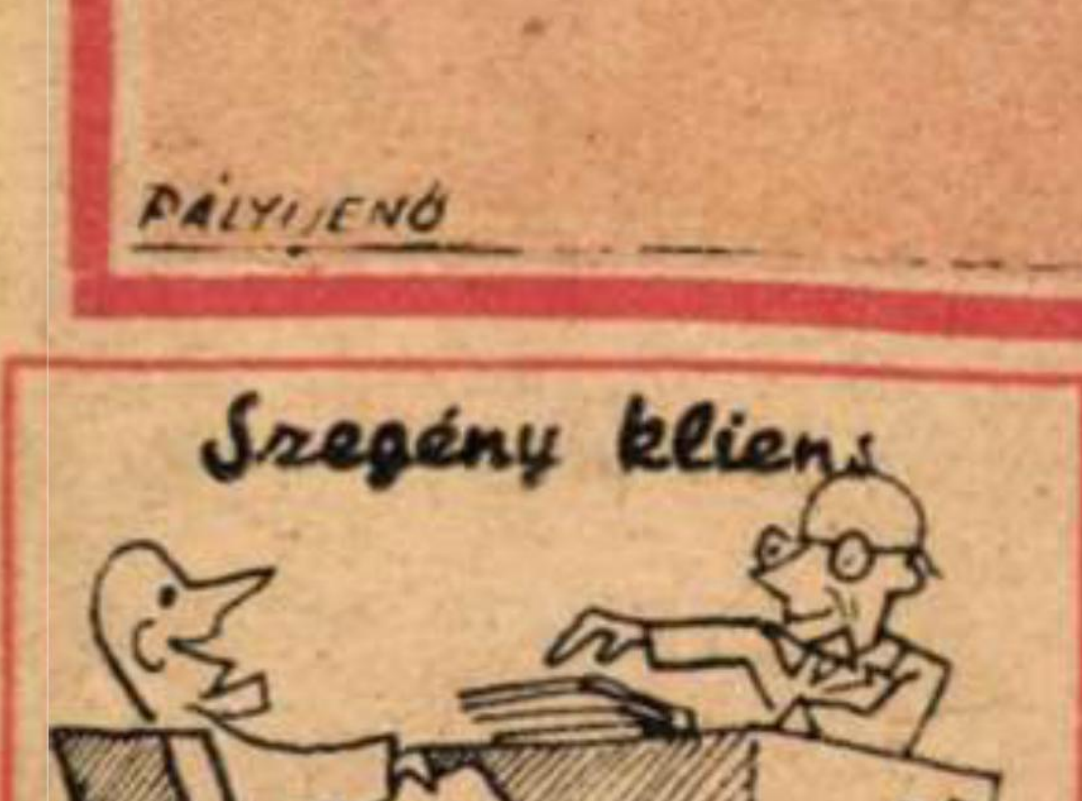

Az ügyvéd így szól a klienséhez:

— Hallom, ön már fentjárt Csepacsek kollegámnál.

— Igen.

— És milyen tanácsot adott magának az az idióta?

— Azt tanácsolta, jöjjek az ügyvéd úrhoz.

Az életnek tanulunk

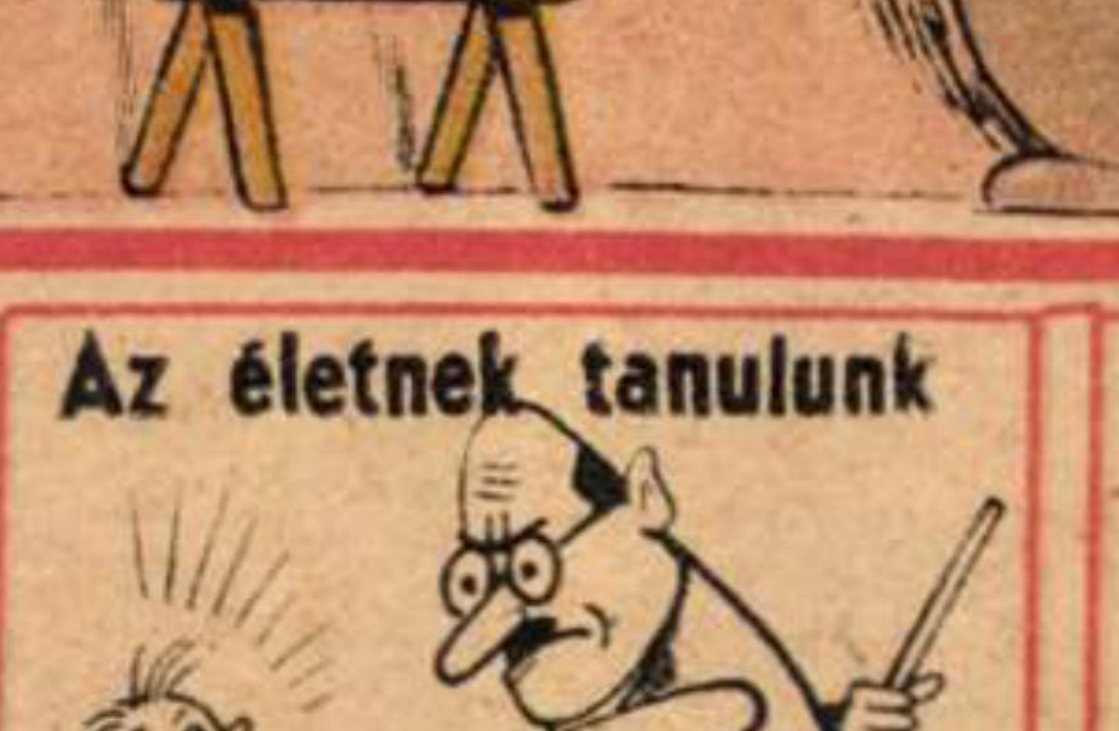

A tanító a jelen és a mult idő közti külömbséget magyarázza:

— Nem mindegy: fúj a szél vagy fújt a szél. Például Bernátka, milyen időben van ez, hogy fúj a szél?

— Szeles időben.

Apai tanács

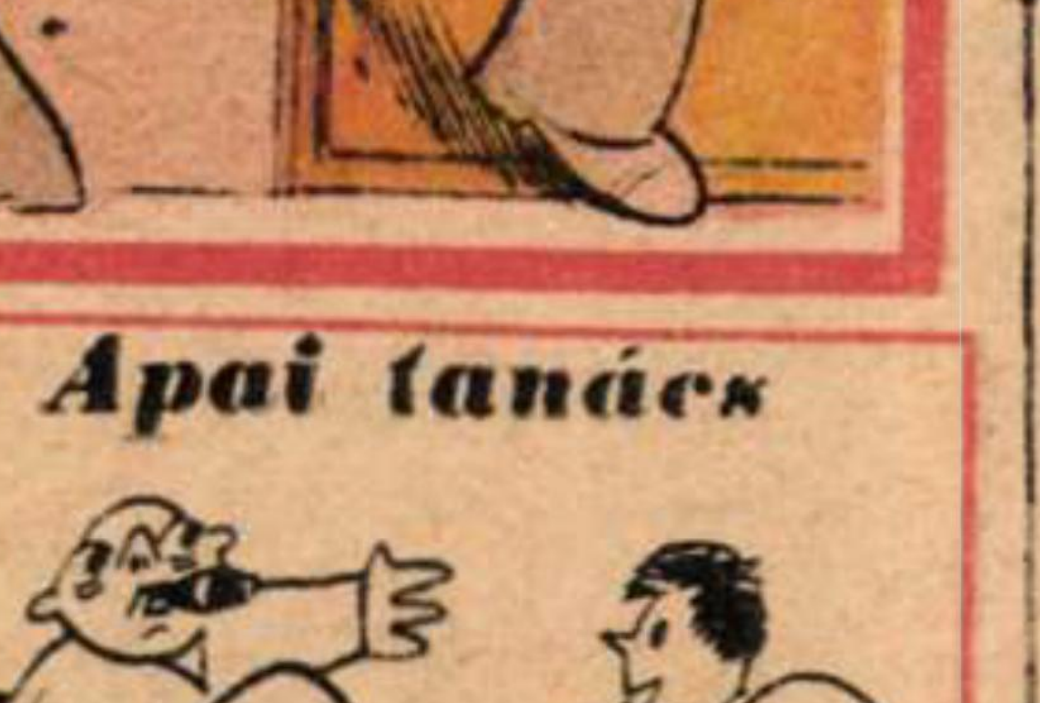

Sötét Ödön kisfia házifeladatát írja, egyszerre csak az apjához fordul:

— Papa, ki az a Vörösmarty Mihály?

Sötét Ödön vállat von:

— Nem tudom. Kérdezd meg a mamát, ő mindenkit ismer Pesten.

MA SzOBSz jelszava

REGGEL MEG.A

DÉLBEN MEG.A

ESTE MAGA MEG A MEG.A

Panaszláda a városházán

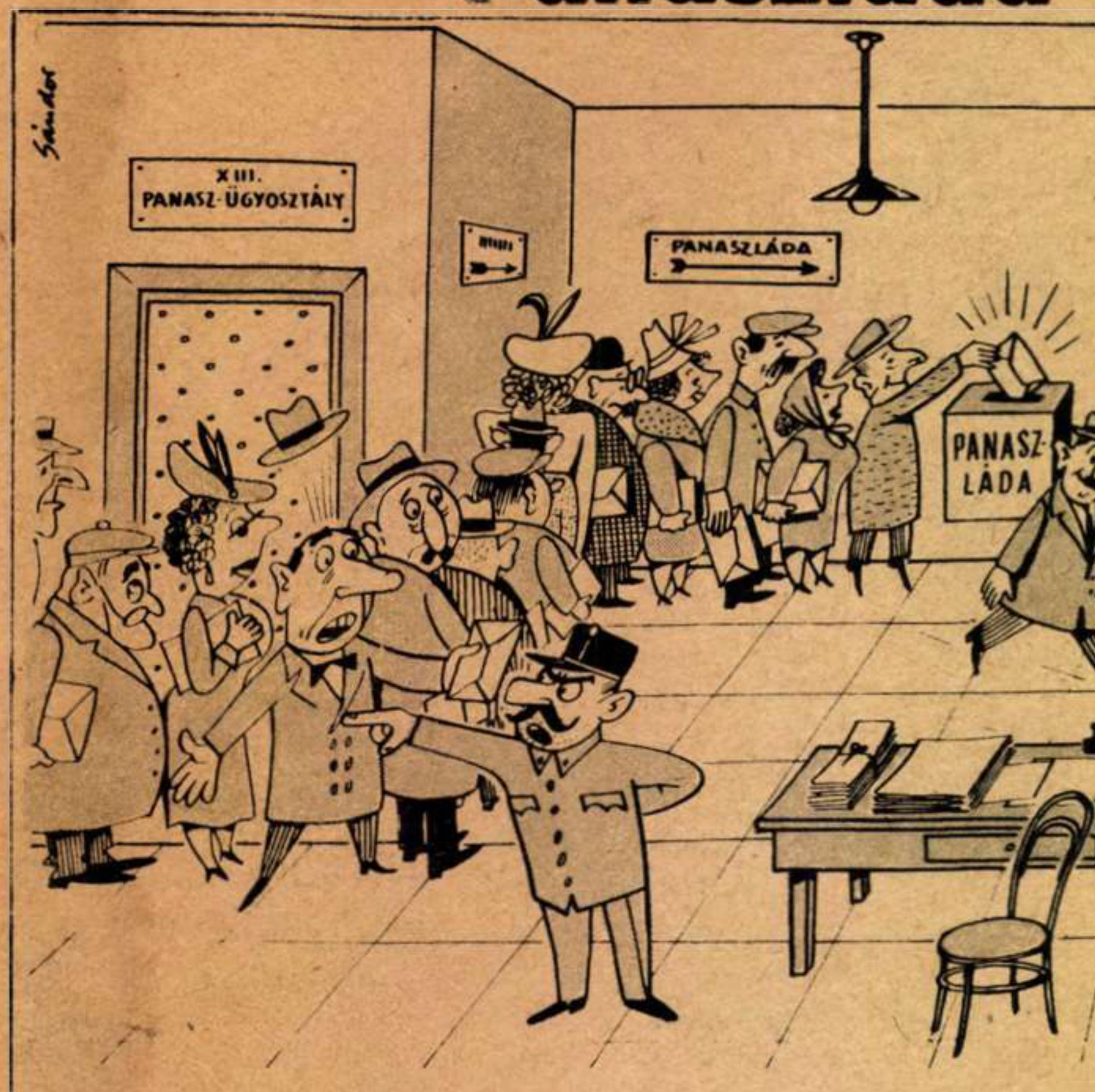

— Magának mi a panasza?
— Az a panaszom, hogy három napja nem jutok a panaszládához.

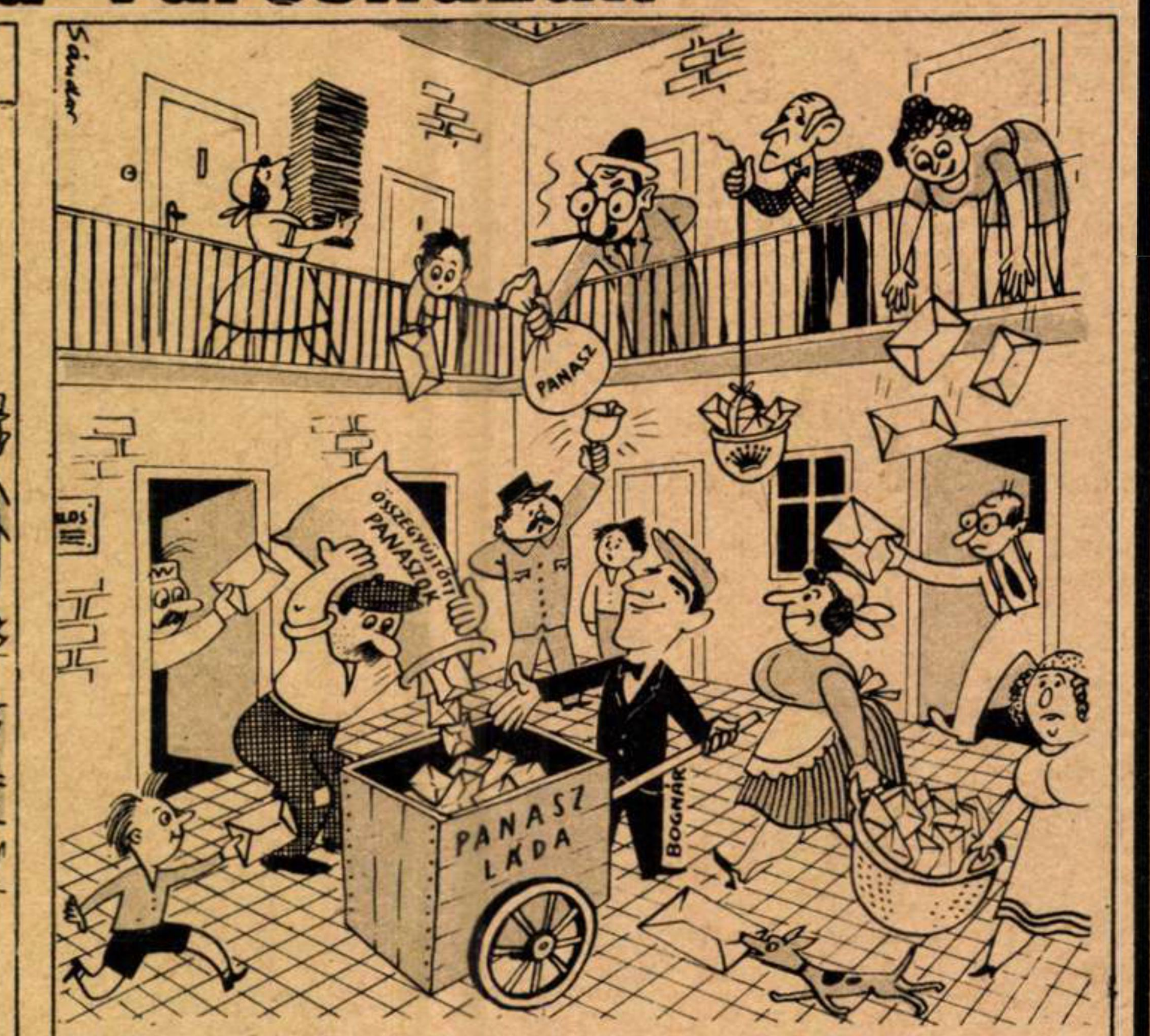

Ha a főváros továbbra is súlyt helyez a polgárok udvarias kiszolgálására, a jövőben házhoz küld a panaszos levelekért.

Toto-tanácsadónk

Mindenkinek tizenkét találatot garantálunk

Minthogy a heti toto tekintetében a legnagyobb bizonytalanság uralkodik, futballszakértőnk a következőkben tájékoztatja a pályázókat:

1. BTE—CTE. Miután a BTE a pályaválasztó, győzelme egy pillanatig sem kétséges. (1) Ha azonban a CTE-ben Krapancsák V. játszik, a CTE biztosra megy. (2) Egyébként döntetlen valószínű. (×)

2. Lovászok—PAC. Az erősen feljavult PAC-tól a Lovászok nem szerezhetnek pontot. (2) Miután azonban esős idő ígérkezik és a Lovász-csatárok jobban mozognak a sárban, Lovász-győzelem valószínű. (1) Ha a PAC-ban Tohonya mégis vállalja a védést, gólnélküli döntetlen várható. (×)

3. CsIK—Pók. Az I. osztályú CsIK-nek a papírforma szerint győznie kell. (1) Ha azonban déli szél lesz, a magasnövésű játékosokból álló Póknak áll a mérkőzés. (2) Északnyugati szél esetén az esélyek kiegyensúlyozottak. (×)

4. KIC—KUC. Egyenlő erejű csapatok küzdelme. (×) Valószínű azonban a meglepetés, miután a KIC a lelkes fiatalok csapata. (1), a KUC pedig a rutinos öregeké. (2)

5. Genova—Pádua. Genovának a magyar Nagy a trénere. (1). Páduában azonban a magyar Kiss centerhalf. (2) A mérkőzés azonban semleges pályán lesz és így döntetlen is elképzelhető. (×)

6. Manchester—Bolton. Angol szakértők tippjei: Mr. Hood: 1. Mr. Brown: ×. Mr. Taylor: 2.

A többi hat mérkőzésen az előlállók győznek, de akik több szelvénnyel játszanak, játsszák meg a 2-est és a döntetlent is!

Kőszegi

Magyar és a lengyel deli táncra lendül

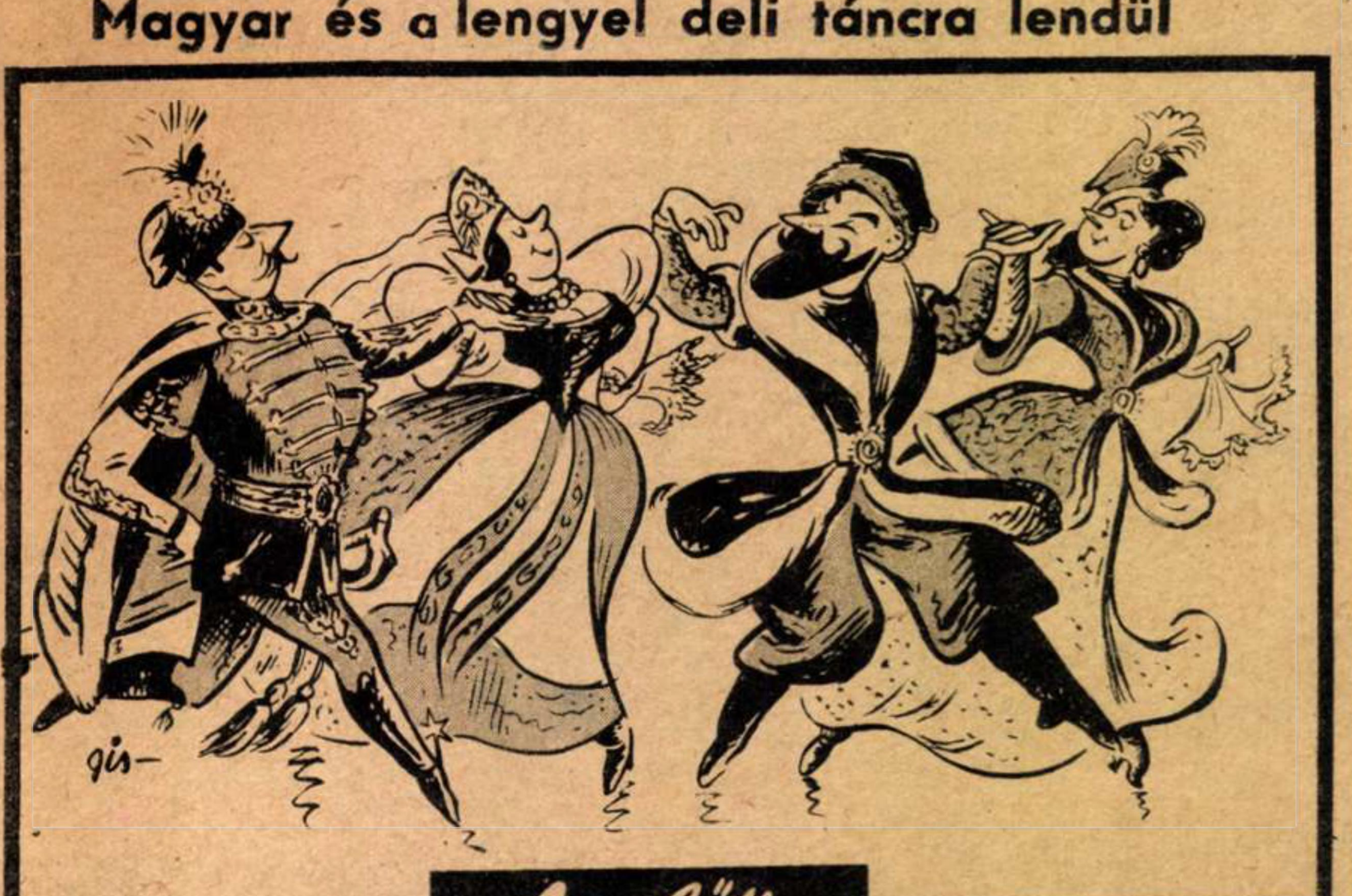

Azelőtt...

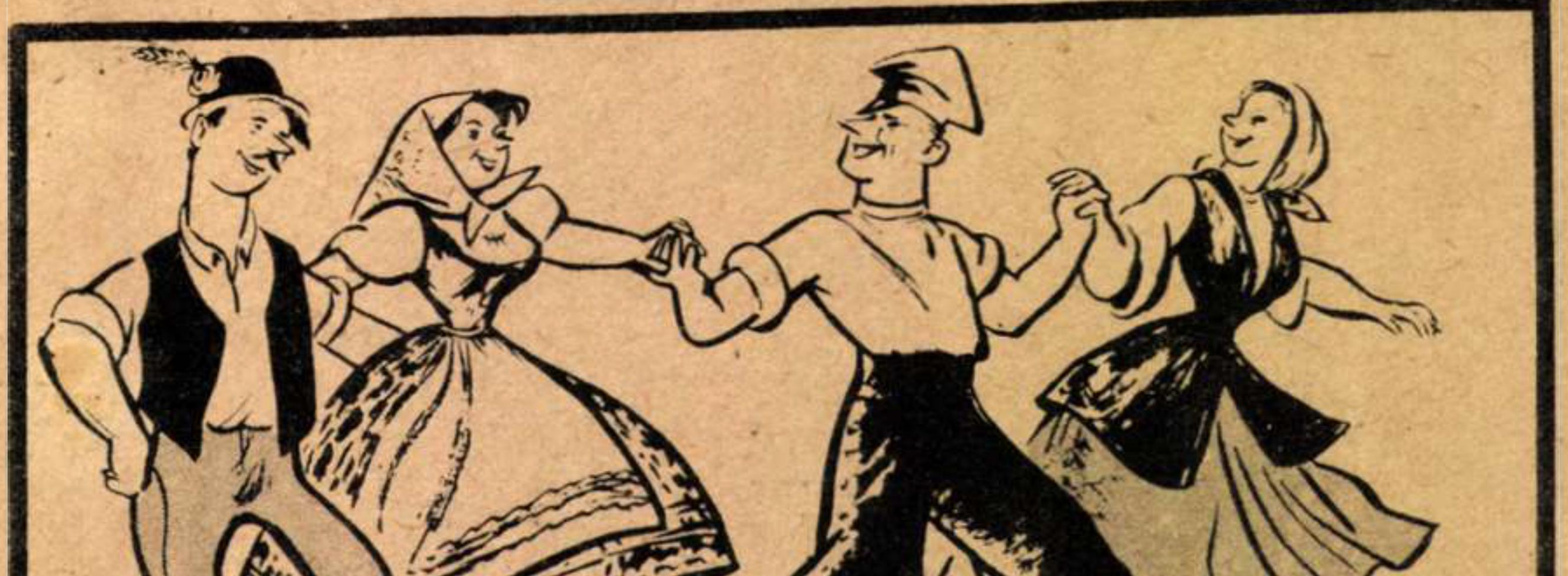

Most

Felülvizsgálat után

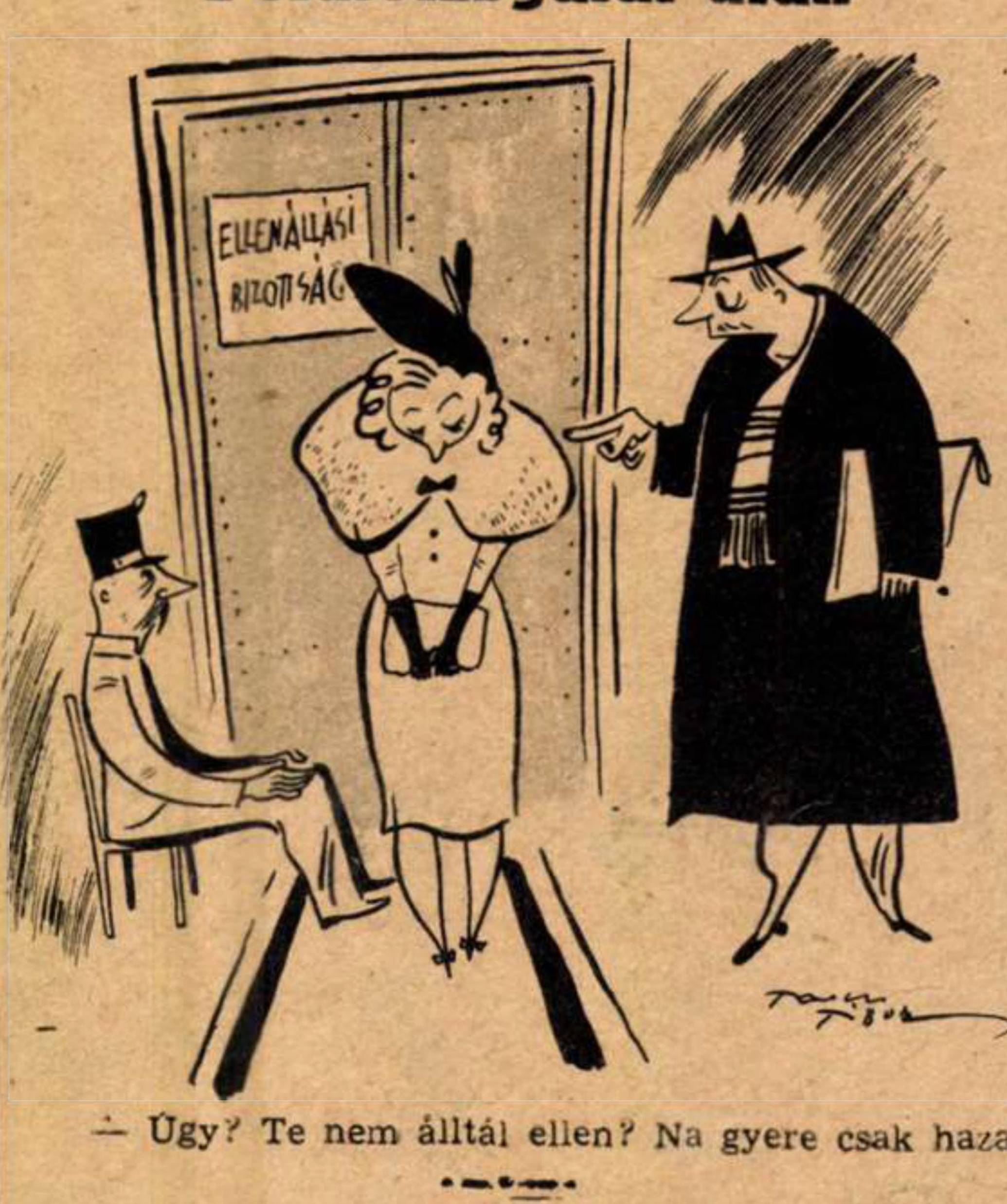

— Úgy? Te nem álltál ellen? Na gyere csak haza

* * *

Mai gyerekek

Zsuzsika négyéves. Valamelyik nap rossz fát tett a tűzre, sőt egyik rossz fát a másik után tette a tűzre, szeszélyes volt, kibírhatatlan. Van ez így néha felnőtteknél is. Estefelé, amikor már minden ötletből kifogyott, hirtelen új erőre kapott. Elhatározta, hogy tintával megitatja öreg barna mackóját. A mackó kultúrszomja nem bizonyult kielégítőnek és a tinta jórésze a fehér asztalterítőre csorgott. A mama ezt már nem bírta tovább, végülis a mama türelmének is van határa. Keményen rászólt Zsuzsikára:

— Komisz kölyök vagy. Nem vagyok többé anyukád, ne is szólíts többé anyukának!

Zsuzsika duzzogva leült egy sarokba, néhány percig csendben, nagy szemekkel nézte mamáját, aztán szepegve megszólalt:

— Néni, kérem, én éhes vagyok.

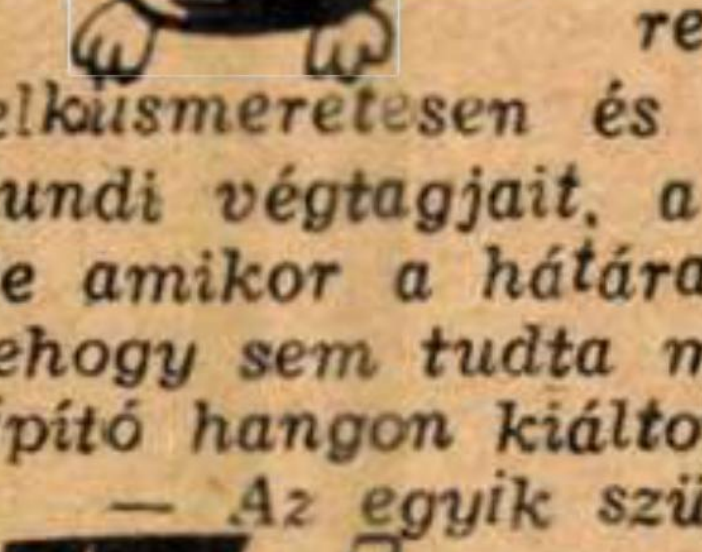

Kálmánka viszont már ötéves és olyan komoly nagykisfiú, hogy egyedül fürdik. Egyik nap Kálmánkát beültették a fürdőkádba és egyedül hagyták. Meg kell szoknia a gyereknek az önállóságot. Kálmánka lelkiismeretesen és fontoskodva szappanozta végig dundi végtagjait, a kis pocakját is jól lecsutakolta, de amikor a hátára került a sor, kis kurta karjaival sehogy sem tudta megoldani a feladatát. Hirtelen éles sípító hangon kiáltott át a másik szobába:

— Az egyik szülő jöjjön be!

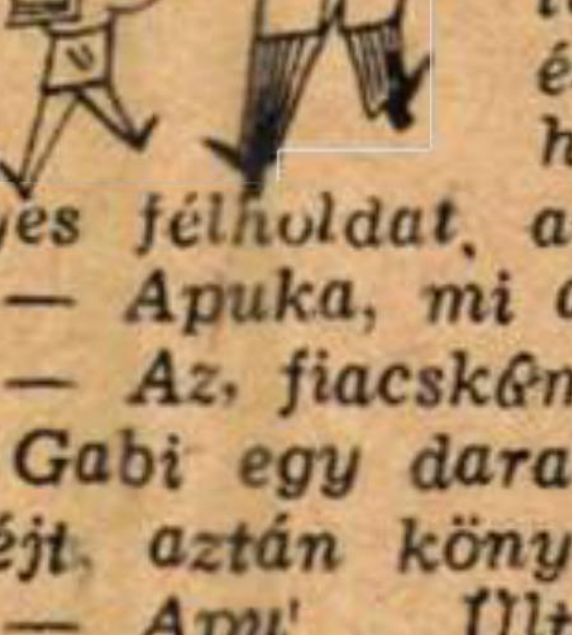

Gabi, még kétéves korában egy este hazafelé csoszogott apjával valami családi látogatásból. A gyerek felnézett az égre és csodálkozva megállt. A pesti házsorok között megpillantotta a fényes félholdat, amelyet először látott életében.

— Apuka, mi az? — kérdezte kíváncsian.

— Az, fiacskám, a hold — mondta az apja.

Gabi egy darabig tűnődve nézte a fénylő holdkaréjt, aztán könyörögve fordult apjához:

— Apu'... Ültess bele.

Egy tépelődő ember noteszából:

Mi az irhabunda titka?

Budapesten ma az irhabunda a divat. Irhatermelésünk elérte a békebeli huszonötszörösét. Barnát, vöröset, zöldet, kéket, de mindenki és mindenkor irhabundát visel.

Miért? Mi lehet ennek az oka?

Utánajártam a dolognak és a következő adatokat sikerült megtudnom:

Az irhabunda rendkívül súlyos, idomtalan, egyedül alig lehet felvenni, hihetetlenül gyorsan vonzza a piszkot és a foltokat, minden egyes vízcseppre külön reagál, színtjátszik, kellemetlen illatú (büdös), szagtalaníthatatlan, szeszélyes, de méregdrága, viszont strapabíró, néha egy-két évig is eltart anélkül, hogy a handlé megvenné.

De akkor miért látni egyre több és több irhabundát az embereken? Miért? Micsoda titokzatos oka lehet ennek? Miért vonzza úgy az embereket? Valaminek biztos kell lennie benne..! Mostmár direkt kíváncsi vagyok! Ha beledöglöm is rájövök, hogy miért vesz mindenki irhabundát..!

Holnap veszek egyet!

Tiszta hárpia

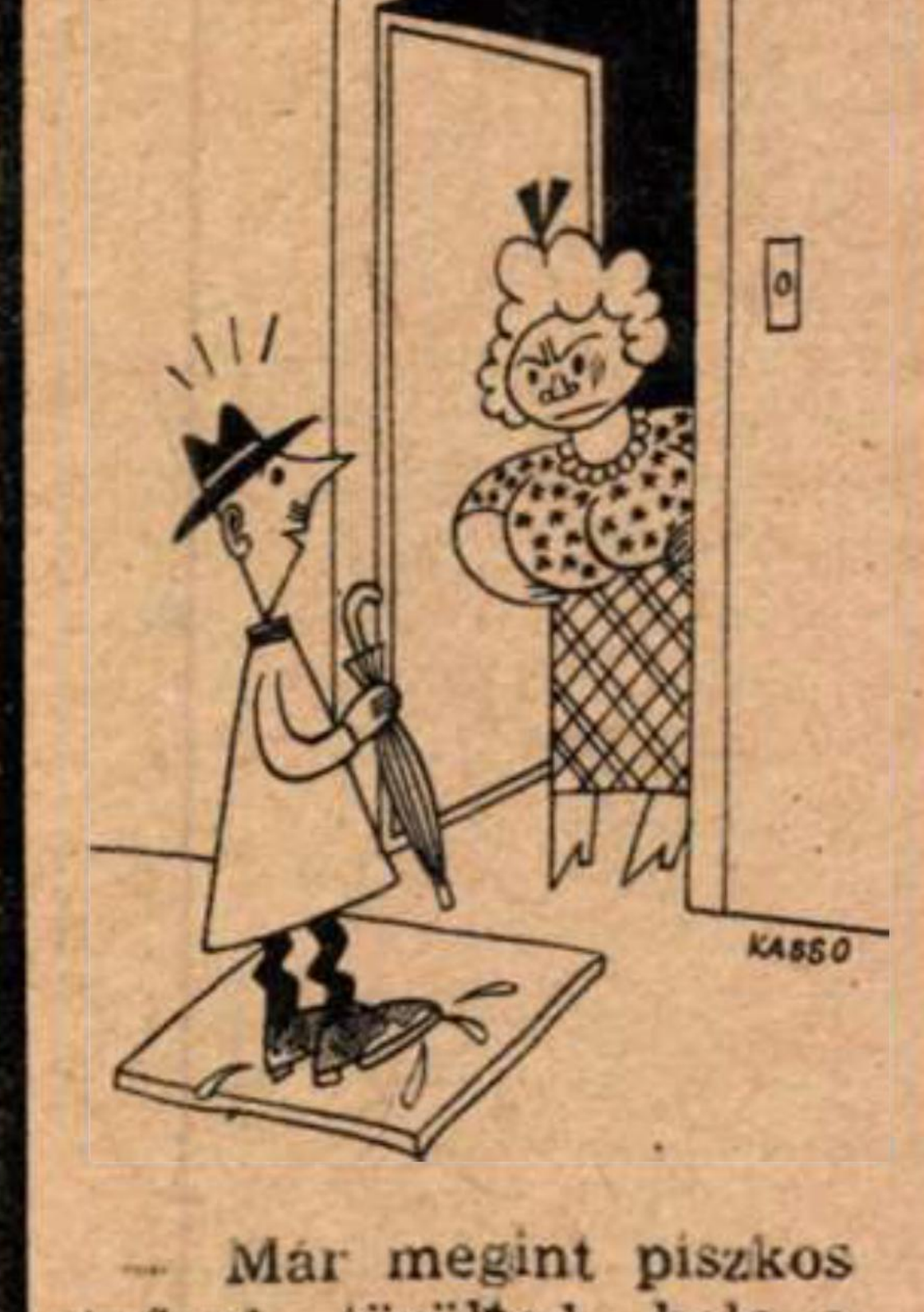

— Már megint piszkos cipővel törülted bele a lábadat a lábtörlőbe?!

—o—

Taszító a mennyekben

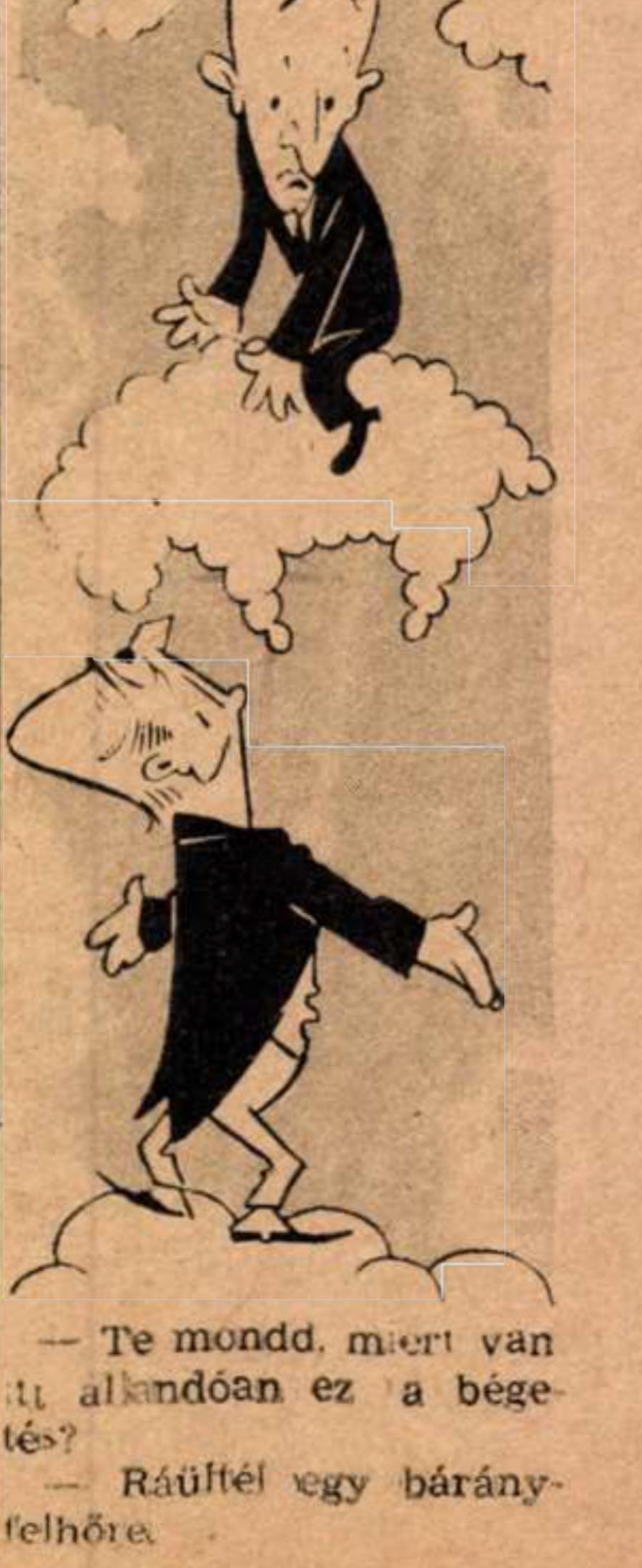

— Te mondd, miért van itt állandóan ez a bégetés?

— Ráültél egy bárányfelhőre.

Ja igaz!

Textilvásárláshoz nem elég az utalvány. Pénz is kell!

Tisztogatás a külügyben

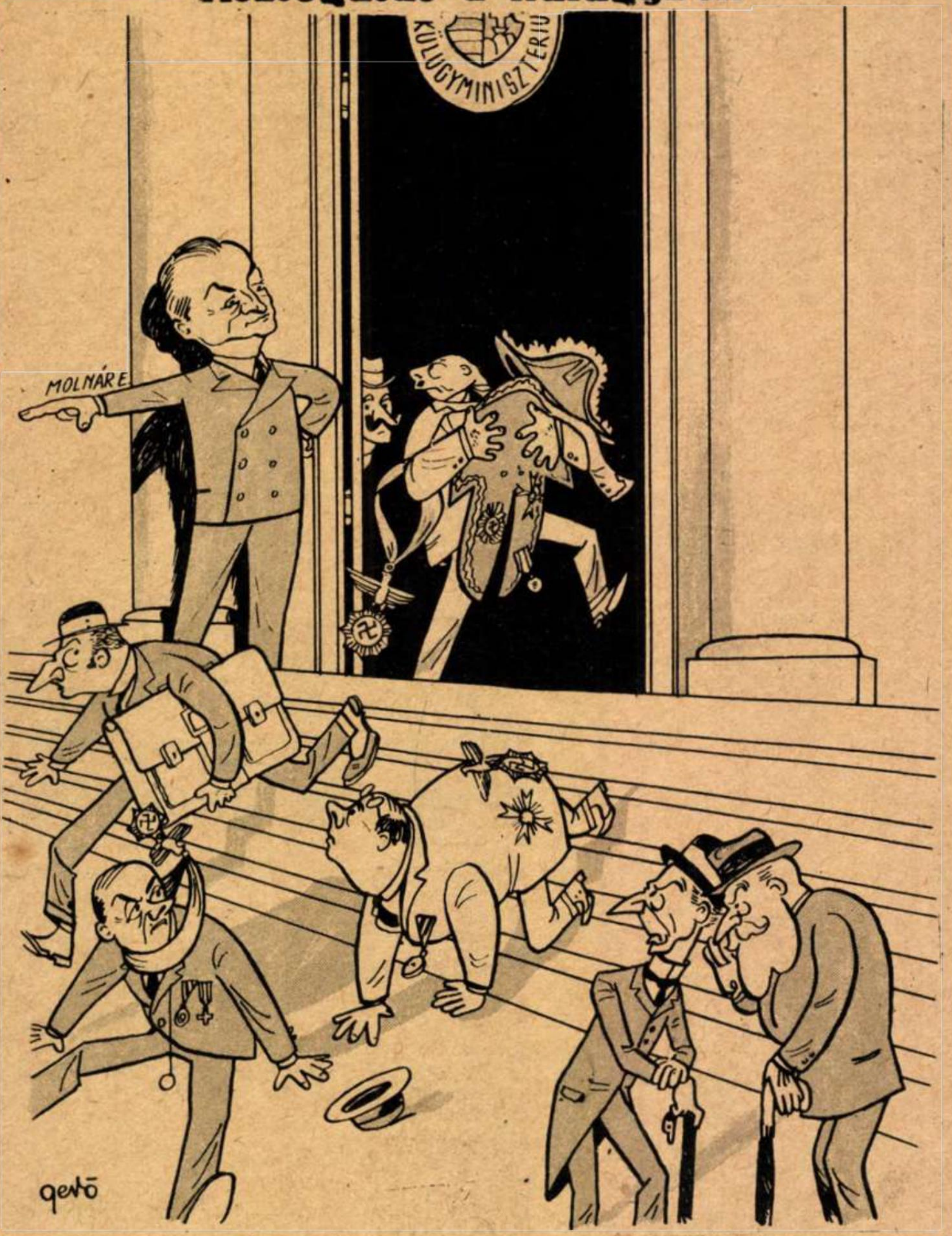
KÜLÜGYMINISZTÉRIUM
MOLNÁR E.
gerő

REAKCZY JÓSKA: Érdekes. Nyolc rezsimnek jók voltak és ennek a nyavalyás demokráciának egyszerre nem jók.

Egy ember aki szótfogad

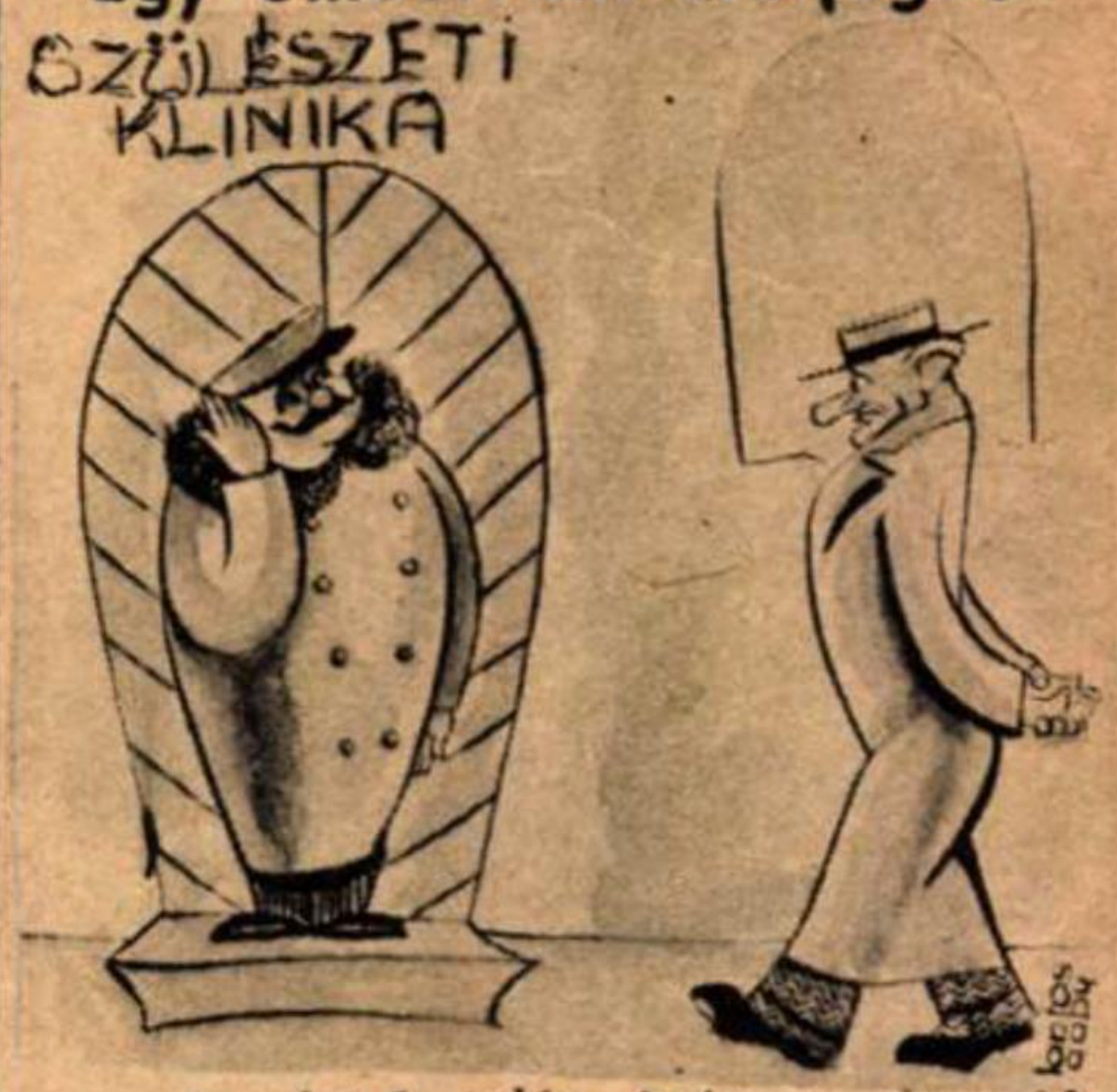
SZÜLÉSZETI
KLINIKA

— Uraságod talán beteget akar látogatni?

— Nem. Valaki azt mondta, menjek vissza oda, ahonnan jöttem.

A gyermekbarát

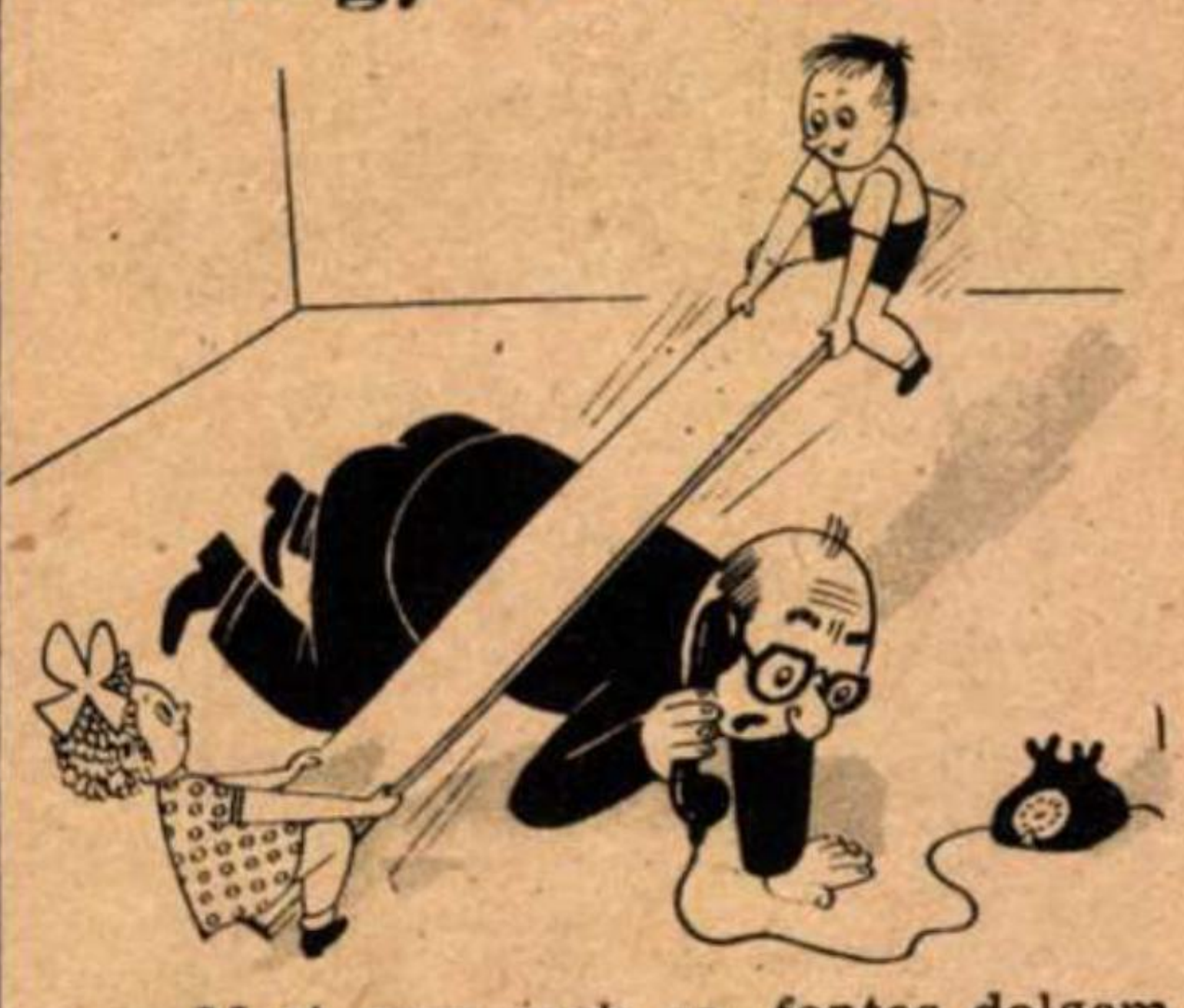

— Most nem érek rá, fontos dolgom van.. hívja össze a közgyűlést máskorra!

Villon Pesten

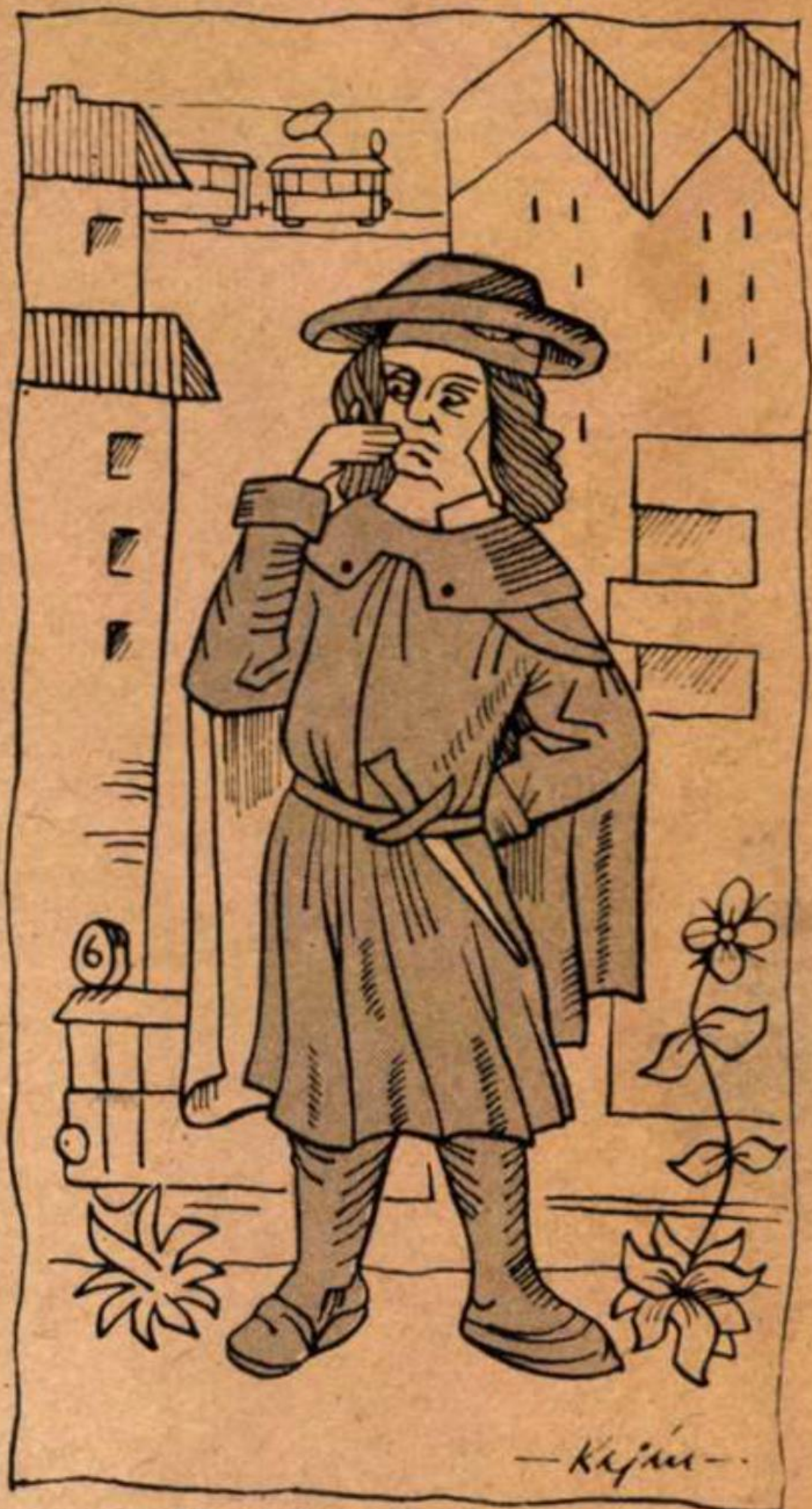

„Hová lett az idei hó?"

Százezer indulója van a „Munkára készen" sakkversenynek

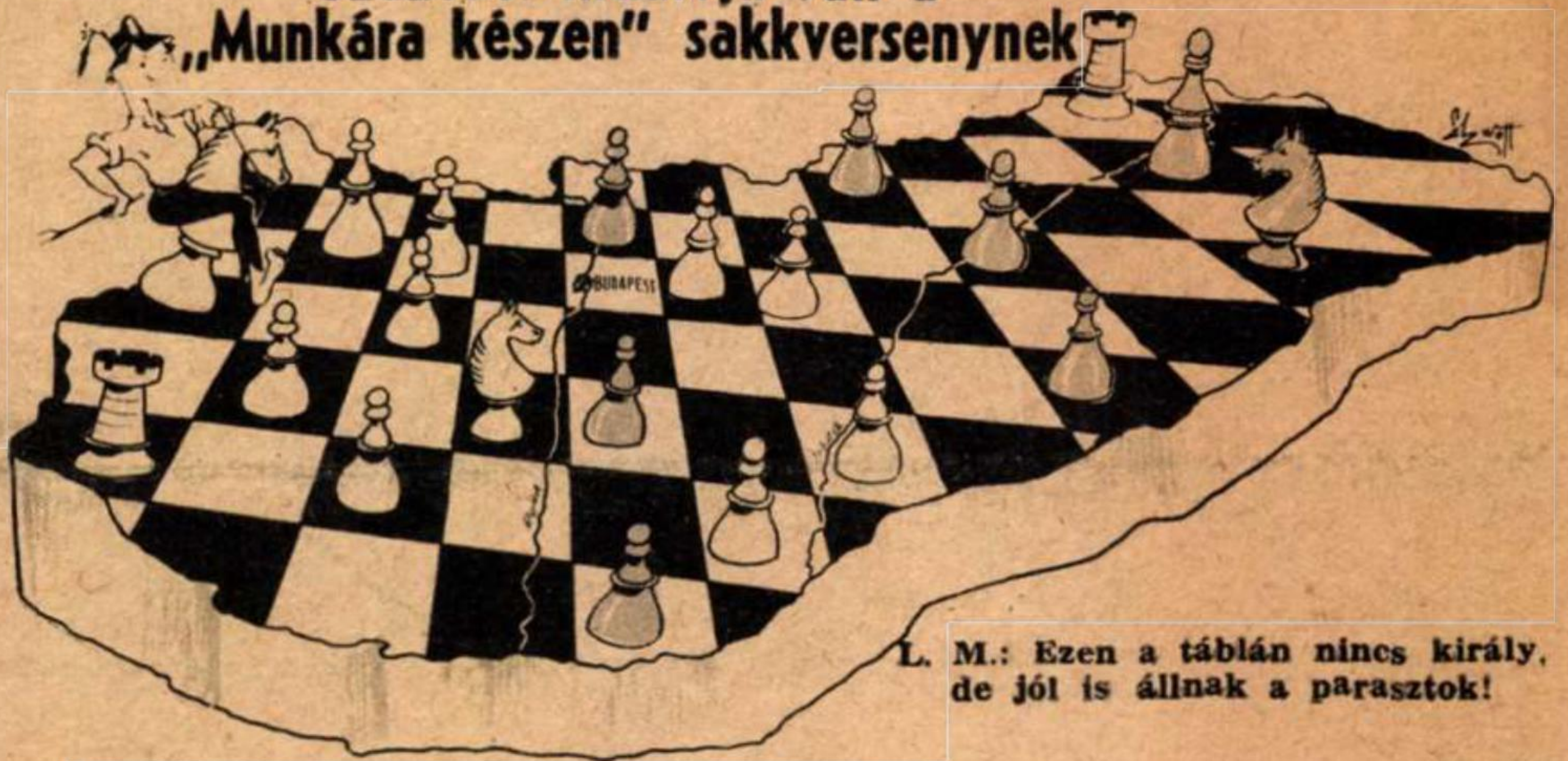

L. M.: Ezen a táblán nincs király, de jól is állnak a parasztok!

Megszólal a szív

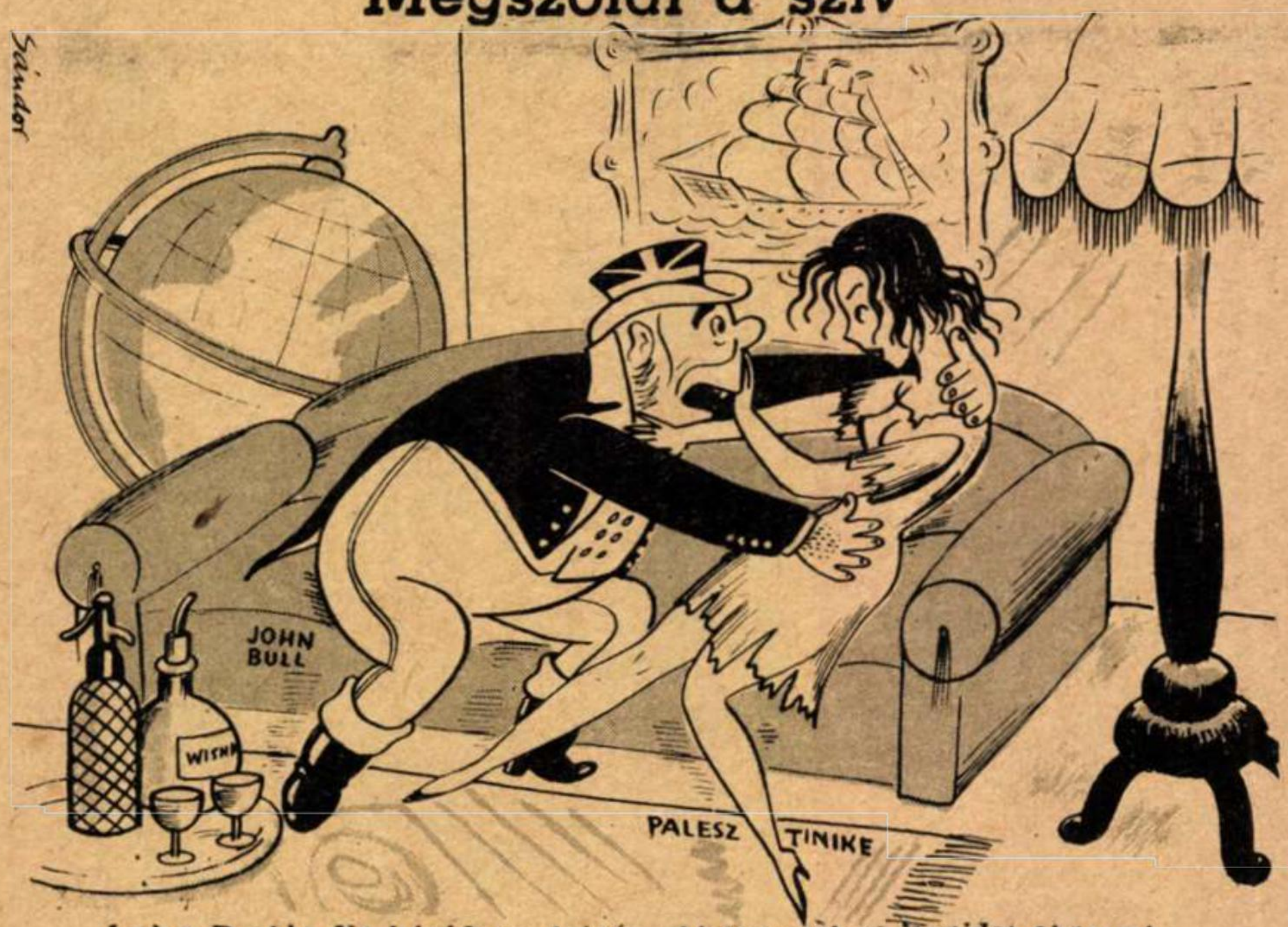
Sándor
JOHN BULL
WISKY
PALESZ
TINIKE

John Bull: Ne húzódozz, drágám, hiszen csak a javaidat akarom!

Ismerkedés

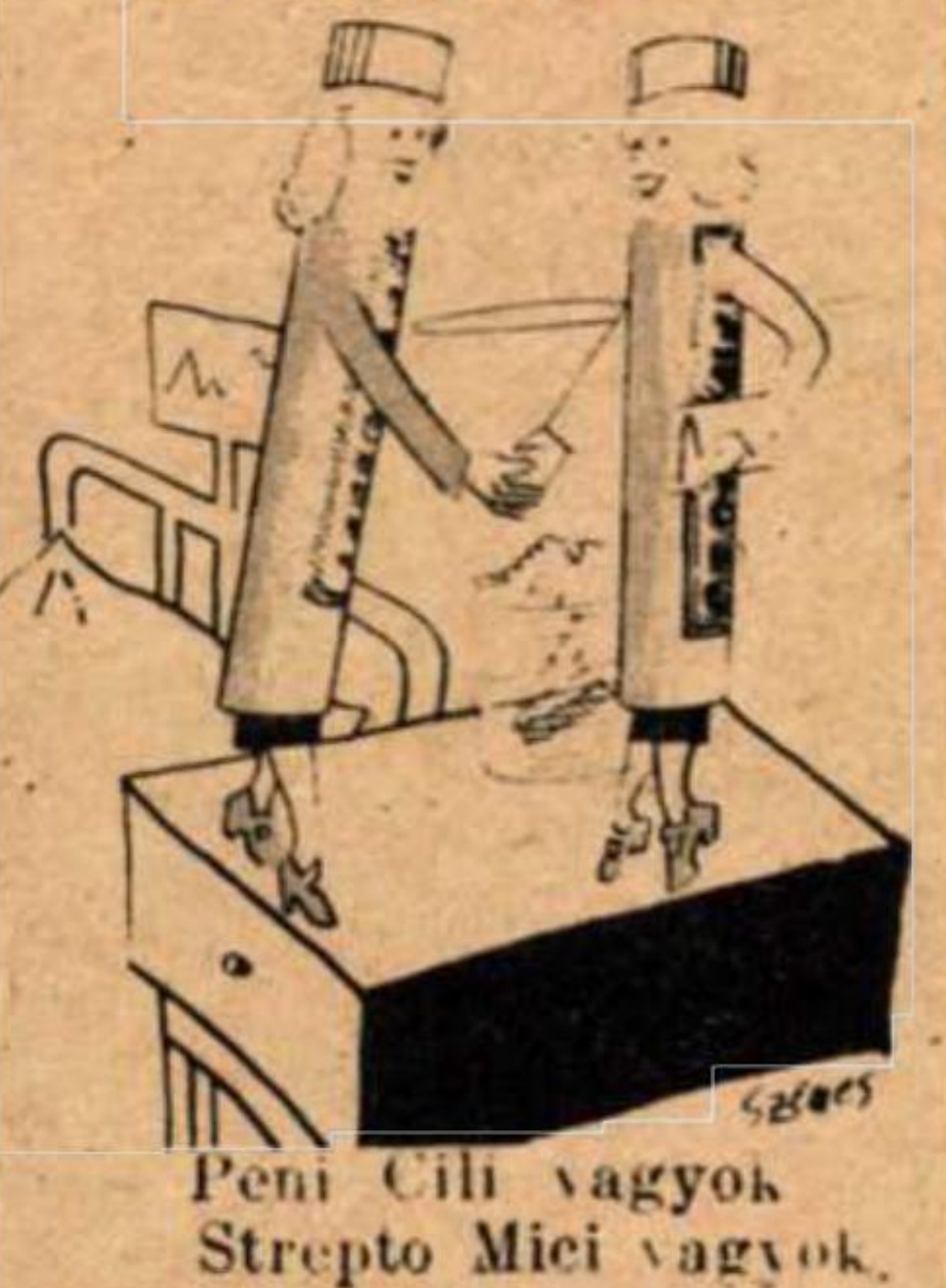

Peni Cili vagyok

Strepto Mici vagyok.

Két pesti

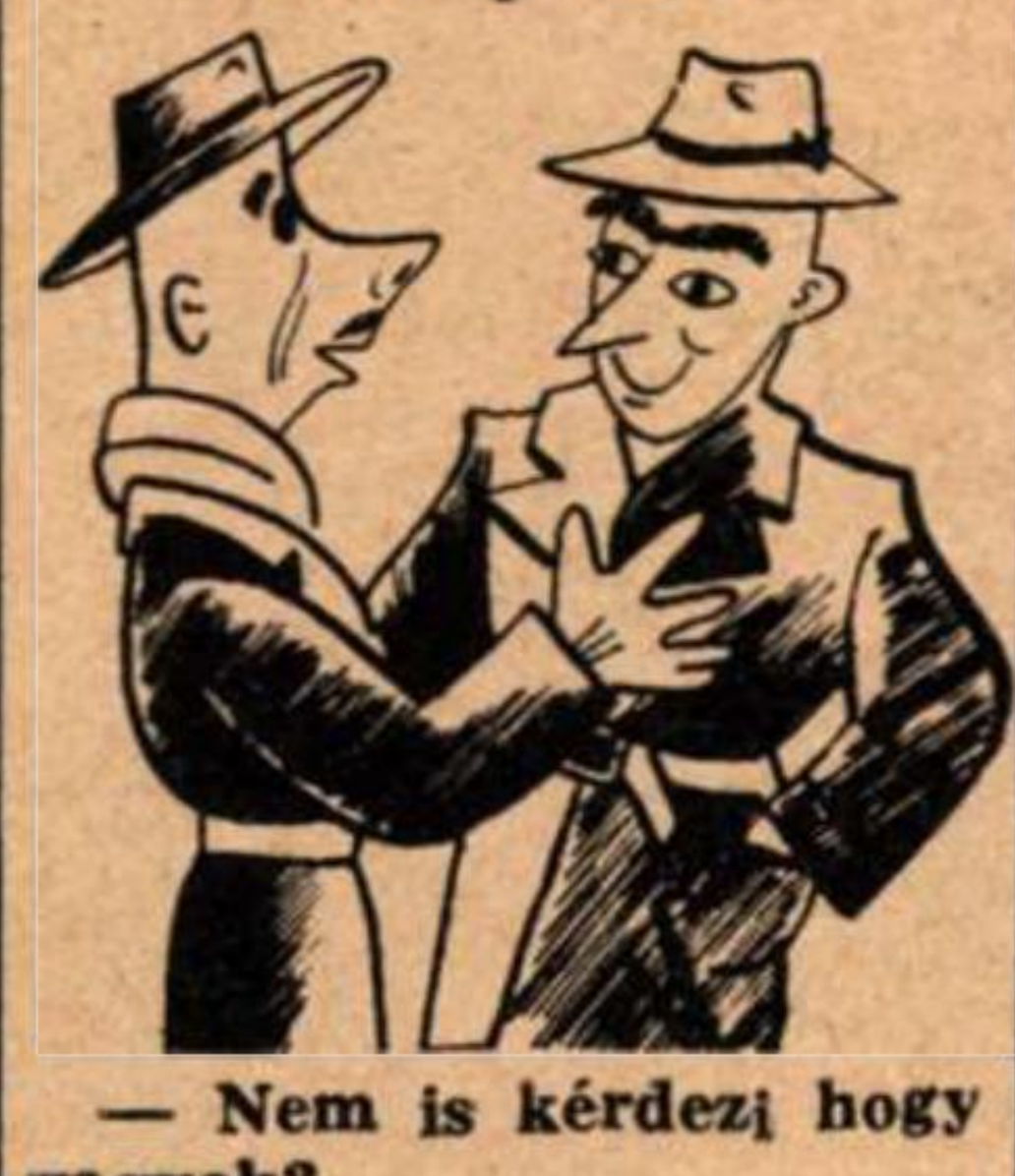

— Nem is kérdezi, hogy vagyok?

— Hogy van?

— Ne is kérdezze!

Legénykérés

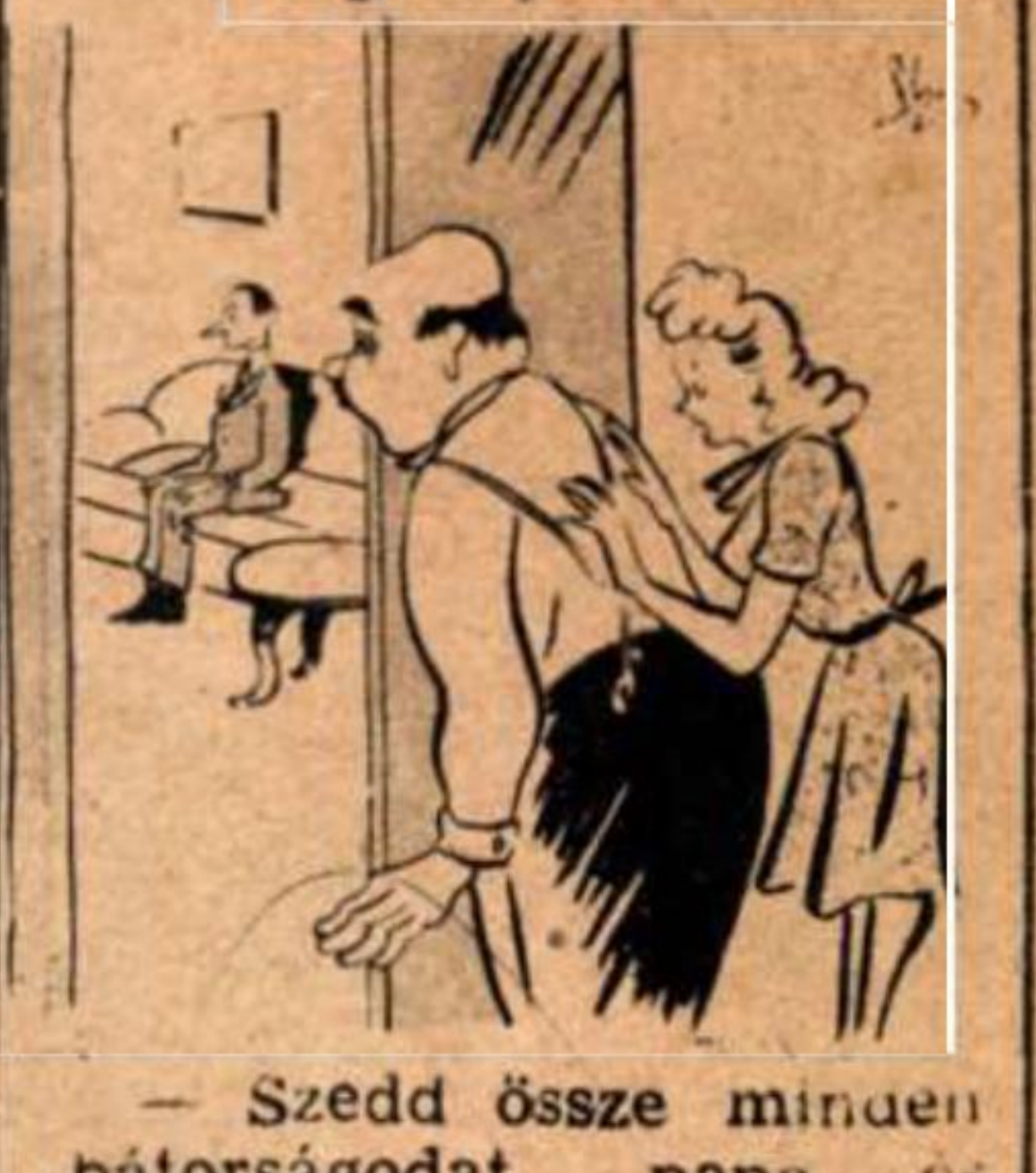

— Szedd össze minden bátorságodat papa és kérdezd meg Károlytól, hajlandó-e feleségül venni.

Az ellenállás története 3 képben

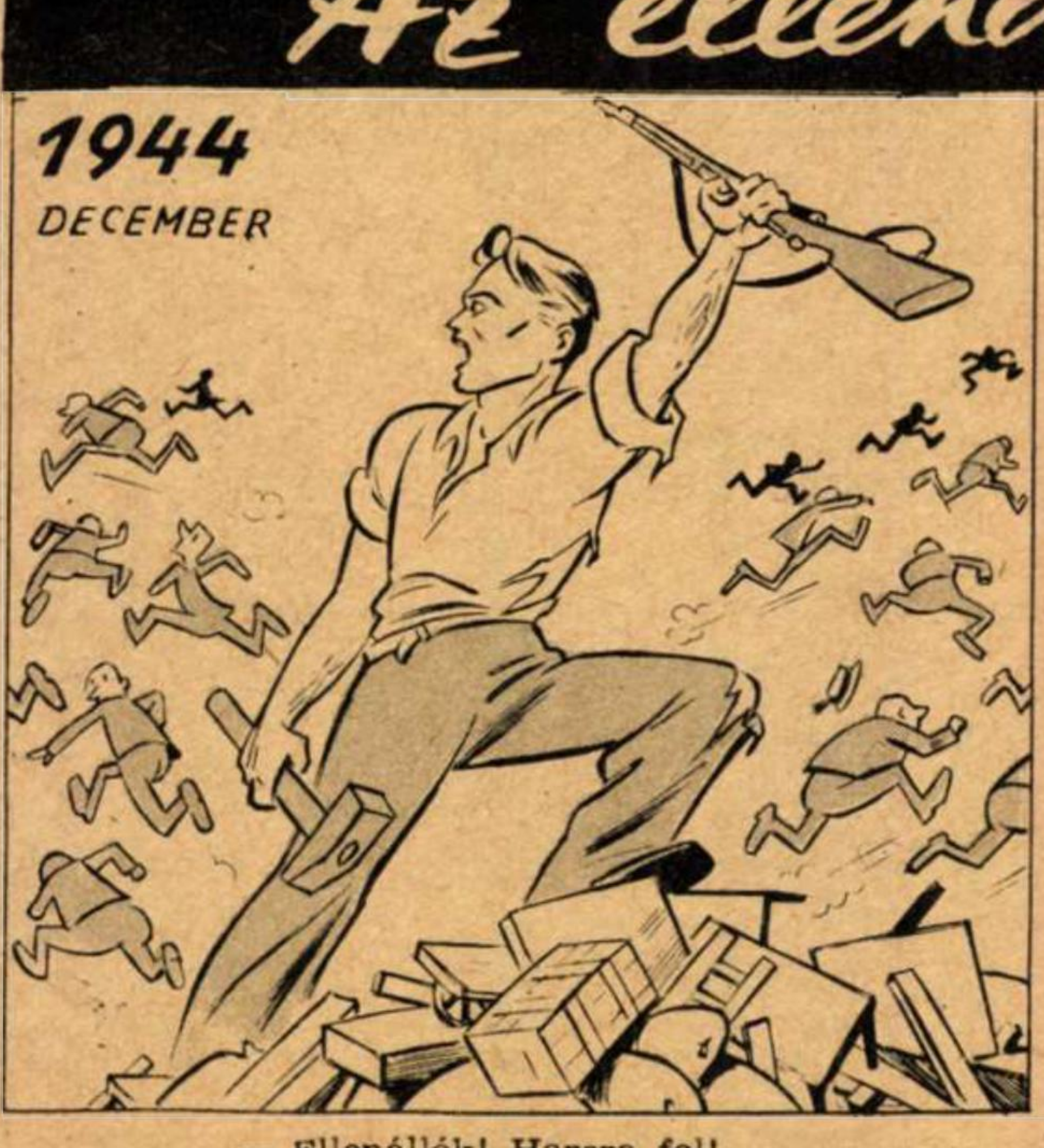
1944
DECEMBER

— Ellenállók! Harcra fel!

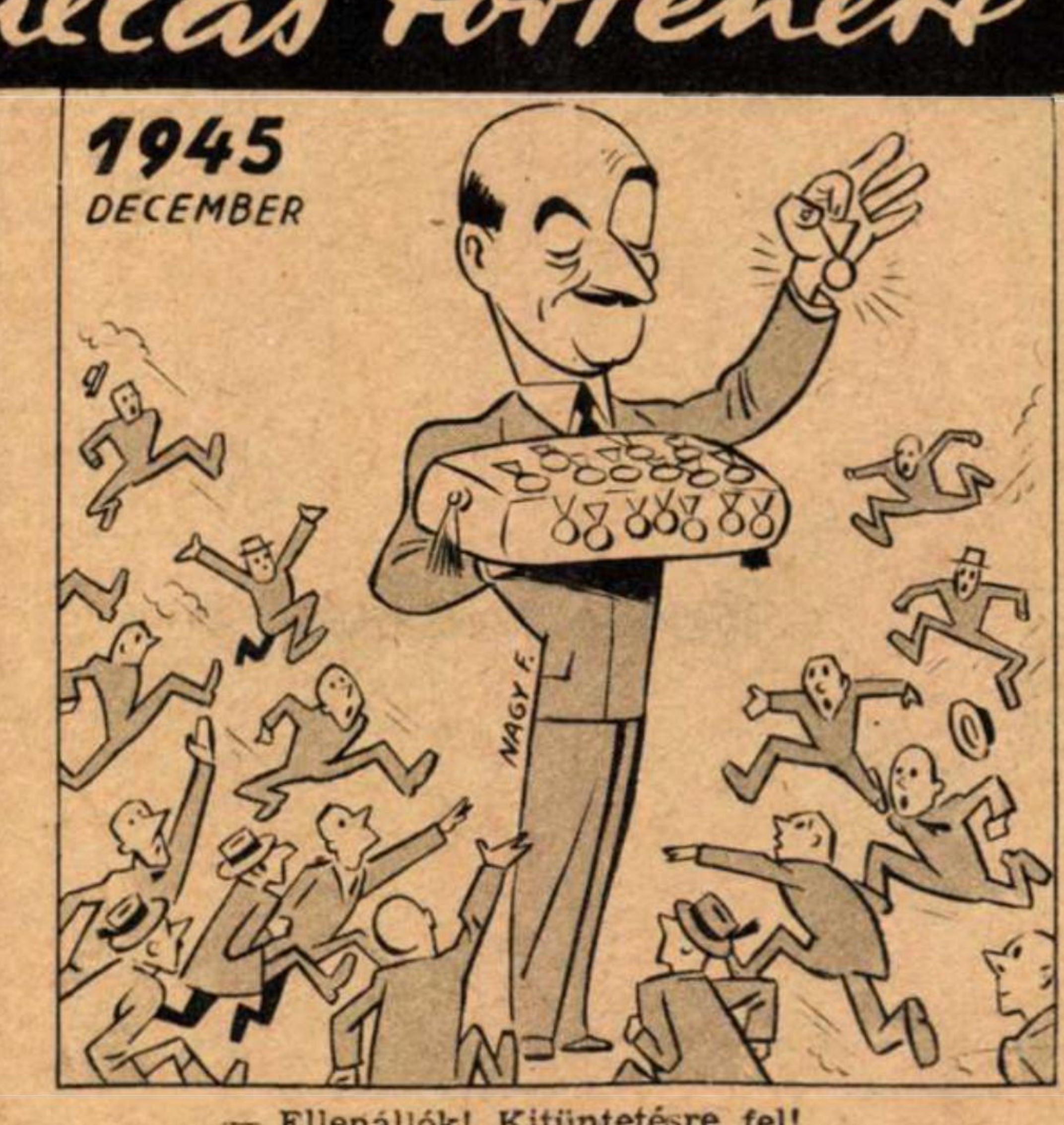
1945
DECEMBER
NAGY F.

— Ellenállók! Kitüntetésre fel!

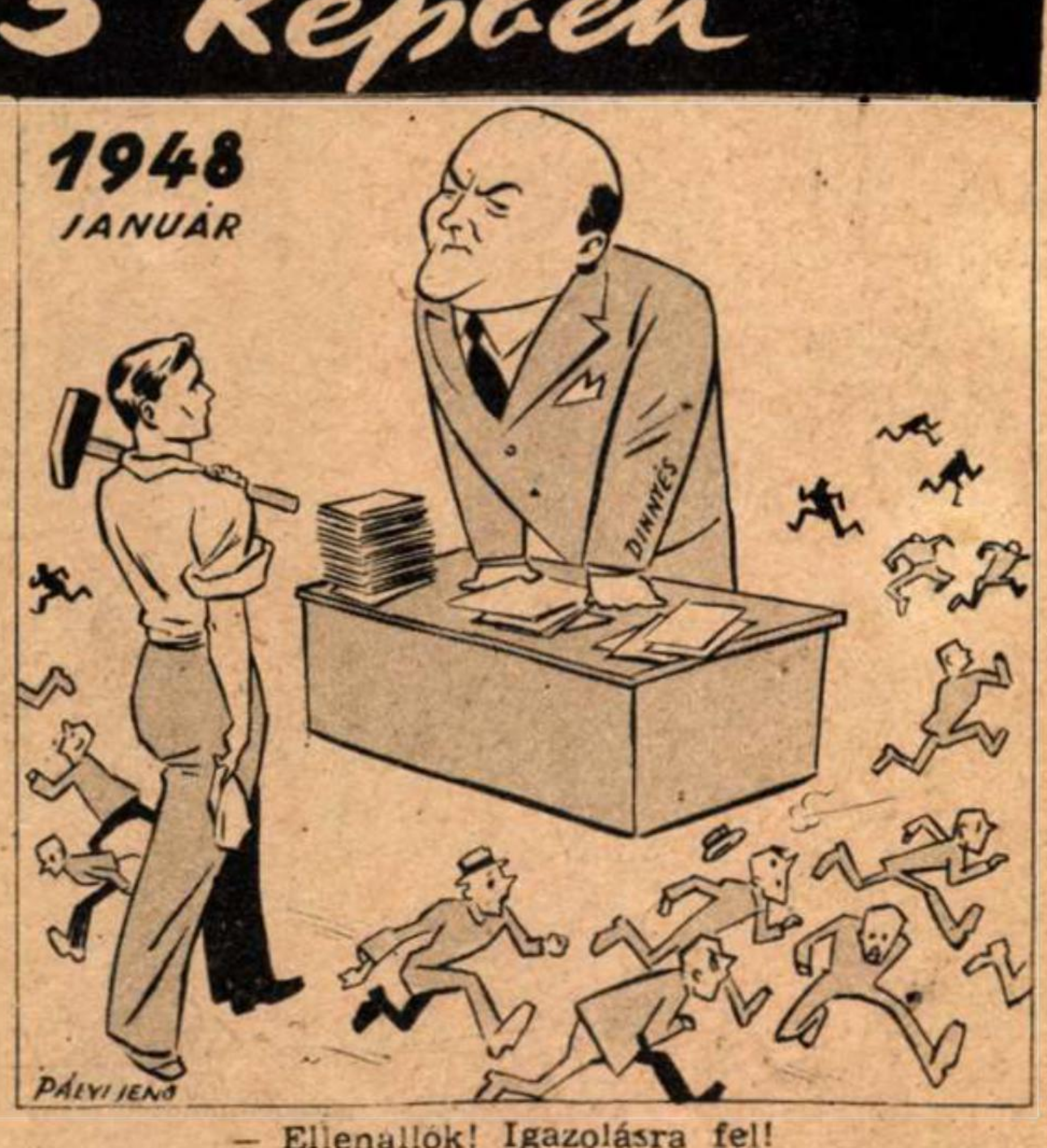
1948
JANUÁR
DINNYÉS
PÁLYI JENŐ

— Ellenállók! Igazolásra fel!

Uj Danaidák

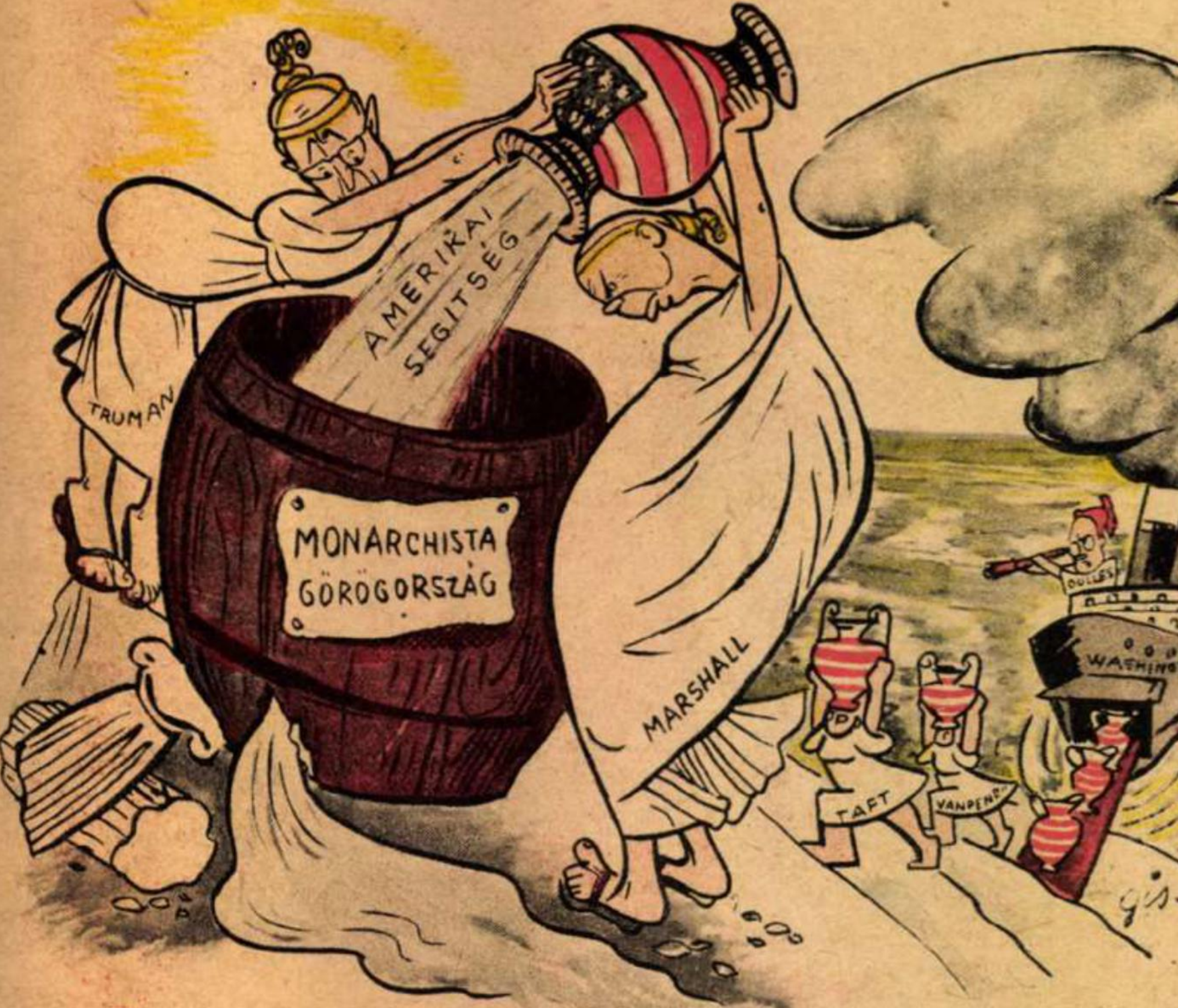

Truman: Marshikám! Ez a hordo mintha lyukas volna.

Devalválták a francia frankot

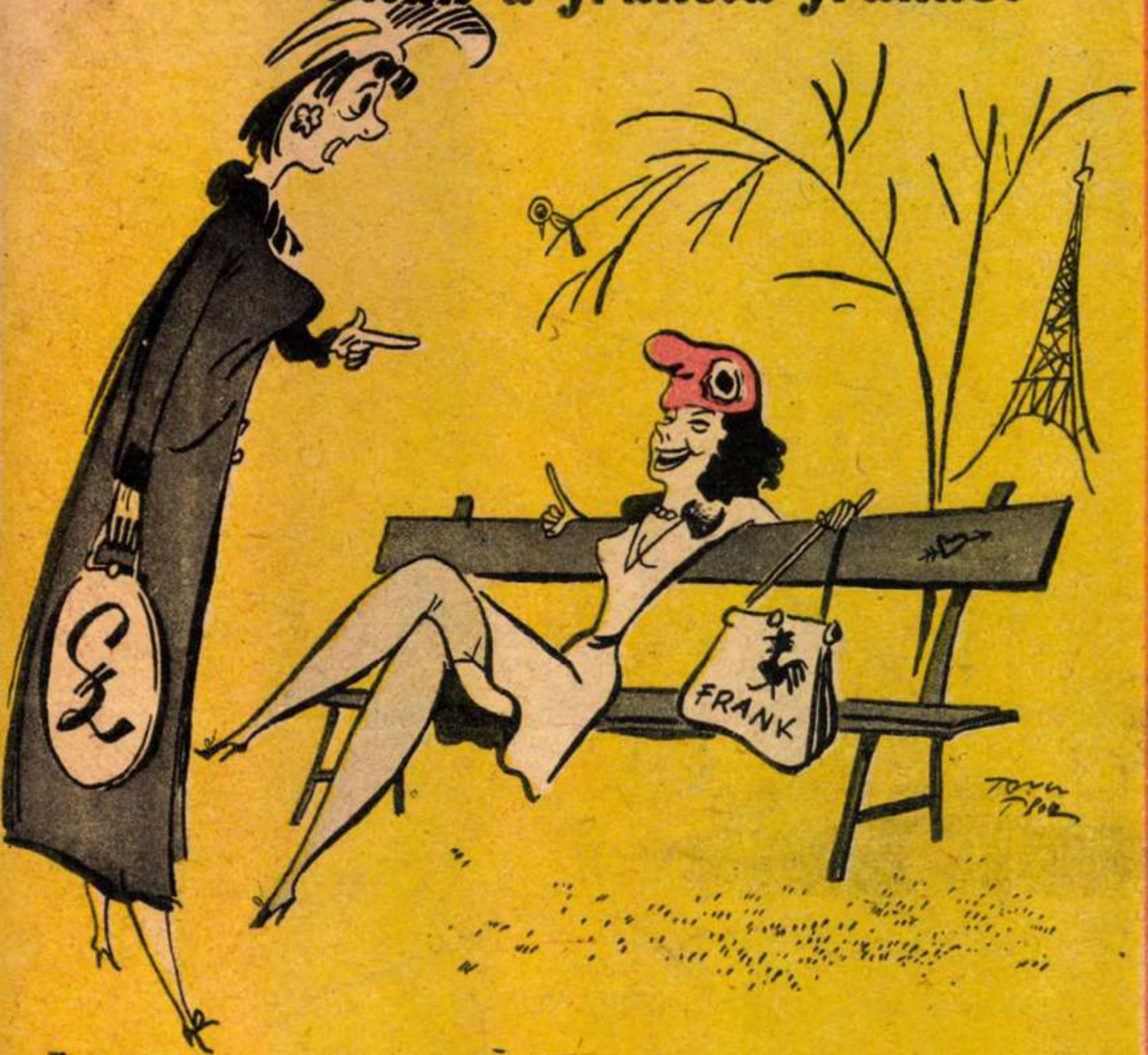

Font sterling: Tudod mi ez, Marianne? Piszkos konkurrencia!...

Angolok és németek az arab-zsidó háborúban

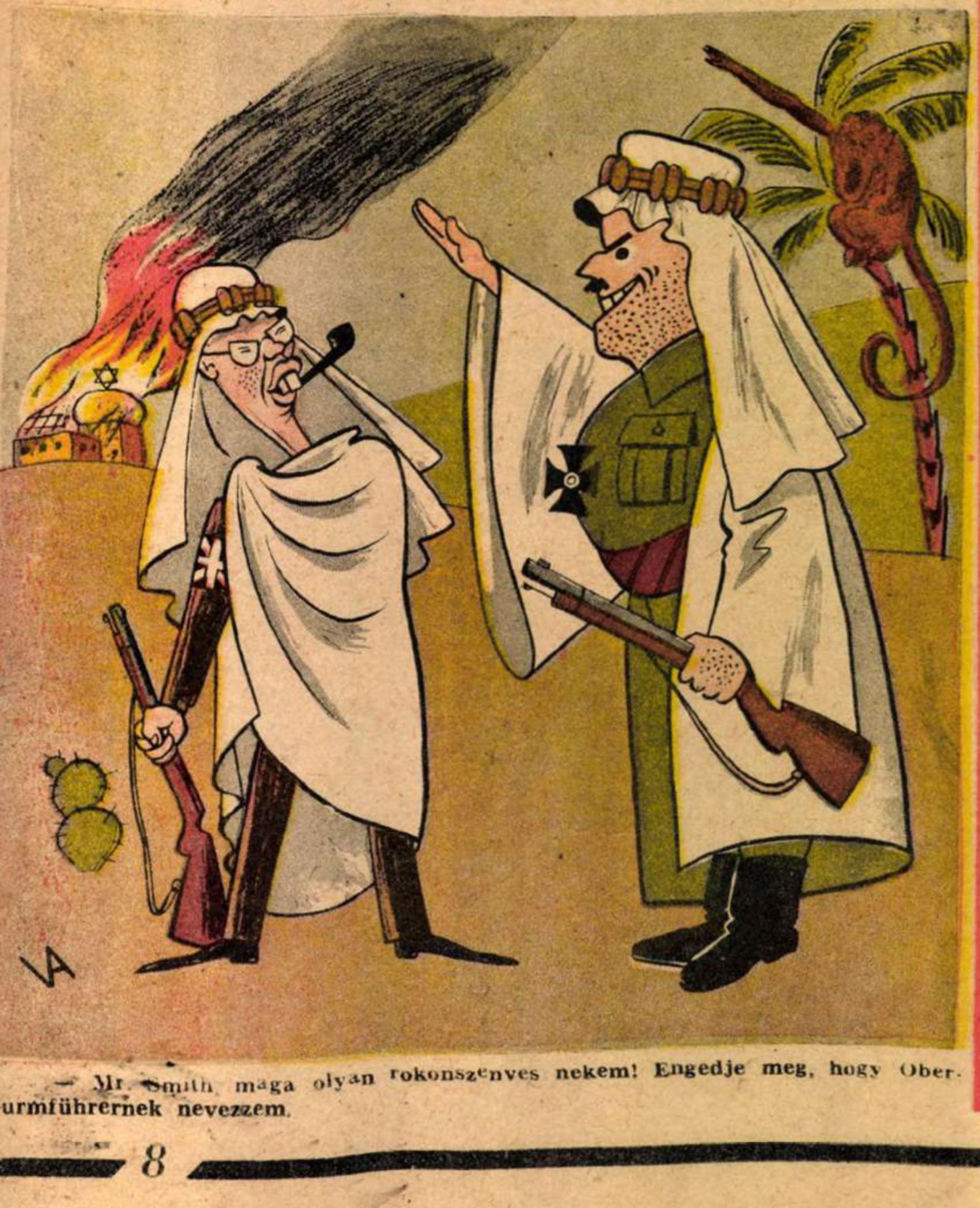

— Mr. Smith, maga olyan rokonszenves nekem! Engedje meg, hogy Obersturmführernek nevezzem.

Barangolás a pesti dzsungelben

Egyik pesti nagyszállodánk tulajdonosa megkóstolja az új szakács első főztjét, aztán megkérdezi:

— Mondja, hol tanult maga főzni?

— A háborúban tiszti szakács voltam. Meg is sebesültem kétszer.

— Csodálom, hogy le nem lőtték.

A tiszteletreméltó korú, de hallatlanul fiatalos művésznőről mesélik, hogy a napokban összetalálkozott egy régi barátnőjével.

— Milyen régen láttalak! — áradozott a barátnő. — Hány éves is vagy te most tulajdonképpen?

— Mennyinek látszom? — kérdezte kíváncsian a művésznő.

— De drágám — mondta hízelgő hangon a barátnő — annyi igazán nem lehetsz!

Major Tamáshoz beállított a társulat egyik hölgytagja:

— Direktor úr, kapok szerepet az új darabban?

Major bólintott:

— Igen. Maga lesz a hősnő anyja.

— És mi lesz a teendőm?

— Meghal három évvel a darab kezdete előtt.

Két kártyapartner

találkozik a mennyországban:

— Szervusz, te is itt vagy? Alsózzunk.

Igen ám, de három személy kell hozzá. Látják, hogy ráérősen álldogál Szent Péter a kapu mellett, elébejárulnak hát és kérdezik nagy tisztelettel:

— Alsóznál velünk, szent atyánk?

— Szívesen, fiaim.

Kapkodnak boldogan a zsebükhöz, de kártya bizony nincs náluk. Jaj, mi lesz?

— Kicsinyhitűek... — mosolyog Szent Péter —, nem tudjátok-é, hogy én csodatévő vagyok?

Kinyujtja kezét, fénypászma sugárzik rá, és máris tenyerén egy csomag kártya.

A két kártyás összenéz, aztán ismét nagy tisztelettel, hajlongva hátrálnak:

— Köszönjük, atyánk, de... inkább keresünk valaki mást harmadiknak...

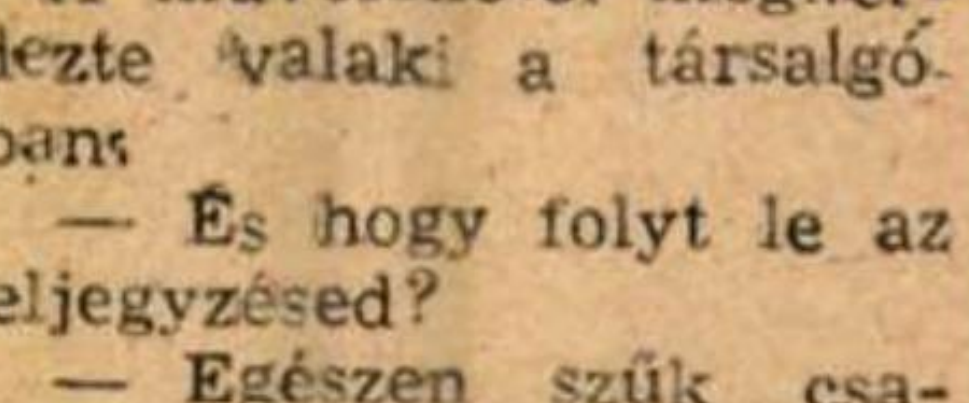

A művésznőtől megkérdezte valaki a társalgóban:

— És hogy folyt le az eljegyzésed?

— Egészen szűk családi körben. Csak a vőlegényem volt jelen és az elvált férjeim.

Koraérett csecsemő

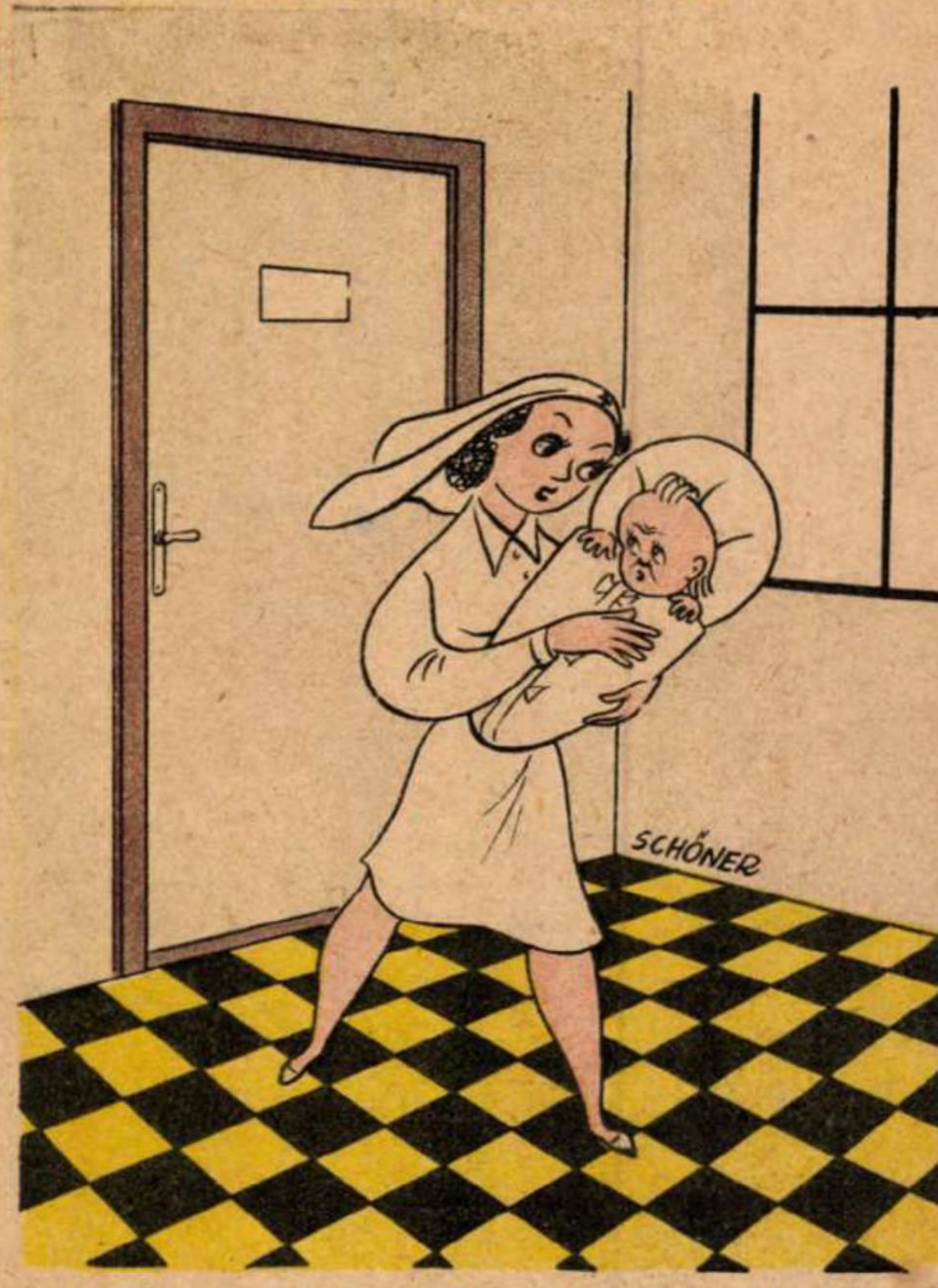

— És mondja, kedvesnővér, tényleg félelem nélkül élhetek majd?

Rejtélyes eset

— Jónapot, Galagány úr! Mit szól ahhoz, hogy ez a szegény Kelemen meghalt!

— Tudom, olvastam én is az ujságban. Szegény embert! De ki az a másik, aki meghalt?

— Milyen másik?

— Hát maga nem olvasta az ujságot? Az állt benne, hogy vele hunyt el egyik legkiválóbb sportemberünk!

Pesti csoda

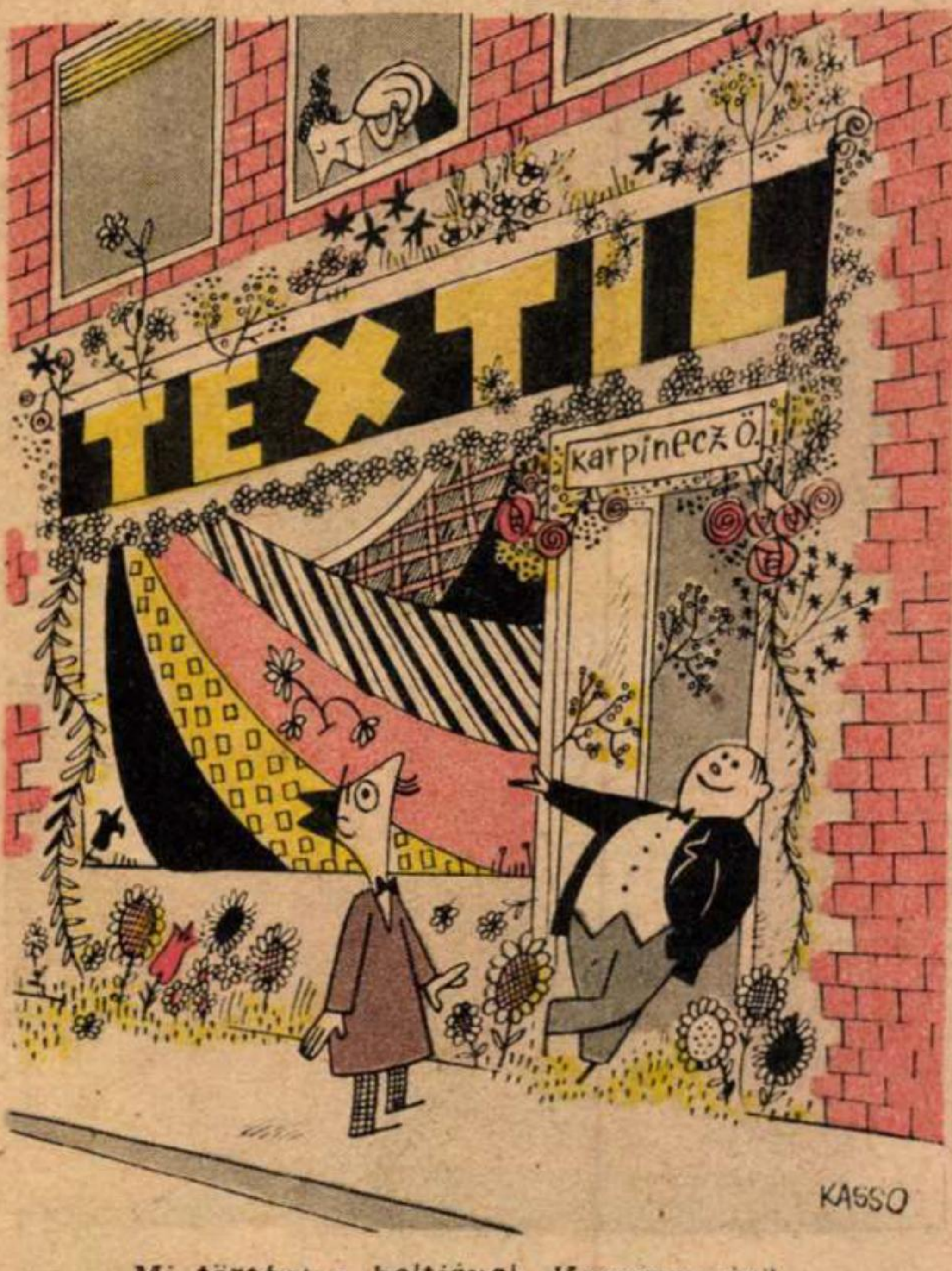

— Mi történt a boltjával, Karpinec úr?
— Most indult virágzásnak.

Ludas Matyi

Megjelenik
minden csütörtökön
Felelős szerkesztő:
GÁDOR BÉLA
Szerkesztő:
TABI LÁSZLÓ
Felelős kiadó:
ELEK LÁSZLÓ
Kéziratokat, rajzokat nem őrzünk meg és nem adunk vissza.
Szerkesztőség: Honvéd-utca 10. Tel.: 127—750 és 128—031. Kiadóhivatal: Budapest, József-körút 5. Tel.: 139—150 és 138—382.
Nyomatott
a Szikra Lapvállalat offset-körforgógépein.
Felelős nyomdavezető:
Nedeczky László.

Sarokba állítjuk

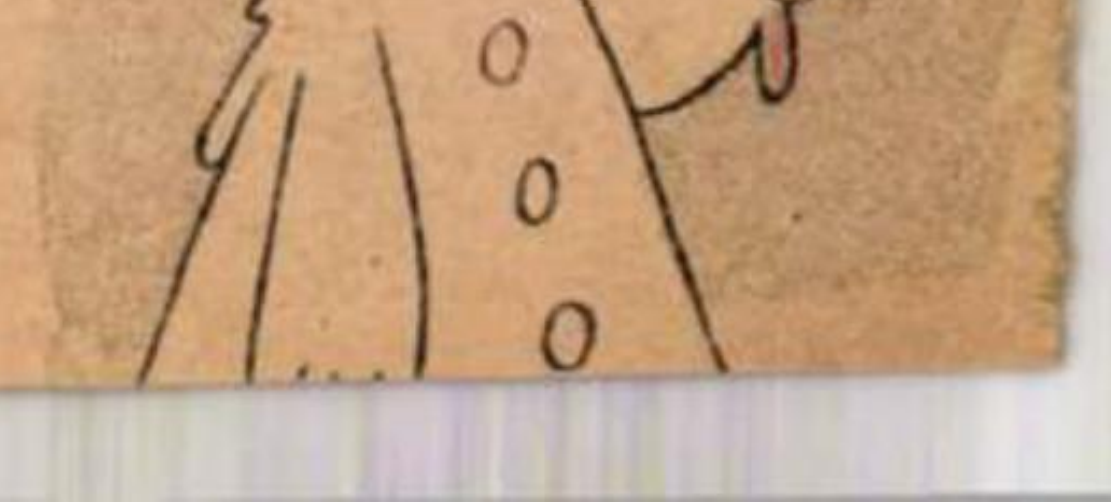a hóembert,
mert az idén vízben hagyott minket.